

קָדָם

S-a ridicat cel care sparge zidurile
înaintea lor: au spart și au trecut
prin poartă, și au ieșit afară; și a
trecut regele înaintea lor, și Domnul
- în fruntea lor.

Mihei 2:13

N

S

Constantin Vladimirschii

MESAJUL
căt^{re} cei

1440000

2022

Cuprins

Cuvânt Înainte	3
Facă-se voia Ta...	4
Pământul Făgăduinței	7
A se asemana în toate	8
Trei perioade de restaurare a Împărăției	10
Trei categorii	12
Două fațete	17
Împărăția și Dreptul De Întâi Născut	19
Hóșen(ul) dezvăluit	21
Răspunsul corespunzător / potrivit	22
Îndreptarea spre Răsărit	25
Răsăritul, fulgerul și cei 144000	26
Primele roade	28
Înălțimea zidului / peretelui	29
Fecioarele	30
Orzul și inul	32
Orzul depășește / întrece moartea	33
Yeșua și pâinea de Orz	34
Pâinea de orz și candelile	35
Eliyáhu și Elișa	35
Trei fațete ale pregătirii încheietoare / de sfârșire	38
Suirea și coborârea	41
(De)plinătatea întunericului înainte de (de)plinătatea luminii	42
Trei lovituri	44
Urmașii lui Șaul și secerișul Orzului	45
Sukkót și Penuél	47
Ascunderea celor devotați / fideli	47
Adâncimea / profunzimea diferită	49
Două fațete ale evenimentelor profetice a ultimelor zile	49
Muntele oare?	51

Pecetluirea celor 144000	52
Acridele și piscurile înălțimilor	54
Algoritmul bătăliei / luptei	58
Pământul care își deschide gura	59
Cel Care Sparge Zidurile	60
Călărețul principal	64
Dezvăluirea finală	67
Soția devotată / fidelă și soția infidelă	70
Mireasa, Soția Mielului	76
Uniunea Toiagurilor	82
Maturizarea / Coacerea Rămășiței	86
O zi cunoscută de mulți	88
Dreptul Rămășiței	93
Cei 144000 împotriva sistemii Babilonului	96
Libertatea și Autoritatea / Puterea	102
Făgăduința de restabilire a ADN-ului	102
Defragmentarea și transfigurarea	105
Încheiere	108

Notă: Litera “[Y], [y]” se citește ca în: [i]arba, [i]ese, ma[i].

Cuvânt Înainte

Șalom tuturor celor devotați / fideli!

Materialul dat în esență nu este un material, ci un – Mesaj pe care Tatăl Ceresc l-a pus în inima mea pentru a-l elibera acum, în acea (de)plinătate, care este deschisă de către El în acest moment. Această revelație / dezvăluire, din câte îmi amintesc, își ia începutul încă undeva din 2012, iar în februarie 2017 s-a «născut» ceea ce am depus pe blogul meu sub denumirea «**Când se începe septembrie... Sau saga despre cei 144000 și reuniunea seminiilor / triburilor Israeliene după scoaterea pecetei a 6-a**». Apoi, câteva luni mai târziu, a apărut o continuare, «**Saga despre cei 144000. «Cine poate rezista?» Nóah, Daniél, Yov**». Acest mesaj în sine permanent se suplimenta / completa cu diferite piese decupate care îl extindeau / lărgeau și îl adânceau, ce se reflecta, într-un format sau altul, în alte materiale. După aceea a fost primită revelația / dezvăluirea despre **Terenul de Încercare / Testare Finală**, care cu timpul a fost reflectată în cărțile câtorva Ediții, aceasta a început să dezvăluie o profunzime mult mai mare a înțelegerii acestei chestiuni / întrebări. După ieșirea ultimei a Treia ediții înnoite și suplimentate în acest an 2022, Tatăl Ceresc a început treptat să îndrepte și să concentreze atenția mea anume la chestiunea / întrebarea a celor **144000** devotați / fideli ai Lui, dar și asupra slavei manifestate, care este direct și strâns asociată / legată cu ei. Cu puțin timp înainte de **Șavuótul** a acestui an, mi-a venit o revelație / dezvăluire clară în fel de poruncă a Lui, pentru ca eu să prelucrez această temă / acest subiect important(ă), având în vedere tot ceea ce a fost deschis mai devreme și să eliberez asta în fel de Mesaj, pe care El dorește ca să ajungă la norodul / poporul Său.

Voi spune de îndată că cea mai mare profunzime / adâncime a acestui Mesaj este direct și strâns legată de conceptul reflectat în cartea **Terenul de Încercare / Testare Finală**, deși, pentru o înțelegere generală, poate fi perceput separat. În secvența și interconexiunea sa, acest Mesaj ar putea deveni un material Suplimentar în ediția a Treia, dacă ea ar fi fost scrisă puțin timp mai devreme. Însuși această carte în format electronic, dar de asemenea și versiunea audio puteți găsi la site-ul (saytul) **final-poligon.info**. Am o certitudine / încredere fermă, care cred, este depusă în inima mea, în duhul meu de către Tatăl Ceresc, că acest Mesaj are o importanță deosebită în înțelegerea tuturor evenimentelor care se desfășoară și cu atât mai mult a evenimentelor care vor veni pentru norodul Lui, inclusiv peste însăși cei **144000**, o parte din care are revelația / dezvăluirea despre asta, iar o parte doar presupune asta cu nivel diferit al încrederii. Eu cred că acest Mesaj este o Revelație / Dezvăluire pentru toți, dând înțelegere și având în sine puterea de sus de la Tatăl nostru Ceresc pentru a activa acea (de)plinătate necesară, care este depusă de El în aceasta. Revelația / Dezvăluirea Lui personală pentru mine este așa, că de către El îmi este dată responsabilitatea și eliberarea acestui Mesaj, dar de asemenea și o anumită participare în tot acest proces și la toate evenimentele asociate / legate cu cei **144000** devotați / fideli ai Lui în zilele noastre. Dar aceasta este revelația mea, iar în ceea ce privește pe toți ceilalți, fiecare trebuie să o primească pe a sa direct de la Tatăl Ceresc, pe care El o dă cu / prin Duhul Său. Și mă rog ca fiecare fiu și fiică a Regelui tuturor Regilor să primească de la El Cuvântul Lui Viu în inima lor și să primească tot ceea ce El dorește să deschidă. Mă rog ca acest Cuvânt să fie păstrat de slava Lui, de râvna / gelozia pentru moștenirea Lui, în numele lui **Yeșua**, Regele nostru.

Acest mesaj este scris nu numai / doar, personal celor **144000**, ci și către toți ceilalți devotați / fideli, pentru care este un Plan al Tatălui în corespundere cu chemarea lor în aceste zile care vor veni.

Facă-se voia Ta...

Cu toții ne amintim cuvintele acestei rugăciuni, dar deseori ne gândim oare noi despre ceea, ce înseamnă ele în adâncimea / profunzimea lor?

Matei 6⁹ Așadar, rugați-vă după felul următor: «Tatăl nostru care ești în Ceruri! Să fie sfințit numele Tău, ¹⁰ Să vie Împărăția Ta, să se îplinească voia Ta, precum în Ceruri, așa și pe Pământ! »

Și imediat o întrebare deloc retorică: cum este ACOLO în Ceruri? În ce stare este ACOLO totul în jur? Cum sunt acolo fiii și fiicele Regelui? Cum sunt interacțiunile / relațiile lor reciproce? În ce poziție și nivel de slavă se află ei acolo?

În Ceruri nu este păcat și acolo nu sunt slăbite de păcat trupuri / corpuri fizice din carne și sânge, cum la noi este aici, așa cum ne amintim că **«sângele și carnea nu vor moșteni Împărăția Celui Preaînalt»**. Desigur, se poate de accentuat atenția la partea morală a chestiunii / întrebării și de declarat cu îndrăzneală că în Ceruri este «liniște, calm» și, desigur, «harul Dumnezeiesc». Și, în principiu, este adevărat, perfect adevărat, dar... nu tot adevărul, ci doar o parte din el. În Ceruri, la maxim se manifestă Viața în toate formele ei posibile. În Ceruri se dezvăluie Dragostea maximă a Tatălui nostru Ceresc și aceasta se manifestă la toate nivelele, în interacțiunea / relația reciprocă a tuturor celor care se află acolo, fără excepție.

Și totalmente / în întregime totul în Ceruri este umplut și îmbibat cu Slava Celui Preaînalt – a Tatălui nostru Ceresc. Acolo nu este pur și simplu **Șalomul** Lui, care, într-un anumit sens, este o «versiune layt» (din eng: light - ușoară) a Slavei Lui manifestate, dar și însăși Slava Lui manifestată, care este ceva cu mult mai mare, decât o strălucire, sclipire și orice feluri de «efecte Cerești». Slava sau **kavód** în limba originalului – este ceea ce deosebește calitativ lumea noastră de ceea, ce a fost în ea într-o anumită măsură cândva, și de ceea, cu ce sunt umplute acum Cerurile.

Slava / Gloria manifestată – este ceea ce nu rareori o numesc «puterile veacului viitor» sau a «lumii viitoare». Este ceea, ce în lumea noastră deseori o numesc posibilități și manifestări supranaturale. Slava manifestată – este ceea, ce inițial / la început a fost depusă de către Cel Preaînalt în toată creația Lui, dar și de asemenea, ceea ce a fost depusă în toți copiii Lui, care se nășteau cu Duhul Lui – **Rúah haKódes**, Care în limba originalului – este de genul feminin, și Care nouă, ne este ca o Mamă, dar Care este mult mai mult decât o Mamă. Slava manifestată – este ceea, ce în Ceruri este foarte «fresc / normal», dar ceea, ce în lumea noastră este în acea stare, în care noi suntem acum – asta este cu totul «supranatural».

Slava manifestată care a fost depusă, am putea spune «țesută» în toată creația / făptura, îi dădea ei proprietăți deosebite și posibilități, de care creația acestei lumi este lipsită acum. Slava manifestată – este ceea, ce oprea toate procesele de îmbătrânire, deteriorare și distrugere, permanent / constant (re)înnoind noutatea și tinerețea neîncetată. Toți fiii și fiicele Celui Preaînalt care au fost născuți ATUNCI în Ceruri și în lumile / tărâmurile Pământești inițial de la

naștere au fost umpluți cu slava sa deosebită, pe care Tatăl Ceresc a depus-o personal în fiecare. **Hóșenul** (Pieptarul) pe pieptul Înaltului Preot, cu douăsprezece pietre prețioase simboliza profetic slava manifestată deosebită a celor 12 generații frățești Cerești. Mai detaliat despre toate acestea și multe altele este dezvăluit în cartea **Terenul de Încercare / Testare Finală**. În esență, ceea ce deseori o numesc «**întoarcerea în Eden**» – asta este întoarcerea noastră în acea slavă manifestată, care a fost în noi încă de la începutul nașterii noastre și pe care noi am fost nevoiți să o lăsăm înaintea de a veni în această lume. Și această «întoarcere», care face parte din Planul general / comun al Tatălui nostru Ceresc, este Intenția Lui de restabilire / restaurare a Împărăției Lui pentru a fi «**precum în Ceruri, așa și pe Pământ**». Dacă privim prin prisma acestei înțelegeri la toate evenimentele reflectate în Sfânta Scriptură, pentru toată viața noastră și la realitățile ei, atunci vom putea vedea că «**întreaga creație așteaptă cu nădejde revelațiile / dezvăluirile fiilor Celui Preaînalt**» dar de asemenea și «**însăși creația va fi eliberată din robia putrezirii în libertatea slavei copiilor Celui Preaînalt**» (Rom.8:19, 21). Și aceste «revelații / dezvăluiri» nu sunt pur și simplu diverse «înțelepciuni și iscusințe», dar sunt Cuvintele Vii ale copiilor Celui Preaînalt, care poartă / duc slava Lui manifestată. Despre aceasta sunt rugăciunile și visele, despre aceasta multora le vin visuri, despre aceasta sunt amintirile și speranțele / nădejile, care, ca niște licăriri, pot fi văzute în basme, care în realitate nu sunt chiar basme, ci doar amintiri artistice ilustratoare și amintiri colorate ale unor evenimente reale. Fragmentele / bucățile acestor realități care vor veni și de mulți uitate pot fi uneori văzute pe ecrane și citite în cărți. Revelațiile / dezvăluirile Cuvintelor Vii pronunțate de fiii Celui Preaînalt, care vor intra în slava manifestată a Regelui / Împăratului, – sunt acele cuvinte ale Puterii / Autorității și ale Forței, care stăpânesc asupra naturii înconjurătoare și legilor fizice a acestei lumi, asupra forțelor întunericului și a diferitelor circumstanțe, afirmând / întărind puterea Tatălui Ceresc pe acest Pământ.

Mesia **Yeșua**, după cum este scris, s-a asemănat nouă în toate – **Mesajul / Epistola / Scrisoarea către Evrei 2:17**. Și una din scopurile principale a totului ce se întâmplă aici în această lume este de a restabili imaginea / chipul Celui Preaînalt în noi, pentru ca pe baza asta, noi să putem să ne întoarcem la starea pe care o aveam atunci când păcatul încă nu a deteriorat relațiile noastre. Ce fel de stare este aceasta? Este o stare când păcatul încă deloc nu a influențat slava manifestată, cu care Cerurile și toate lumile / tărâmurile existente erau umplute cu ea. Este starea de slavă manifestată, în care toți copiii Celui Preaînalt s-au născut și au locuit, crescând constant / permanent în ea. Restaurarea / Restabilirea chipului Celui Preaînalt în noi nu înseamnă doar «înfățișarea noastră morală», ca să spunem așa, deși are și ea locul său, ci restaurarea «esenței noastre interioare», dacă se poate așa de exprimat, adică a restabilirii / restaurării stării noastre, care era realitatea noastră înainte de venirea noastră în această lume.

2 Cor.3¹⁸ Dar noi toți, cu fața deschisă, reflectând ca într-o oglindă slava lui YHWH, ne transfigurăm / transformăm în același chip, din slavă în slavă, ca de la Stăpânitorul Duhului.

Aici vedem planul de restabilire / restaurare al nostru, care vorbește despre transfigurarea sau transformarea noastră în chipul / imaginea Tatălui nostru Ceresc: **din slavă în slavă**. Înmulțirea a oricărei fel de slavă PE noi și ÎN noi – este un proces constant / permanent în

Veșnicie, începând cu momentul nașterii noastre după ce Tatăl Ceresc a expirat sufletele noastre, din Sine Însuși cu Duhul Său – Duhul Sfințeniei.

De înțeles această chestiune / întrebare în toată (de)plinătatea ei este imposibil fără înțelegerea a toatei concepții biblice a Terenului de Încercare / Testare, adică a vieții noastre înainte de venire în această lume. Cineva, citind aceste rânduri, deja e cunoscut cu aceasta și lui îi va fi înțeles practic totul, despre ceea ce se vorbește aici. În ceea ce-i privește pe ceilalți, atunci, cu toate că vor avea un acces la o înțelegere generală a acestui Mesaj, totuși vor fi multe «pete întunecate» care nu vor permite a vedea toată această imagine / pictură și planul perfect / desăvârșit al Tatălui nostru Ceresc în toată «lățimea și lungimea, înălțimea și adâncimea», în toată întregimea avută. De aceea, recomand celor, care încă nu a citit **Terenul de Încercare / Testare Finală**, să o facă după citirea acestui Mesaj.

Odată **Yeșua** a spus, că cineva din ucenicii Lui va crea «lucrări mai mari» decât El Însuși: **Ioan 14:12**. De creat aceste cele mai «mari lucrări» – aceasta nu este prin carne, ci prin Duh, ce înseamnă că nu suntem noi, ci harul care este în noi. Înseamnă că este nevoie de o slavă mai mare, decât cea care era la / pe **Yeșua** când El săvârșea slujirea pe pământ. În acel sezon duhovnicesc, când **Yeșua** era aici în această lume, încă nu a venit acea (de)plinătate a vremii / timpului, când, în conformitate cu planul Tatălui Ceresc, a fost posibil de eliberat toată acea (de)plinătate posibilă a slavei manifestate, care a fost determinată pentru această lume prin norodul Regelui tuturor regilor, Desigur, cineva poate să încerce să interpreteze / tălmăcească totul așa, că acestea ar fi putut să fie așa lucruri, care în unele sau alte aspecte și manifestări au fost puțin «mai largi» sau «mai înalte», și că asta e așa sau altfel s-a manifestat în istorie. Dar originalul Scripturii ne spune nouă, că **Yeșua** avea în vedere nu pur și simplu ceva «un pic mai mult», dar în principiu un alt nivel al acțiunii slavei manifestate a Tatălui:

Ioan 14¹² Adevărat, adevărat vă spun (vouă): acela care crede în Mine, lucrările, pe care Eu le fac, și acela va face, și mai mari decât acestea va face, pentru că Eu la Tatăl mă duc.

Cuvântul, tradus prin «mai mari», în original arată așa: **μείζονα (méydzona)**. Semnificațiile lui bazice sunt: **mai mare; mai greu; mai puternic; mai semnificativ.**

După trezirea Sa din morți, intrând în (de)plinătatea slavei manifestate, **Yeșua**, timp de patruzeci de zile permanent săvârșea diferite, în înțelesul nostru, acțiuni supranaturale, care prin nivelul său al «supranaturalității», dacă se poate așa de exprimat, depășeau / întreceau tot ceea ce a făcut El înainte de asta. Dar, ÎNAINTE de acest moment El, cum este scris, s-a asemănat nouă în toate și nu a folosit această slavă manifestată în toată (de)plinătatea, care era la El încă ÎNAINTE de venire în această lume. Nici într-un fel. Aceasta a fost o condiție pentru aflarea Lui în lumea noastră în prima fază a slujirii Sale. Asta a fost făcut pentru a ne arăta nouă Calea și pentru ca El Însuși / Singur să treacă prin această Cale. Scufundarea în Iordan i-a dat lui **Yeșua** doar **Ungerea**, care este, dacă se poate de exprimat, o «versiune ușoară» a **Slavei Manifestate**. «Trupul, slăbit de păcat» – este un trup fizic care nu poate ține în sine slavă manifestată din cauza schimbărilor energetice profunde / adânci, care au devenit urmările / consecințele păcătuirii, ce putem vedea în reflectarea profetică a evenimentelor care s-au întâmplat cu **Adam și Havá**. Dar la nivelul anume a **Ungerii**, adică a permiterii maxime a nivelului slavei

manifestate în acel moment, **Yeșua** acționa în toată (de)plinătatea avută / care avea.

În a doua fază a slujirii Sale, dacă așa condiționat asta de delimitat, după trezirea Sa din morți, **Yeșua** a intrat în (de)plinătatea acelei slave manifestate, care a fost la El înainte de venire în această lume. Și în timp de patruzeci de zile, El mărturisea aceasta ucenicilor Săi, și ei direct observau acele multe «puteri ale veacului viitor», care depășeau / întreceau calitativ tot ceea ce El a făcut până la Ghetsimani și Golgota. Dar această mărturie a fost îngust direcționată și se referea mai întâi de toate pentru ucenicii Lui.

Aceste două faze condiționate de slujire reflectează profetic două perioade de slujire ale norodului Lui după plecarea Lui la sferile Cerești. Prima fază – este o perioadă de **Ungere**, care trebuia să înceapă din momentul, care venea după **Șavuót**, care a început după 10 zile după ce **Yeșua** s-a ridicat în Ceruri. A doua fază - este slujirea celor **144000** devotați / fideli ai Lui în perioada aceluși timp, care deseori o numesc «vremea necazului cel Mare» în 1260 de zile, când **«Soția (Femeia căsătorită) a fugit în pustiu (Apoc.12:6)»**. Patruzeci de zile a slujirii lui **Yeșua** după trezirea Lui din morți și simbolizează aceste zile cele mai dificile, pentru că numărul «40», profetic și corespunde timpului / vremii de «pustiu».

Și norodul Celui Preaînalt trebuia să devină asemănător lui **Yeșua** în toate aceste perioade. Mai întâi, el a intrat în perioada de **Ungere**, aproximativ 2000 de ani în urmă în ziua **Șavuótului**, când Duhul Sfințeniei s-a coborât cu / prin foc peste 120 de ucenici. Și după aceea deja va începe perioada **Slavei Manifestate** în vremea noastră, la ziua stabilită fiind reprezentată de cei **144000** devotați / fideli care vor fi transfigurați, transformați la nivelul ADN, primind corpuri / trupuri, asemănătoare aceleia, care a fost la **Yeșua** după trezirea Lui din morți.

Pământul Făgăduinței

Pământul nostru al Făgăduinței nu se află în Ceruri, ci pe Pământ! Mulți din norodul Celui Preaînalt puțin sau deloc nu reflectează despre slava manifestată aici pe Pământ înainte de întoarcerea lui **Yeșua** încă și de aceea, că prin diverse învățături mincinoase le-au infiltrat acel gând, acel narativ, că scopul nostru principal - este de «a fugi în Ceruri», pentru a scăpa / evada de vremea «necazului cel Mare», pentru că cum este posibil să supraviețuiești în această perioadă dificilă?! Dar se vrea de supraviețuit fizic, și pentru ca să nu fie «mai greu», dar «mai ușor». Iar esența ascunsă a acestei învățături e așa, că se intensifică dorința de a primi izbăvire personală de la necazurile care vor veni prin calea de scăpare / evadare în «alte sfere». Și de aceea, chestiunea / întrebarea salvării a tuturor celorlalți în așa caz este puțin «suspendată». Toți de parcă sunt nu chiar foarte împotriva salvării tuturor, dar aici e important să nu scapi «trenul ceresc», iar acel care nu a dovedit, acel, cum se numește, a întârziat... Și de salvarea lor, lasă după asta, să se ocupe Însuși Domnul împreună cu mulțimea Sa de îngeri ai Săi – uite câți sunt la El! Iar curentul principal de gânduri se îndreaptă anume spre formatul «fugirii».

Dar este, cum se spune, «o cale mai superioară / excelentă / bună». Și el constă în faptul că Tatăl Ceresc dorește să-i îmbrace pe cei devotați / fideli ai Săi în slava Sa manifestată în așa fel, ca ei să poată deveni o mână de ajutor, o protecție / apărare pentru toți cei care au rămas aici, trecând printr-o vreme dificilă, scufundându-se în foc și trecând prin acest foc, pentru ca orice ferment al sufletului să se coacă, deoarece nimeni nu poate intra în Împărăția Tatălui dacă este

«fermentat». **Yeșua** a avertizat / preîntâmpinat că El este Cel care Își va scufunda norodul Său în Duhul Sfințeniei și în foc. Duhul Sfințeniei – este inclusiv și un fel de anestezie, iar focul – este circumstanțe / împrejurări de foc pentru coacerea accelerată a acestei însăși fermentații, care a pătruns într-un fel sau altul în diferite sfere ale sufletului.

Pământul Făgăduinței – nu este pur și simplu un fel de sferă a vieții, a chemării, sau un oarecare «viitor luminos», deși toate acestea sunt legate de ea într-un fel sau altul. Pământul Făgăduinței – asta e acolo, unde cresc și se poate de cultivat roadele. Cele șapte feluri de roade sunt menționate în Scriptură ca fiind cel mai important rezultat de recoltă a «roadelor pământului» cu care Domnul a binecuvântat norodul Său, și marea parte a lor, israelienii aduceau la Sărbătoarea de **Sukkót**:

Deuteronomul 8⁸ în țara, [unde] grâul și orzul, și strugurii, și smochinul și rodia, în țara uleiului de măslina și a mierii.

Scriptura zice: «**după roadele lor îi veți cunoaște**» (**Matei 7:20**), și cel mai deseori ea compară copiii Celui Preaînalt cu orzul, grâul sau strugurii. «Roadele bune» în viața noastră – asta nu sunt doar / numai roadele Duhului Sfințeniei, deși și acestea sunt la fel. Dar roadele mai întâi de toate sunt fiii și fiicele **salvate și păstrate** a Împărăției. Și cum pentru Israel, pământul lui al Făgăduinței putea să aducă roade, tot așa profetic asta se reflectează în aceea, că Tatăl Cereșc ne aduce pe noi în această lume și ne pune în acele locuri geografice și sociale, care prezintă pentru noi Pământul nostru al Făgăduinței și unde El prin noi cultivă roade pentru Împărăția Sa – sufletele salvate a copiilor Săi, pe care El le însămânțează în această lume, cum a spus asta **Yeșua** în pilda Sa despre semințele bune și neghinele: **Matei 13:24-32, 36-43**.

Și dacă Pământul nostru al Făgăduinței – asta, e în primul rând, suflete salvate și păstrate / păzite, atunci cum se poate de fugit undeva, mai ales în acea vreme, când se începe cel mai mare seceriș de suflete omenești, care a fost vreodată în istoria acestei lumi? Și firește / normal, cu toată acea putere demonică, cu toate cele necazuri, care vor veni în lumea noastră, cine poate rezista? Și nu pur și simplu să reziste, ci să reușească să înfrunte / reziste forțelor întunericului, învingând pe ei, și apărând norodul Regelui tuturor regilor? Doar / Numai acei, pe care Cel Preaînalt i-a pus deoparte pentru acest rol, determinând lor pentru această vreme slava Sa manifestată. La sfârșitul **capitolului 6 din Apocalipsa**, după aceea, cum acolo a fost descris, că trebuie să se întâmple la finalul scoaterii pecetei a șasea, se exprimă o întrebare deloc / defel retorică: «**și cine poate rezista?**» (**Apoc.6:17**). Capitolele și versetele au fost aranjate semnificativ mai târziu de scrierea lor și asta nu a fost întotdeauna corect din punct de vedere semantic / al sensului. Și cu înțelegerea acesteia noi putem vedea răspunsul la întrebarea dată mai sus în prima jumătate a **capitolului 7**, unde se vorbește despre **144000** de devotați / fideli, care sunt puși deoparte pentru o misiune deosebită a Celui Preaînalt.

A se asemana în toate

1 Cor 15⁵¹ Vă spun o taină: nu toți vom adormi (ne vom odihni), dar toți ne vom schimba.

Această transfigurare a fost atestată profetic mai întâi în slujirea lui **Moșé**, și apoi în slujirea lui **Yeșua**. **Moșé** a coborât de pe munte după 40 de zile, apoi a urcat din nou și apoi s-a întors din

nou. Și el a devenit un model profetic al lui Mesia **Yeșua**, Care s-a coborât în lumea noastră, apoi s-a ridicat și apoi va reveni. Și aceasta deja, este de fapt «chiar aproape la uși». Când **Moșé** s-a coborât de pe munte, fața lui strălucea cu slavă manifestată în așa fel, încât nimeni nu putea să privească / să se uite la el. Cu timpul, această strălucire s-a stins, deoarece nu a avut loc o transformare completă la nivel de ADN. Timp de șapte zile, **Moșé** a stat pe o anumită înălțime, la poalele muntelui, separat de ceilalți, iar «**în ziua a șaptea, YHVH l-a chemat pe Moșé**» (**Exodul 24:16**), pentru ca acela să se urce până la cel mai înalt vârf, cum este scris. Fără îndoială, o oarecare transfigurare parțială el a răbdat, căci altfel nu ar fi putut să vorbească cu Cel Preaînalt față în față și să nu moară. Dar trupul fizic, care nu era transformat până la sfârșit, totuși nu putea deplin să țină slava manifestată primită din afară, neavând pe ea înăuntru la acel moment al vremii. Cu toate acestea, transfigurarea parțială într-adevăr s-a întâmplat, și este o aluzie la aceasta în aceea, că Cel Preaînalt după aproximativ patruzeci de ani i-a spus lui **Moșé** să se urce / ridice pe Muntele **Nevó** (Nébo), pentru a muri acolo. Asta ne poate spune că, după ce s-a întâmplat transformarea mai devreme / anterioară, **Moșé** deja nu putea să moară fizic, decât doar numai prin Cuvânt, prin porunca Celui Preaînalt.

Scriptura spune despre aceea, că cele mai importante dovezi / fapte trebuie să fie luate în considerare / sprijinite pe mărturia a doi sau trei martori. Era / A fost necesar de săvârșit o proclamare profetică a celui mai important eveniment care trebuia să se întâmple. Este asemănător în ceva sens cu o declarație profetică a ceea, ce ar trebui să se mute din lumea duhovnicească în lumea noastră fizică. Doar după ce, când ceva este declarat în mod corespunzător, acest ceva are dreptul de a se realiza în lumea noastră. Pentru aceasta **Yeșua** a fost pe un anumit timp transformat, transformat pe munte. Aici, în sensul semnificației deosebite, a fost în ceva sens o «dublă declarație». Din partea lumii duhovnicești a Cerurilor au fost **Moșé** și **Eliyáhu** (Ilie), iar din partea lumii noastre fizice au atestat aceasta (au fost martori) ucenicii lui **Yeșua: Kifá, Yaakóv și Yohanán**.

Cel mai important eveniment, care trebuia să se întâmple în viitor – asta e **transfigurarea celor vii** cu slavă manifestată. De fapt trezirea și învierea lui **Yeșua** într-un corp / trup proslăvit a fost deja, să spunem așa, declarată profetic anterior / mai devreme prin moartea și trezirea lui **Moșé**, care deja a trecut prin asta și a fost prezent / a asistat ca martor în trup fizic proslăvit. Dar mărturia despre **transfigurarea celui viu în slavă manifestată** a fost luată în considerare în Scriptură doar în privința proorocului **Eliyáhu**, a cărui transfigurare a fost mărturisită de proorocul **Elíša**. A fost necesară a doua mărturie ca o declarație profetică a transfigurării care va veni a celor **144000**, dar și a celor, care fiind vii vor aștepta întoarcerea lui **Yeșua** și vor fi transfigurați.

Mat.17¹ După trecerea celor șase zile, Yeșua îl ia pe Kifá, pe Yaakóv și pe Yohanán, fratele lui, și îi duce pe ei singuri la un munte înalt. ² Și a fost transformat (transformat) înaintea lor: și s-a luminat / aprins fața Lui, ca Soarele, hainele Lui s-au făcut sclipitoare / strălucitoare, ca lumina.

Cam așa se va întâmpla transfigurarea sau transformarea celor **144000** viețuitori / vii, care vor moșteni fâgăduința **moédului** (timpului stabilit) **Sukkót** în realizarea slavei manifestate a Regelui tuturor regilor. Și se va întâmpla asta «**după trecerea celor șase zile**», ce este legat cu

încheierea celui de-al șaselea mileniu nominal după **Adam**.

Trupurile / Corpurile noastre proslăvite – sunt moștenirea noastră, care se păstrează în Ceruri. Despre asta e spus la începutul **capitolului 5, al 2-lea Mesaj către Corinteni**. Și ele pentru noi, cei care ne aflăm în această lume, – asta, e mai întâi de toate, instrumentul de capturare a pământului Făgăduit, adică salvarea sufletelor. Obținând / Căpătând corpurile sale fizice proslăvite, noi ne asemănăm cu **Yeșua** de asemenea și în această sferă. **Moșé** și **Eliyáhu** au fost primii care au obținut / căpătat aceste corpuri. Cu **Hanóh** (Enoh) – este o istorie deosebită, care deocamdată / până ce în marea parte este acoperită de taină și nu e pentru formatul Mesajului dat. Transfigurarea lui nu a fost atestată în mod corespunzător și asta nu s-a reflectat în Scriptură.

O parte a neprihăniților a înviat din morți din urmă după **Yeșua**, căpătând / obținând corpurile sale proslăvite în momentul învierii Lui. Ei s-au arătat la mulți în **Yeruşalaim** pentru mărturie: **Mat.27:52-53. 144000** vor fi următorii care vor intra în această parte de moștenire, și asta deja se va întâmpla în viitorul apropiat. Apoi, în momentul întoarcerii lui **Yeșua**, vor primi corpurile proslăvite acei neprihăniți, care vor învia la prima înviere. Deodată după ei – acei, **care sunt vii** vor aștepta întoarcerea Lui (**1 Tes.4:16-17**). În încheiere, la această parte a moștenirii vor intra ceilalți rămași, care vor trece etapa Judecăților, inclusiv prin așa-numită «Judecată a Marelui Tron Alb» și vor găsiți în Cartea Vieții.

Trei perioade de restaurare a Împărăției

Trecând prin răscumpărarea trupului nostru, noi primim un zălog, promisiunea Duhului Sfințeniei:

Ef.1¹³ În El și voi, auzind cuvântul adevărului, buna vestire a salvării voastre, și fiind încrezuți în El, pecetluiți cu Duhul Sfințeniei Făgăduit,¹⁴ Care este zălogul moștenirii noastre, pentru răscumpărarea moștenirii / proprietății [Lui], spre laudă slavei Lui.

Mai întâi se întâmplă cunoașterea Celui Preaînalt – ca pe Salvator (**Pésah**), ce este legat cu începutul Exodului / Ieșirii din Egipt, adică din sistemul acestei lumi căzute. După aceea, are loc trecerea la un alt nivel de încredere și cunoaștere – ca pe Domnul (**Şavuót**), și atunci are loc primirea în zălog a Duhului: la fel / tot așa cum norodul lui Israel pe Muntele Sinai. Zălogul Duhului este depus în corpul / trupul nostru, deoarece el – este începutul și arună (avans) a moștenirii noastre depline pe care o vom primi, atunci când corpul / trupul nostru «se va schimba» (**1 Corinteni 15:51**). Tatăl Ceresc ne-a promis nouă să ne întoarcă corpurile proslăvite fizice, care ca o moștenire ne așteaptă pe noi în Ceruri din acel moment, când noi am venit aici în această lume, în acest «Teren de Încercare / Testare»: **2 Cor.5:1-5**. Făgăduința a unei astfel de restabiliri ale noastre – asta e de a fi uniți cu El «**asemenea trezirii**» (**Romani 6:5**).

Adam și **Havá** și-au pierdut corpurile sale minunate proslăvite, care purtau hainele sclipitoare / strălucitoare ale slavei manifestate a Celui Preaînalt. **Moadím** sau «zilele stabilite», care sunt adesea numite încorect / greșit «Sărbătorile Domnului», întruchipează / personifică trei pași spre primirea moștenirii depline: justificarea / îndreptățirea noastră (**Pésah**), dedicația noastră (**Şavuót**) și intrarea noastră în slavă manifestată (**Sukkót**).

Acestea și sunt cele TREI nivele de suire / urcare / ridicare și returnare / reîntoarcere /

recuperare a moștenirii pierdute:

Pésah – este salvarea, atunci când noi ne împăcăm cu Tatăl Ceresc, recunoscând Dreptatea Lui și voia Lui ca fiind cea mai bună alegere pentru noi. După aceea, se începe mișcarea spre direcția restaurării / restabilirii a ceea, ce a fost pierdut.

Şavuót – este un început mic de forță / putere, **ungerea, care e din afară / exterior**. Asta – e începutul intrării în slavă manifestată. Aproape 2000 de ani în urmă, norodul încă nu putea să primească (de)plinătatea slavei manifestate, deoarece sufletele lor și trupurile lor fizice nu erau atunci capabile să rețină această slavă în ele însele. «Trupul, slăbit de păcat» – este așa o stare, când, din cauza păcatului comis / săvârșit, «energetica» corpului a scăzut așa de tare, încât a devenit ca o sită care nu poate reține apa. De asemenea, asta se poate de asemănat cu un recipient crăpat care nu poate reține ceea, ce e turnat în ea. O aluzie profetică este în **cartea proorocului Irmiyáhu (Yerémia)**:

Yerémia 2¹³ Pentru că două rele a făcut norodul meu: pe Mine, Sursa apelor Vieții, m-au lăsat, și au cioplit / tăiat rezervoare distruse, care nu pot reține aceste ape.

Sukkót – este (de)plinătatea puterii, slavă manifestată, care este înăuntru / în interior.

Înainte de slavă manifestată merge acțiunea de Ungere. Înainte de slavă Manifestată a **Sukkótului** merge înainte **Ungerea Şavuótului**.

Este încă o imagine (chip) profetică, care ne arată calea de ascensiune / suire în Slavă Manifestată. Pe muntele Sinai, **Moșé** a urcat singur pe munte, trecând o anumită transfigurare, în rezultatul căreia El putea să vorbească față în față cu Cel Preaînalt Însuși, ce s-a reflectat în luminarea / strălucirea feței, ce a fost vizibil pentru toți cei din jur. Asta s-a întâmplat în ziua de **Şavuót**, dar simbolizează sezonul **Pésah**. Apoi a fost deschis următorul sezon spiritual / duhovnicesc a **Şavuótului**, când în ziua, de fapt în ziua stabilită a **Şavuótului**, peste cei 120 de ucenici ai lui **Yeşua** a fost revărsat un început mic al Duhului Sfințeniei în fel / în chip de limbi cu foc de flacăra, ce a devenit un fel de arvună / avans a slavei manifestate care va veni. Și deja în zilele care vor veni se așteaptă (de)plinătatea slavei manifestate a Regelui, cu care vor fi transfigurați cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt, ce semnifică în sine sezonul de **Sukkót**. Așadar, **1, 120 și 144000**. Posibil, începutul acestui proces va fi pornit de asemenea în ziua de **Şavuót**. Asta nu este pur și simplu o Cale de mișcare, dar și un Plan de expansiune a Împărăției în toată (de)plinătatea ei.

Transfigurarea lui **Moșé** – este o imagine (chip) a transfigurării la nivelul corpului fizic. Limbile de foc ale **Rúah haKódeş** sau Duhului Sfințeniei peste cei 120 de ucenici ai lui **Yeşua** – este o imagine (un chip) profetică la nivelul sufletelor, și este o aluzie profetică, când se spune că ei au fost «**unanim împreună**» (**Fapte 2:1**). Transfigurarea a celor **144000** – este o imagine (un chip) profetică a transfigurării cu slavă manifestată la nivelul duhului, ce include în sine totalitatea tuturor sferelor.

Odată **Yeşua** a spus că Împărăția Celui Preaînalt este înăuntru în noi: **Luca 17:21**. Și una din fațetele acestei afirmații constă în aceea, că slava manifestată a Împărăției se află înăuntru în noi și trebuie în măsura (de)plină să se manifeste prin aceea, ce este depus de Tatăl Ceresc în duhul nostru, în sufletul nostru dumnezeiesc – **Nesamá**. De citit mai detaliat, cu ce se deosebește

sufletul nostru dumnezeiesc – *Neşamá* de sufletul nostru pământesc – *Néfeş*, se poate în cartea **Terenul de Încercare / Testare Finală**, în *partea a 5-a*, unde în denumirea secțiunii figurează acești termeni. Toate aceste momente importante se pot vedea, numai citind asta în original.

Trei categorii

În Scriptură putem vedea clar trei categorii principale de copii a Celui Preaînalt, care sunt legate cu **orz**, **grâu** și **struguri**. De asemenea, în *cartea Apocalipsei* se descriu trei categorii a norodului Lui, care calitativ se deosebesc unul de altul și care trec calea sa deosebită în vremurile care deseori sunt numite Necazul cel Mare.

Orz – este o imagine / un chip a celor devotați / fideli, care s-au dedicat Domnului complet, permițând Domnului să-i curețe în așa fel, pentru ca ei să fie «fără plămădeală», curățindu-se de orice plămădeală a păcatului.

Grâu – este o imagine / un chip a copiilor Celui Preaînalt cu un miez bun, dar aspru. pe alocuri cu un caracter foarte complicat, cu o anumită plămădeală a sufletului, care nu s-a curățit așa cum trebuie.

Strugurii – este cea mai «problematică» parte a fiilor și fiicelor Împărăției, semănați în această lume. Și Strugurii pot fi împărțiți în două feluri: fermentat și care încă nu a dovedit să se fermenteze. Cu cât mai caldă e temperatura, cu atât mai repede are loc fermentarea strugurelui colectat / strâns. Numai dacă el deodată nimereste în condiții fierbinți, atunci sub acțiunea arșiței și a razelor solare directe el se usucă repede și în așa fel evită fermentarea. În alt caz sucul poate să se fermenteze aflându-se chiar înăuntru în boabă / bobită ruptă de la viță. Sucul extras de asemenea se fermentează foarte repede, dacă nu se întreprind anumite măsuri. Pentru frângere se folosește întotdeauna suc de struguri nefermentat, deoarece el simbolizează în sine Sângele lui **Yeşua**, iar fermentarea – este un simbol al păcatului. Strugurele se menționează în Scriptură în acel context, unde **Yeşua** va călca «teascul mâniei», subînțelegând profetic nimicirea celor, care a fost în starea strugurelui duhovnicesc / spiritual și s-a fermentat cu păcatul în așa fel, că s-a îmbibat cu el complet, devenind acei, despre care este spus că «*nimeni necurat nu va vedea pe Domnul*» (*Efesenii 5:5*).

Există trei categorii fundamentale de norod a Celui Preaînalt, care vor trece calea sa deosebită în Ultimele zile înainte de întoarcerea lui Mesia **Yeşua**. Despre **Prima** din ele se spune următoarele:

Apocalipsa 12⁵ Și a născut un fiu, un bărbat, care se pregătește să păstorească toate noroadele cu un toiag de fier. Și a fost răpit / smuls acest copil la Cel Preaînalt și la Tronul Lui.

Acest loc din Scriptură poate să se refere atât la Mesia **Yeşua**, cât și la cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt în primul rând pentru că, este un element important, care îi unește și se poate referi anume la ei:

Apoc. / Reve.2²⁶ Și celui, care biruiește și care păzește până la sfârșit lucrurile Mele, Îți voi da lui putere peste noroadă. ²⁷ Și le va păstori cu un toiag de fier; ca vasele de lut se vor sfărâma ele, – cum și Eu am primit [puterea] de la Tatăl Meu.

Acest «Fiu, Bărbat» este Întâiul Născut. **Yeşua** este, se poate de spus, Principalul Întâi Născut.

Primii Născuți în norodul Celui Preaînalt de asemenea erau leviții, din care au ieșit *kóheni* / *kóeni* sau preoți. Cu toate că, printre celelalte seminții, fără îndoială, au fost mulți neprihăniți, pentru împlinirea slujirii deosebite au fost desemnați anume leviții. Reieșind din contextul Scripturii și, corespunzător, totul, ce se aduce în acest Mesaj, cei Întâi Născuți, care trăiesc în aceste Ultimele vremuri pentru slujirea deosebită, sunt determinați de sus anume acești **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt.

După trezirea sa din morți, **Yeșua** a fost luat la Tronul Tatălui, unde a primit măsura de putere / autoritate pregătită pentru El, apoi El imediat s-a coborât din nou în lumea noastră, pentru a săvârși slujirea, care a durat patruzeci de zile, ce profetic corespunde vremii de pustiu. Asta se poate de văzut în cele patruzeci de ani a aflării Israelului în pustiu. dar de asemenea și în trecerea încercării în pustiu de către Însuși **Yeșua** în decurs de patruzeci de zile. Tot așa și acești **144000** devotați / fideli vor sluji toți acești 3,5 ani în perioada, când *Soția (o femeie căsătorită)* va fi dusă în pustiu: **Apoc. 12:6, 14.**

De referit pe acest «Fiu, Bărbat» la Mesia **Yeșua** se poate doar ca o aluzie profetică. De ce? Pentru că contextul relatării merge despre Ultimele vremuri înainte de întoarcerea lui **Yeșua**, cum și El singur spunea la începutul mesajului Său, că El arată ceea, ce «*trebuie să fie în curând*». De aceea, «garda» din **144000** și sunt cei, care, asemenea lui **Yeșua**, după întoarcerea Sa în slavă manifestată, primind măsură corespunzătoare de putere, își va îndeplini slujirea sa.

Reflectarea profetică a acestei categorii sunt *Moșé* și *Eliyáhu*, când ei deja au fost în corpuri proslăvite și discutau cu **Yeșua** pe «muntele Transfigurării». Această **prima categorie** se potrivește cu **orzul și Pésahul**, unde lipsește orice plămădeală.

A doua categorie – sunt cei, care s-a străduit să iasă din sistemul Babilon, care a înfășurat toată lumea: atât partea lui religioasă, cât și, condiționat vorbind, partea statală. Această categorie are în sine o anumită plămădeală, dar a luat o decizie corectă să fie ascultătoare Celui Preaînalt și a făcut totul, pentru a se separa de această lume căzută. Și El va da acestei categorii a norodului Său «*aripi de vultur*» – adică un anumit har supranatural, pentru a deveni într-un sens «duși de vânt», adică «duși de Duhul» de la urmărirea vrăjmașului, ca apoi «de păstrat și hrănit» pe ea în împrejurări / circumstanțe de pustiu în toată această vreme de necaz de 1260 de zile. În acest timp, toată acea plămădeală ce era înăuntru, se va coace activ în circumstanțe / împrejurări dificile de pustiu. Treptat și neclintit. Pe măsura coacerii plămădelii, acei, care vor trece cu succes acest proces, vor fi puși în locuri de refugiu / adăpost păzite în siguranță până la întoarcerea lui **Yeșua**. Această a doua categorie profetic se potrivește cu grâu și cu **Savuótul**, când se aduceau în jertfă două *hale* dospite. (hala – pâine de origine evreiască / ivrită).

A treia categorie – este categoria «*strugurilor*»: care spre un anumit timp sunt cei, care s-au «blocat / încâlcit în Babilon», adică în sistema Babiloniană într-un format sau altul. Asta – este categoria fundamentală, pentru care se va aprinde o bătălie serioasă. Această categorie nu este uniformă / omogenă (nu sunt de același rod).

Cu toate că este așa în sine o stare și o condiție dificilă, condiționat **prima parte** care e «compusă din struguri» – nu sunt neghine și nu cei, care conștient a intrat în acele sau alte compromisuri, hotărând să procedeze nelegiuit. Din nefericire, sunt cei din norodul Celui Preaînalt, a căror pași și fapte vor fi în marea parte rezultatul înțelegerii lor duhovnicești sau,

poate, mai exact de spus, neînțelegerea anumitor lucruri duhovnicești, dar și a sensului profund / adânc la aceea ce se întâmplă. Totodată, ei vor fi cei, care în măsura credinței și înțelegerii sale se va strădui să împlinească poruncile, și la ei într-o anumită măsură va fi «mărturia **Yeșua**», ceea ce după Scriptură este «duhul proorocii» (**Apoc.19:10**). Desigur, nivelul proorociilor poate fi foarte diferit, având «adâncimea, înălțimea, lățimea și lungimea» sa. Așa și în a doua parte a **cărtii lui Yoél** merge împărțirea în trei grupe și noi asta vom analiza puțin mai jos.

Ei sunt cei despre, despre care se spune:

Apoc. / Reve.12¹⁷ Și s-a infuriat balaurul pe Soție (Femeia căsătorită), și s-a dus să intre în bătălie cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile Celui Preaînalt și care au mărturia Yeșua.

Având în vedere, că această categorie s-a încălțat / blocat în sistemul Babilonului cu «amestecăturile» și «legăturile» ei, atunci cei din această categorie nu vor avea forță necesară, pentru a rezista / înfrunța vrăjmașul cu succes, când acela își va elibera toată tăria sa la sfârșitul zilelor:

Apoc. / Reve.13⁷ Și îi este dat să ducă bătălia cu sfinții și să-i biruiască pe ei, și îi este dat lui putere peste orice seminție / trib, și norod, și limbă, și etnie.

Având în vedere starea specifică a acestei categorii duhovnicești a norodului Celui Preaînalt, ea va fi deseori salvată ca «din foc». După «smulgerea» din acest sistem căzut, ea trebuie să fie plasată în circumstanțe / împrejurări foarte fierbinți, pentru ca acest «strugure» să nu dovedească să se fermenteze și din el să se primească un strugure uscat «de calitate», care este numit în viața de zi cu zi «stafide». Sau la așa feluri trebuie de dat har să devie martir, smulgându-i / scoțându-i deodată pe ei din această lume.

În ceea ce privește a **doua parte** a acestei «compoziții de struguri», aceștia sunt cei, care conștient s-a dus la un păcat sau alt păcat sau compromis, dând la o parte voia Celui Preaînalt din prioritatea sa principală a lor, găsind unele sau alte justificări / scuze, și despre așa feluri este scris, că dacă cineva samavolnic păcătuiește, primind cunoașterea adevărului, atunci în acest caz mai mult nu acționează jertfa răscumpărătoare / ispășitoare (**Evrei 10:26**). Despre așa feluri este spus, că ei vor nimeri în «teascul mâniei a Celui Preaînalt». Aceștia sunt cei, care, nefiind de la început neghine, totuși vor primi / accepta semnul fiarei, cedându-se ispitei și presiunii sistemului a acestei lumi căzute.

Cei **144000** de devotați / fideli a Celui Preaînalt împreună cu îngerii Lui, care în esență sunt duhuri slujitoare, vor organiza împreună paza acelei părți a norodului, care «va fugi în deșert», dar și în corespundere cu planul Tatălui Ceresc vor participa în lupta pentru cei, care se vor afla în «categoria strugurilor». Până ei nu vor primi hotărârea de a se elibera pe deplin de toate compromisurile sale și de «legăturile» cu sistemul acestei lumi căzute, nu va fi temei pentru o protecție deplină, spre deosebire de acea categorie, care au făcut aceasta, fiind de acord să fugă în pustiu / deșert.

Așadar, toate aceste trei categorii corespund celor trei feluri de seceriș: la **Pésah** – a orzului, la **Šavuót** – a grâului, la **Sukkót** – a strugurilor. Ce trebuie de făcut cu fiecare din ele? Orzul este prea moale, și de aceea pe el îl vânturau, iar coaja era dusă de vânt. Vântul – este o imagine (un

chip) profetică a Duhului Sfințeniei, care duce gunoiul și coaja de pe orz. Asta ne spune despre aceea, că această grupă – sunt cei devotați / fideli, care nu au nevoie de o «prelucrare aspră / dură», pentru că inima lor este moale, și de aceea, când ei «sunt înfășurați de către Duhul Sfințeniei», atunci pentru ei asta, de regulă, este suficient, pentru a se izbăvi de unele sau alte neajunsuri de caracter. Orzul nu se poate de prelucrat cu un instrument aspru, din cauza deteriorării și nimicirii lui. Anume de aceea pentru așa categorie a norodului Celui Preaînalt este o protecție / apărare deosebită. Acea parte a orzului duhovnicesc, care intră în numărul celor **144000**, va intra în slavă manifestată și va trece în alt format de slujire, iar cealaltă va fi protejată / apărată de necazurile grele corespunzătoare în mod deosebit.

Grâul trebuie divizat și fărâmat, deoarece el este foarte dur. Pe ea o fărâmau cu o piatră, care se numește **tribulum**, de la el a provenit cuvântul **tribulation**, ce se traduce din engleză ca «necaz». Cu această moară de piatră **tribulum** nu se prelucra orzul, deoarece prin asta el poate fi nimic. Piatra **tribulum** seamănă ceva cu o răzătoare, pentru a despărți coaja de la grâu, pentru că el este foarte dur, iar apoi deja de început de măcinat. Grâul – sunt acei, care sunt capabili să ia decizii corecte, radicale, dar au adesea un caracter încăpățânat, pe alocuri aspru, care este legat cu plămădeala avută. Și lor le trebuie să treacă prin piatra **tribulum**, simbolic de a «scoate coaja de pe grâu».

Strugurele este fie uscat imediat, clădindu-l / punându-l sub «uscare fierbinte» și făcând din el «stafide **koșernice**» nefermentate, fie stors sub presă, și asta este în «zdrobitoarea a mâniei Domnului». Asta este cea mai dificilă «categorie» a norodului Celui Preaînalt și El va permite ei diferite situații de foc a zilelor care vor veni, pentru ca, smulgându-i / scoțându-i pe ei «ca din foc», să nu le dea voie lor să se «fermenteze» duhovnicește.

Este interesant faptul, care este o reflectare profetică a esenței principale a aceea, cu ce «oamenii orzului», să spunem așa, se deosebesc de «oamenii grâului». Coamele orzului (firele de păr de pe grăunte) sunt îndreptate prietenesc și strict în sus, iar la grâu ele pot să iasă în afară cu devieri în diferite direcții. Profetic asta spune despre aceea, că orzul își îndreaptă toate «antenele» la aceea, pentru a asculta permanent pe Tatăl Ceresc, iar la grâu aceste «antene» în toate părțile, de regulă, sunt împrăștiate, și de aceea ea deseori se uită și se distrage la orice diferențe (fleacuri) și prostii (absurdități). De asemenea este interesant și important un alt moment. În **Mat.13:25** se spune că, «când oamenii dormeau», atunci vrăjmașul a semănat neghine anume în câmpul de grâu. În câmpul de orz, vrăjmașul nu s-a vârat / băgat pentru că «acei de orz» veghează și noaptea păzind câmpiile sale.

În cartea lui **Yoél** (Ioel) noi putem să vedem de asemenea **trei categorii** de norod ai Celui Preaînalt în Ultimele zile înainte de întoarcerea lui Mesia:

Yoél 2²⁸ Și va fi după aceea, voi turna / revărsa Duhul Meu peste orice carne / trup (făptură), și vor prooroci fiii voștri și ficele voastre, bătrânilor voștri vor veni vise, tinerii voștri vor vedea vedenii. 29 Și peste robi, și peste roabe de asemenea voi turna / revărsa Eu în acele zile Duhul Meu.

Prima categorie – sunt acei copii ai Celui Preaînalt, care au intrat în (de)plinătatea slavei fiilor și fiicelor, și ei nu vor spune pur și simplu cuvinte frumoase și importante, dar acestea vor fi cuvinte, când cu fiecare cuvânt din Ceruri din gura lor va fi o acțiune a slavei manifestate. Asta

va fi mai întâi de toate o acțiune de forță supranaturală.

A doua categorie – este acțiunea darurilor informaționale: vise și viziuni / vedenii. Și asta este o vârstă duhovnicească a tinerilor, în care nimeresc acei, care e deja «bătrân», adică acel, care deja duhovnicește «s-a îmbătrânit» și e gata mai mult să chibzuiască / cugete și să teoretizeze, decât să acționeze.

A treia categorie – asta sunt «robi și roabe» duhovnicești, care încă se află fie la nivelul copiilor duhovnicești, fie sau în același timp acei, care încă nu au ieșit de sub robia duhovnicească a sistemului acestei lumi căzute. Acțiunea Duhului pentru ei constă mai întâi de toate și cel mai mult în «mângâiere, întărire / sprijinire și zidire / îndrumare».

Două fațete

Este un loc interesant în Scriptură, unde se abordează câteva feluri de material profetic de construcție, să spunem așa, din care fiecare din norodul Celui Preaînalt construiește pe temelia, care este Mesia **Yeșua**.

*1 Cor.3¹¹ Căci nimeni nu poate pune altă temelie de fundament, în afară de cea întemeiată deja, care este **Yeșua** Mesia. ¹² Dacă cineva construiește pe această temelie din aur, argint, pietre prețioase, scânduri (bușteni; confecționări din lemn), ierburi (furaj pentru vite; curte / grajd de vite; țarc pentru vite; pășune pentru vite), trestie (paie) – ¹³ lucrarea fiecăruia va deveni evidentă / clară; pentru că Ziua (fig. Yom Kippur sau Vremea Judecăților) va arăta, pentru că ea în foc se deschide / descoperă, și lucrarea fiecăruia, așa cum ea [într-adevăr] este, focul va încerca / testa. ¹⁴ Dacă lucrarea cuiva va rezista, – pe care el a construit-o, – va primi o răsplată; ¹⁵ Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, el va suferi o daună, dar el însuși va fi salvat, dar ca din foc [și prin foc].*

Haideți să precizăm cuvintele limbii originalului, pentru a nu apărea întrebări la traducere.

1. **ἀργυρον** (*árghiuron*) argint.

2. **χρυσόν** (*hriusón*) aur; aur alb; aur purificat / curățit.

3. **λίθους τιμίους** (*líthus timíus*) pietre prețioase (stimate).

4. **ξύλα** (*kșiúla*) scânduri; bușteni; lemne; construcție din lemne; bancă / scaun lung (și îngust); copac; calapoade de lemn pentru gât și la picioare.

5. **χόρτον** (*hórtion*) țarc îngrădit pentru vite; curte / grajd de vite; pășune pentru vite, câmp cu iarbă; hrană pentru vite – iarbă sau fân; furaj, hrană.

6. **κάλαμην** (*kalámen*) paie; tulpină, paie în sens de colectare (colectiv); bambus.

Deși, sunt indicate șase feluri a acestui material de construcție duhovnicesc, de fapt pe toate ele se poate de unit în două grupe condiționate / relative.

Primul format de construcție: **aur, argint, pietre prețioase**.

Al doilea format: **scânduri (bușteni; confecții din lemn), iarba ca furaj (furaj pentru vite; curte pentru vite; țarc pentru vite; pășune pentru vite), trestie (paie)**.

Primul format – aceștia sunt trei componente fundamentale, care definesc baza fundamentală a voiei desăvârșite / perfecte a Tatălui. **Argint** – este un metal de Răscumpărare /

Ispășire. **Aurul** – simbol al naturii dumnezeiești. **Pietre prețioase** – sunt pietrele *Hóșenului*, care simbolizează slavă manifestată a Regelui tuturor regilor. Și acest format simbolizează în sine aceea, că în fiii și fiicele Răscumpărate se restabilește / restaurează natura lor dumnezeiască, esența dumnezeiască, care la timpul său va fi depusă slava manifestată a Tatălui pentru afirmarea / întărirea Împărăției Sale aici pe Pământ.

Al doilea format – este voia acceptabilă / permisă, dar niciodată cea mai bună, dacă nu de spus mai mult. **Scânduri (bușteni; confecții de lemn)** – este un simbol al Salvării personale prin Chivotul / Arca de lemn, păstrat în valurile furioase ale mărilor omenești, după mila prin devotamentul / fidelitatea Tatălui și prin Jertfa lui **Yeșua**. **Iarba (furaj pentru vite; curte pentru vite; țarc pentru vite; pășune pentru vite)** – este simbolul nutriției duhovnicești sărace, care privează posibilitățile unei întregi rații/ porții (cantitate de hrană) duhovnicești, ce dă numai posibilitatea de a susține cel puțin existența duhului, pentru a nu muri. De asemenea asta este un simbol al alimentației duhovnicești și al formării personale, în rezultatul căreia copiii Celui Preaînalt rămân la nivelul oilor și berbecilor duhovnicești, fără a intra în înțelegerea și retrăirea Celui Preaînalt, ca Tată Ceresc, în apropiere cu El anume ca cu Tată, dar și fără în puterea reală a copiilor Celui Preaînalt pentru afirmarea Împărăției Lui. **Trestia (paiul)** – este o componentă importantă a cărămizilor, pe care norodul Celui Preaînalt în robia sa făceau pentru faraon. Asta – este un simbol al influenței asupra copiilor Celui Preaînalt, în care ei sunt elementele sistemului de robie, inclusiv religioase a acestei lumi.

Focul, așa cum este scris, «**va încerca lucrarea fiecăruia**». Și în al doilea format se poate de nădăjduit la salvarea personală, dar tot, ce s-a construit – va arde, deoarece nu are valori pe scara Împărăției Cerurilor.

În primul caz – aceasta sunt copiii Răscumprați ai Celui Preaînalt, care, prin descoperirea originii lor dumnezeiești, a rădăcinilor lor duhovnicești, se mișcă în înțelegerea duhovnicească a AURULUI, ca un principiu, zidind pe această temelie pentru acceptarea / primirea slavei manifestate. Simbolul slavei manifestate a Regelui – pietrele *Hóșenului* nu se puneau în țesătură sau argint, dar numai în rama de aur, în cuiburile de aur. Slava manifestată poate veni numai acolo, unde este pregătit locul din aur.

Aurul – este un simbol al slavei. **Aurul** – este un simbol al dumnezeirii. **Aurul** – este temeliea *Yerusalaimului* Ceresc. În limba originalului acest Cuvânt original constă din trei litere: **זָהָב** *zaháv*.

Fiecare literă în limba sfântă are semnificația sa sau semnificații.

ז (*záin*) sabie, plug, sămânță – simbol al acțiunii în sfera păcii și a războiului.

ה (*hey*) laudă, închinare, revelație / dezvăluire.

ב (*beyt*) casă.

Dacă de făcut o traducere extensivă pe baza mai întâi de toate a literelor paleoebraice, atunci se poate de analizat / examinat următoarele variante de bază a semnificației:

1. «**Acțiunea sabiei și a plugului**».

2. «Acțiunile instrumentelor de război și de pace, care îl proslăvesc pe Tatăl Ceresc, zidind Casa Lui».

3. «Acțiunea constantă ale instrumentelor de război și ale instrumentelor vremurilor de pace, ce este esența seminței, ADN, care este dezvăluită pentru laudă și închinare în Duh și în Adevăr, care aduce revelație / dezvăluire despre Casa Tatălui și pentru Casa Tatălui».

Cu asta și se deosebește **aurul** adevărat. El, de asemenea, este un simbol al duhului, cum **argintul** – simbol al sufletului răscumpărat, iar **arama** – simbolul cărnii. Aurul spălăcit – este slava spălăcită. În semnificația simbolică asta e aceea, ce poate mai departe deveni aramă, dacă nu va fi purificat / curățit și (re)înnoit. Aurul – se «împrietenește» cu focul. Focul (re)înnoiește aurul, înlăturând impurități. Focul (re)înnoiește natura noastră dumnezeiască, ajutând ei să se manifeste în această lume.

Totul, ce este construit pe temelia Mesiei din pietre, – în general, trebuie să reziste. Totul, ce s-a construit din ceva «vegetal-lemnos» – va arde. Și acest format «vegetal-lemnos» mai mult de tot corespunde anume acelei categorii a copiilor Celui Preaînalt, care sunt legați cu strugurii duhovnicești. Această grupă – ea ca și cum ar fi «la limită», care se apropie spre acel loc unde se învecinează mila Tatălui Ceresc. Din punct de vedere a **moadimului** sau a așa-numitelor «zilelor stabilite», asta corespunde **Sukkótului**, adică etapei de încheiere. Este o perioadă de colectare / strângere a recoltei de bază: a pomilor fructiferi, dar și perioada de colectare a strugurilor. De aceea, grupa dată – sunt acei, care vor trece încercări semnificative, și vor fi, în principal, «salvați ca și cum din foc».

Împărăția și Dreptul de Întâi Născut

Toți întotdeauna într-o măsură sau alta tindeau spre privilegiul de întâi născut și se luptau pentru el. Fiii lui **Yaakóv** au avut o cale dificilă în această chestiune, care au moștenit profetic de la tatăl și bunicul lor.

1 Cronici 5¹ Și fiii lui Ruvén, întâiul născut al lui Israél – el e primul născut, dar, când a pângărit patul tatălui său, întâietatea lui a fost dată fiilor lui Yoséf, fiul lui Israél; dar fără aceea, ca să fie inclus în liste, ca întâi / primii născuți. ² Căci Iudá a întrecut frații săi, și căpetenia (stăpân; lider) – de la el, dar întâietatea este – a lui Yoséf.

Această întrebare / chestiune a Dreptului de Întâi Născut are o anumită semnificație în rândul evenimentelor a timpului nostru, dar și în acelea, care vor veni. În Iudaism întotdeauna exista și acum există concepția a celor «doi Mesii». Atât partea mesianică a Israelului, cât și cea ortodoxă sunt de acord cu acest lucru, însă interpretarea, desigur se diferențiază semnificativ. Mesia este considerat ca «**Mesia ben Yoséf**» și «**Mesia ben Iudá**», adică ca un «descendent / urmaș al lui Yoséf», dar și un «descendent al lui Iudá». Aici sunt câteva fațete.

Într-una din ele, **Yeșua** în prima Sa venire în această lume a venit și s-a dezvăluit / desfăcut / deschis ca un «**Miel blând**», pentru a săvârși jertfa Sa răscumpărătoare / ispășitoare. Și El a făcut asta în trup, care este slăbit de păcat. Aici trebuia să se manifeste la maxim calitatea Lui **Hésed**, adică bunătatea și milosârdie / miloserdie. La a doua venire a Sa, **Yeșua** deja se întoarce în corpul Său proslăvit, în (de)plinătatea slavei Sale, ca «**Leul din seminția lui Iudá**». Și aici va fi manifestată calitatea Lui **Din**, adică Judecata Dreptății.

Această fațetă se reflectează prin acei, care pregăteau și pregătește calea pentru El. În prima venire a Lui, calea îi pregătea, mai întâi de toate, **Yohanán Scufundătorul**, cunoscut în cercuri largi ca «Ioan Botezătorul» care a petrecut slujirea sa excepțional într-un format pașnic, și care a fost decapitat, se poate de spus, ca un «miel blând». A Doua venire a lui **Yeșua** va fi pregătită în marea parte de doi prooroci, care în perioada sa finală de timp a slujirii vor petrece excepțional în format de război, în formatul calității **Din**, adică a Judecatei Dreptății, și ei vor muri în rezultatul luptei ca războinici / luptători, dar nu ca miei blânzi: ce se poate de citit clar în Scriptură. De fapt, ei vor fi uciși nu pentru că sunt mai slabi decât vrăjmașii lor, ci va fi decizia lor voluntară, pe care ei au acceptat-o înainte de a veni în această lume, și mai detaliat această temă este descrisă în cel de-al 17-lea capitol al cărții **Terenul de Încercare / Testare Finală** în secțiunea «**Doi prooroci**». Dar este și o altă fațetă.

Din punct de vedere «legislativ», dacă se poate așa de exprimat, au trebuit să fie respectate anumite reguli pentru ca, după cum este scris, să fie «împlinită toată Scriptura». Și din acest punct de vedere, **Prima venire a lui Yeșua** a fost de la **Iudá** (din seminția lui **Iudá**) pentru a **proteja drepturile Lui la tron**. Regii lui Israel (ultimul - Mesia) au trebuit să vie după linia lui **Iudá**. Și **Yeșua** a făcut asta, ce a fost atestată / mărturisită chiar de tăblița deasupra capului Lui în trei limbi, când El era agățat pe cruce.

Dar a **Doua venire a lui Yeșua** va fi, într-un anumit sens (determinat), de la **Yoséf (Israél)** pentru a, **proteja dreptul Său de întâi-născut**. Când El se va întoarce, hainele Lui vor fi în sânge (**Apocalipsa 19:13**), de asemenea, cum și hainele lui **Yoséf** au fost murdărite cu sânge (**Geneza 37:31**). **Regele**, mai întâi de toate, – este **Puterea / Autoritatea**, iar **Dreptul De Întâi Născut**, mai întâi de toate, – este **Forța**.

Puterea / Autoritatea lui **Yeșua** s-a manifestat de asemenea și în aceea, cum El Însuși a spus, pentru a primi Viața și a da Viața. Dar și în aceea, pentru a arăta Milă cât de posibil la maxim pentru toți cei care trăiesc, pe care o poate arăta numai Acel, Cine deține Puterea / Autoritatea la maxim: de iertat pe toți, cine este gata să se întoarcă în Împărăție la condițiile Tatălui Ceresc.

Dreptul de Întâi Născut al lui **Yeșua** va trebui să se manifeste în slavă manifestată la maxim, pentru a săvârși Judecată, pe care Tatăl I-a dat-o Lui pe deplin. **Yeșua**, în aceeași măsură cum socotește necesar, delegă / împuternicește asta devotaților / fidelilor Săi, prin care va fi săvârșită partea acestei lucrări. Posibilitatea de a «judeca Îngerii», așa cum este scris în **1 Cor.6:3**, este acea parte a măsurii de putere care e delegată, și asta se va întâmpla nu doar după aceea, cum se va întâmpla «analiza celor întâmplate», dar de asemenea asta este puterea / autoritatea și forța de a produce într-un mod evident manifestat judecățile aici pe Pământ, ce se poate clar de examinat în slujirea celor doi prooroci în decursul ultimilor 3,5 ani a așa numitei necazul cel Mare.

Tema Dreptului de Întâi Născut este direct și strâns legată cu cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt, care sunt pregătiți pentru aceste ultimele vremuri înainte de întoarcerea lui Mesia. Prin slujirea celor doi prooroci, descriși în **capitolul 11 al Apocalipsei**, se reflectă de fapt nu numai slujirea lor personală, dar și într-un anumit mod se reflectă de asemenea și slujirea tuturor celor **144000**. Dacă **144000** – sunt două săbii de la toiagul lui **Iudá** și de la toiagul lui **Yoséf**, unite în unu, atunci doi prooroci – sunt la ascuțișul fiecăreia din aceste săbii.

Interesant va fi de abordat întrebarea / chestiunea Dreptului de Întâi Născut încă și din altă

parte. La o anumită etapă a reconstituirii a statului Israel a apărut o întrebare: cine moștenește Dreptul de Întâi Născut și dreptul de a folosi numele original de ISRAEL, care a fost dăruită fiilor lui *Yoséf* (*Geneza 48:16*). De aceea, în anul 1948, națiunea nouă a iudeilor nu a vrut să se numească pe sine cu numele de *IUDÁ*, în ciuda faptului că ultima împărăție a fost anume o împărăție Iudaică; dar și-a luat numele de ISRAEL pentru a arăta, că ei sunt moștenitorii Împărăției și a dreptului de întâi născut al lui *Yoséf*.

Gen.48¹⁶ Maláh, care mă izbăvește de orice rău, îi va binecuvânta pe acești prunci! Și va fi numit numele meu în ei și numele părinților mei Avraám și Ithák! Și se vor înmulți ca peștii după mulțime printre [noroadele] Pământului.

Dar asta nu este pur și simplu doar și numai o întrebare / chestiune a numelui.

Yezechiel 37¹⁶ Iar tu, fiu al omului, ia-ți un sceptru (toiag) și scrie pe el: «Pentru Iudá și pentru copiii lui Israél, aliați / uniți cu el»; Și ia un alt sceptru (toiag) și scrie pe el: «Pentru Yoséf, sceptrul (toiagul) lui Efraím și a toatei casei lui Israél, uniți / aliați cu el»: ¹⁷ Și apropiile unul cu altul (de parcă) la tine e un singur sceptru (toiag); și se vor transforma în mâna ta în unu Unic.

Asta este de asemenea și întrebarea / chestiunea Dreptului de Întâi Născut, care și în ultimele zile trebuie nu pur și simplu să aducă o anumită trăsătură în această discuție, pentru a satisface unele sau alte ambiții, dar această întrebare / chestiune trebuie să fie realizată pentru aceea, ca voia Tatălui nostru Ceresc să fie aici pe Pământ, după cum este și în Ceruri. Chestiunea nu este în DESEMNAREA pe / a sine însăși, dar în primirea slavei manifestate corespunzătoare pentru acei, care sunt Primii Născuți, pregătiți pentru această vreme, pentru a săvârși o slujire deosebită care este determinată pentru ei. Și anume despre ei, mai întâi de toate. este spus în locul Scripturii, care a fost menționat mai sus:

Apoc. / Reve.2²⁶ Și celui cine / care biruiește și cine / care păzește până la sfârșit lucrurile Mele, îi voi da lui putere / autoritate peste noroade: ²⁷ și le va păstori cu un toiag de fier; ca vasele de lut se vor sfărâma, – cum și Eu am primit [puterea / autoritatea] de la Tatăl Meu.

Hóșen(ul) dezvăluit

Unul din elementele veșmântului / îmbrăcăminteii a Întâiului Preot, care slujea ca instrumentul profetic a slujirii lui, era *Hóșenul* (platoșa / pieptar). Asta este descris în *Exo.28:15-21*. Anume aceste 12 pietre se numesc în Scriptură «*urím și tumím*» (*Exo.28:30*), ceea ce mai exact se traduce ca «*de foc*» și «*care completează sau care zidesc întregimea*» sau «*întregi*» de asemenea în acel context ca și «*nevătămate / nedeteriorate*». Pe fiecare din aceste pietre era scris numele unuia din cele 12 seminții ale lui *Israél*. Gravura pietrelor era făcută prin metoda intaliei, în sens, că literele erau făcute cu basorelief, puțin ieșind ca la pecete. Fiecare din pietre simboliza unul din cele douăsprezece feluri de slavă manifestată a Regelui, dar și de asemenea aceea, că slava Lui a fost inițial / la început depusă înăuntru în copiii Lui și în numele lor, adică esența lor internă, cum și ar crește din slava Lui.

Când Întâiul Preot dădea o întrebare Celui Preaînalt, dorind să primească de la El un răspuns exact, cum este scris «*prin urím și tumím*», atunci el dezvăluia / deschidea *Hóșenul*, care se

atârna / agăța la el pe piept, care era dreptunghiular, pliat / îndoit în două, înăuntrul căruia și erau integrate, puse în celulele / încăperile sale anumite toate aceste pietre prețioase. Asta ceva amintește de ceea, când cineva dezvăluie / deschide un laptop. Când **Principalul Kóhen / Kóen** dădea o întrebare Celui Preaînalt, dorind să primească un răspuns «*prin urím și tumím*», atunci el descheia două lanțuri de aur, cu care jumătatea exterioară de sus a **Hóșenului** era întărită / fixată de rama / cadrul pietrelor **șohám**, care erau pe umerii lui (*Exo.28:9-12*). Dezvăluind **Hóșenul**, **Principalul Kóhen / Kóen** privea la literele care se luminau din care erau compuse numele semințiilor lui **Israél** formând astfel cuvinte și propoziții, care se aprindeau pe pietre ca un răspuns de Sus, din Ceruri.

Hóșenul reprezenta în sine o operă de artă deosebită, dacă nu de spus mai mult. El era țesut din cinci feluri de ață: patru din ele corespundeau celor patru feluri de ață, din care a fost pologul interior a **Miškánului** (Cortului): **thélet** (ață de lână de culoare albastrul cerului), **argamán** (ață de lână purpurie), **tolá șaní** (stacojiu, ață de lână roșie), **șeș** (ață din in alb-cazăpada). În el era încă ață **de aur** – simbolul **Yerusaláimului** Ceresc, simbolul dumnezeirii / divinității. **Hóșenul** reprezenta în sine un dreptunghi de țesătură, care se plia / îndoia în pătrat. Perimetrul acestui **Hóșen**, în starea desfășurată / desfăcută, constituia aproximativ **144** cm. În **interiorul Hóșenului** erau făcute celule speciale sau cuiburi din aur pentru punerea în ele a pietrelor prețioase. Au fost patru rânduri cu câte trei pietre, care se așezau / rânduiau / aranjau vertical.

Așadar, **144** cm a **Hóșenului** dezvăluit. Adică în starea pliată sau închisă lumina slavei pietrelor parțial se lumina prin țesătură groasă a materiei. Dar în starea dezvăluită, când perimetrul constituia **144** cm, lumina slavei manifestate ajungea la maxim. Asta asemenea la aceea când lumina slavei manifestate care este depusă în cei **144000** devotați / fideli, va fi ascunsă până la un anumit moment, dar când va veni vremea stabilită de Tatăl Ceresc, atunci acest **Hóșen** Ceresc, constituit din cei **144000** devotați / fideli, va fi dezvăluit. Asta se va reflecta în ADN-ul lor restaurat și transfigurat, ce reprezintă o piesă decupată importantă în restaurarea slavei manifestate. Acești **144000** vor deveni un Mesaj Ceresc prin acele Cuvinte ale Vieții, care vor fi depuse de **Yeșua** în ele pentru toată lumea. Anume despre asta profetic se menționează, că toată creația cu o tensiune puternică așteaptă **dezvăluirea** fiilor Celui Preaînalt:

Rom.8¹⁸ Căci presupun / mă gândesc, că suferințele vremii de acum nu sunt comensurate în comparație cu acea slavă, ce se pregătește să fie dezvăluită în noi.

¹⁹ Pentru, că toată creația / făptura e în așteptare puternică, tensionată a dezvăluirii fiilor ai Celui Preaînalt.

Răspunsul corespunzător / potrivit

Mai sus a fost menționat un loc din **capitolul 6 al Apocalipsei**, unde la cel mai sfârșit al lui a fost pusă o întrebare: «**Și cine poate rezista?**». Și această întrebare nu este retorică. De la începutul următorului capitol urmează răspunsul, indicând nouă la cei **144000** devotați / fideli din cele 12 seminții ale lui **Israél**. Cine sunt într-adevăr acești devotați / fideli, noi vom descurca mai detaliat în continuare deoarece este un strat profetic mult mai profund / adânc, care este important pentru o înțelegere mai deplină / completă și corectă a toatei aceste chestiuni / întrebări.

Slava manifestată prin transfigurarea ADN-ului a celor **144000** este un răspuns al Împărăției Celui Preaînalt la schimbările ADN-ului a celor, care a primit / acceptat un semn al fiarei, permițând schimbarea și deteriorarea lui. În această deteriorare a ADN-ului nu toți, cum se spune, sunt aceeași. Sunt acei, care sunt numiți neghine și care vin în această lume, cum a spus **Yeșua**, în vremea nopții, adică, profetic, în vremea nopții duhovnicești când este înmulțită idolatria în cele mai grele forme ale lui. În marea parte ei vin în trupurile născute de oameni obișnuiți, la care ADN-ul nu este deteriorat, dar în rezultatul deticațiilor nelegiuite sau a păcatelor grele săvârșite. Ca, de exemplu, **Kain**, care s-a născut de la «curați» în acest plan a părinților: **Adam** și **Havá**. Totuși acel nivel al păcătuirii, ce a fost de ei săvârșit, a deschis uși duhovnicești pentru aceea, ca în trupul primului copil al lor să vie acel, care este numit în Scriptură neghină. Și despre el este spus în Scriptură, că **«Kain era de la cel rău» 1 Ioan.3:12.**

Dar sunt situații când neghina vine în așa trup, care este hibrid, adică ADN-ul lui este deteriorat prin unirea în diferite variații a ADN-ului uman / a omului, a animalelor și a fiilor căzuți ai Celui Preaînalt, despre care este menționat în **capitolul 6 a cărții Bereșit**. În afară de asta, în lumea noastră permanent se produceau cercetări și se făceau eforturi semnificative în schimbarea, transformarea a ADN-ului pentru intensificarea a celor sau altor capacități. Asta făceau cei căzuți prin slujitorii săi aici. Acei hibridi cu ADN schimbat, deteriorat prin asta primesc anumite, capacități deosebite, care sunt percepute de majoritatea oamenilor ca supranaturale.

Cei **144000** și sunt răspunsul corespunzător / potrivit din partea Împărăției. Bineînțeles / Desigur, cei căzuți știau, că va veni slavă manifestată, că este un plan al celui Preaînalt a restabilirii / restaurării Împărăției Lui aici pe Pământ, înainte de întoarcerea lui **Yeșua**. Și, bineînțeles, partea importantă a planului lor era aceea, ca prin manipularea cu ADN să se pregătească efectiv și la maxim pentru evenimentele zilelor care vor veni. Cum să se pregătească? Cea mai importantă parte a tuturor acestor manipulări genetice a fost folosirea ADN-ului a fiilor căzuți ai Celui Preaînalt pentru primirea capacităților supranaturale necesare, în înțelegerea generală, ca prin această hibridizare să se formeze capacitatea de luptă la maxim a părții oștirii sale. În afară de asta, paralel au mers cercetări genetice și prelucrări pentru instaurarea unui control maxim asupra tuturor locuitorilor, pentru ca pe baza pseudo-pandemiei planificate și fabricate artificial prin mângălirea generală să se producă deteriorarea ADN-ului a omului, care de fapt este aceea, ce în **cartea Apocalipsei** este numit «semnul fiarei»:

χάραγμα (háragma) 1. semn, urmă, amprentă 2. marcaj, semn de arsură 3. mușcătură de șarpe 4. imagine, reflectare (batere a monedei) 5. monedă, bani.

Mai detaliat despre asta se poate de citit în una din materialele Suplimentate **«Taina celor șapte peceti»** a cărții **Terenul de Încercare / Testare Finală** linkul căreia este la bunul început.

ADN-ul corpului fizic este o reflectare a aceea, ce în Scriptură este numit «imaginea / chipul» Celui Preaînalt. Așa este tradus cuvântul ivrit / evreiesc **télem**. Acest **télem** sau imagine / chip a fost depus în **Neșamáua** omului în momentul apariției lui (**Gen.1:26-27**) și se află în duhul lui. Pe el se poate de numit încă «programul divin / dumnezeiesc a sufletului». ADN-ul este, în ceva sens, o «proiecție» **télem** din ceea ce se află în trupul duhovnicesc a sufletului în trupul fizic. Și vrăjmașului îi este sete să deterioreze acest **télem**. Anume «formatul» său **télem** sau a «imaginii / chipului» vrăjmașul încearcă să depună înăuntru în om / în interiorul omului, și la nivel fizic asta

se exprimă în aceea, că el încearcă, vorbind la figurat, să «intercepteze conducerea / controlul» prin influențare / afectare a ADN-ului. Prin deteriorarea de fapt a ADN-ului și prin manipulările cu ea, și se întâmplă «pecetluirea cu imaginea / chipul fiarei». Fără îndoială, «Chipul / imaginea fiarei» – are o noțiune destul de largă, care are și alte reflectări profetice a diferitor adâncimi, dar formatul analizat de noi - este fundamental și în ceva sens de «bază».

Acțiunile primului călăreț a **cărții Apocalipsa / Revelație** reflectă acțiunile unui călăreț «infectios», care aduce deteriorări în două fațete: prin acțiunea spirituală / duhovnicească, dar de asemenea prin infecția fizică, ce deteriorează pe om din interior, schimbând fundamentul lui duhovnicesc / spiritual, dar și ADN-ul la nivel fizic. O parte a planului celor căzuți prin efectuarea a mângăliturii a fost deteriorarea ADN-ului a multora în așa fel, ca la o anumită etapă prin influența acțiunii exterioare prin frecvența corespunzătoare a radiației să zombifice pe oameni în așa fel, ca ei să devină în sens literal «zombi» controlați tehnologic, despre care se poate vedea în cele ce nu mai sunt chiar filme fantastice. În realitate aceasta este cea mai reală realitate, despre care mulți știu, alții ghicesc, dar majoritatea se află într-o deplină neștiință.

3000 de închinători la idoli în acele evenimente lângă muntele Sinai, care au fost nimiciți de leviți, sunt prototipul acelor zombi, care se vor manifesta în Ultimele zile a judecăților înainte de întoarcerea lui Mesia **Yeșua**. Ceea, ce s-a întâmplat acolo, este un prototip al principiului duhovnicesc de încercare / testare a soției, care a fost suspectată în infidelitate, ce se poate de citit în **al 5-lea capitol al cărții Bemidbâr** (Numeri). **Mosé** a măcinat vițelul de aur, a aruncat asta în pârâu / curent de apă și a impus tot norodul să bea. Reieșind din tradiția evreiască, dar și, a contextului de înțelegere a acestei întrebări / chestiuni, acești 3000 de închinători la idoli au înnebunit și la ei s-a manifestat un fel de defect fizic asemenea soției infidele – analogia cu ulcerele, răni cu puroi. Și anume după aceste indicii a «nebuniei neadecvate» și a «rănilor cu puroi» leviții și determinau pe acei, care erau supuși nimicirii.

În această situație leviții, care și-au manifestat devotamentul său / fidelitatea sa, profetic au reflectat acei **144000** devotați / fideli, care în Ultimele zile, vor proteja întregul norod al Celui Preaînalt, protejându-l pe el de neghine, care sunt supuși nimicirii, dar și de cei căzuți în general. În ceea ce privește despre neghine, **Yeșua** a spus despre ei așa:

Mat.15¹³ El răspunzând a zis: «orice plantă, pe care Tatăl Meu Ceresc nu a sădit-o, va fi deznădăcinată...».

Aceste cuvinte a lui **Yeșua** sunt încă o piesă decupată în înțelegerea a aceea, cine sunt neghinele, pe care Tatăl Ceresc nu le-a sădit, adică nu i-a adus în aceasta lume, așa cum este spus în Scriptură în **Mat.13:24-30, 36-42**. Vrăjmașul **are dreptul** la nimicirea acestor neghine prin orice mijloace accesibile, inclusiv prin mazgălire, războaie, boli ș.a.m.d., dar el încearcă să facă asta prin ademenire și în privința celor aleși. Cel mai probabil, toți sau aproape toți acești 3000 de închinători la idoli au fost neghine și au devenit asemenea unor zombi cu răni de puroi, iar asta este o imagine (chip) pentru noi în înțelegerea realităților care vor veni.

Imaginea / Pictura ultimelor zile – este multistratificată, și toate detaliile au o importanță. Ele toate creează o imagine (chip) a confruntării POTRIVITE / CORESPUNZĂTOARE UNA CU ALTA, când crește permanent nivelul și asprimea / duritatea. Intensificarea permanentă a judecăților în Egipt și evenimentele, descrise în **Apocalipsa / Revelație** confirmă bine acest lucru.

Îndreptarea spre Răsărit

Grădina *Édenului* a fost sădită nu «LA Răsărit», dar în original este scris *mi Kédem*, unde prefixul este «*mi*» – de la, din.

קדם (kédem) Răsărit, Veșnicie, Antichitate. Semnificația numerică a acestui cuvânt – este **144**. Inițial, în Israel nu au fost numere, dar anume prin litere se expuneau și cifrele, de asemenea și unele sau alte semnificații numerice. Și abia după o lungă perioadă de timp, Israelienii au început să împrumute de la noroadele din împrejur sistemul de expunere a cifrelor și a numerelor cu semne separate. Aici merge o aluzie profetică la **144000** din *capitolele 7* și **14 din Apocalipsa / Revelație**. Grădina, sădită *din kédem*, simbolizează profetic faptul că inima a Celui Preaînalt care poartă Viața, este legată cu cei **144000**, a căror origine, – este din **Antichitate, Veșnicie**. De asemenea, asta indică la aceea, că **inima** acestei lumi, care este direct legată cu Pomul Vieții, se află «*îndreptată spre 144000*», care simbolizează în sine Soția Devotată / Fidelă a Mesiei.

Porțile *Mișkánului* («Cortul») și după aceea în *Mikdás* («Templu») erau orientate / îndreptate spre răsărit:

1 Cronici 9¹⁸ Și până acum la porțile Regale, spre răsărit, ei sunt portari ai fiilor lui Leví.

Yezechiel 11¹ Și m-a ridicat pe mine Duhul, și m-a adus pe mine spre porțile de răsărit a Casei lui YHVH, orientate / îndreptate spre răsărit.

Yeșua, coborând pe muntele Măslinilor, va intra în *Yerușaláim* anume prin porțile de Răsărit, care se numesc porțile de Aur, și care acum sunt astupate de niște «tovarăși», care nouă deloc și demult deja nu ne sunt «tovarăși».

Is.41² Cine a trezit de la răsărit [pe Acela, Care] Dreptatea (Neprihănirea), l-a chemat pe el să calce pe urmele Lui / să urmeze după Sine, i-a dat în mâinile Lui noroade și a supus pe regi? El îi va întoarce pe ei în praf cu sabia Sa, în paie, dusă de vânt cu arcul Său.

Steaua lui *Beit Léhem* («Steaua Betleemului») mergea dinspre răsărit. Înțelepții mergând după ea, au venit anume dinspre răsărit:

Mat.2¹ Când Yeșua s-a născut în Beit Léhem, Iudeii în zilele regelui Irod, înțelepții dinspre Răsărit au venit la Yerușaláim și au spus: ² «Unde s-a născut Regele al Iudeii? Pentru că am văzut steaua Lui la Răsărit (răsăritul soarelui) și am venit să ne închinăm Lui».

În cartea lui *Yehézkel* de asemenea se poate de văzut legătura *kavódui* (slavei), Curentului Vieții și a Răsăritului:

Yezechiel 11²² Și și-au ridicat Krúvii / Heruvimii aripile sale, și roțile de lângă ei; și slava lui Elohéi al lui Israél – era (de)asupra lor, de sus. ²³ Și s-a ridicat slava lui YHVH din mijlocul orașului și s-a ridicat deasupra muntelui, care este spre Răsărit de la oraș.

Yezechiel 43¹ Și m-a dus el spre porți, spre porțile, care sunt îndreptate cu fața spre

***răsărit.** ² Și iată, slava lui Elohéi a Israelului mergea de la calea Răsăritului, și glasul Lui – ca un glas de ape multe, și pământul s-a luminat cu slava Lui... ⁴ Și slava lui **YHVH** a venit în Casă (Templu) pe / prin calea porților, care sunt îndreptate cu fața spre Răsărit.*

Yezechiel 47¹ Și m-a întors el pe mine la intrarea a Casei (Templului), și iată că apa izvorăște / curge de sub pragul Casei (Templului) spre Răsărit, pentru că Casa (Templu) este îndreptată la Răsărit, și apa se scurge de sub partea dreaptă a Casei (Templului), spre partea de sud a altarului.

Iar aici este proorocia, unde se spune prin proorocul **Yohanán Scufundătorul** (Ioan Botezătorul), care pregătea calea pentru Mesia **Yeșua**, «Răsăritul ne-a vizitat de sus». Un loc foarte interesant și important:

*Lc.1⁷⁶ Și tu, copile, vei fi numit proorocul Celui Preaînălțat, pentru că vei merge înaintea lui **YHVH** ca să pregătești căile Lui (pentru El), ⁷⁷ de dat cunoștința a salvării (izbăvire, siguranță) norodului Lui prin lăsarea (iertarea) păcatelor lor, ⁷⁸ prin adâncimea milosârdiei / miloserdiei a Celui Preaînalt al nostru, în care ne va vizita Răsăritul pe noi de sus, ⁷⁹ să lumineze celor, care sunt în întuneric și în umbra morții, să îndrepte / direcționeze picioarele noastre spre calea Șalomului.*

Adică, «Răsăritul» pregătea «căile Mesiei» sau calea pentru Mesia, prin slujirea în (de)plinătatea puterii profetice a Duhului Sfințeniei. Și având în vedere tot ce este menționat mai sus, se poate de văzut clar imaginea (chipul) profetică a aceea, că «Răsărit» – «*kédem*» – **144** [mii] – **Hóșen** dezvăluit / desfăcut de slavă manifestată (**144** cm în perimetru) – «pregătește calea», precede / prelină venirea lui **Mașiah**, prin venirea **kavódui** (slavei) a Celui Preaînalt prin slujirea profetică a norodului Lui.

Răsăritul, fulgerul și cei 144000

Păcatul a fost eliminat din Ceruri și împreună cu ceilalți **heruvimul / krúvul** căzut a fost aruncat de acolo, ca un fulger: Cei Întâi Născuți l-au eliminat. Cuvântul «fulger» în ebraică / ivrită este – **בָּרָק** (**barák**), și el are aceeași rădăcină cu cuvântul **בְּרָקֶת** (**baréket**), care este numele pietrei prețioase. Piatra **baréket** era a treia în **Hóșen** (Pieptar) și, cel mai probabil, era un smarald. Era o piatră a tribului **Leví**, descendenții / urmașii căruia au fost desemnați ca primii născuți în Israel, îndeplinind funcțiile corespunzătoare legate de asta. Anume ei au fost cei care au nimicit pe cei 3000 de închinători la idoli după păcatul cu vițelul, când rezultatul acestui păcat a fost manifestat într-o oarecare formă fizică, prin asta pe ei se putea de separat de alții. Și acest moment noi l-am examinat / analizat mai sus.

Primii Născuți în «fațeta sa Cerească» a perioadei de confruntare – sunt fiii Cerești ai Celui Preaînalt, care au rămas devotați / fideli Tatălui Său. Anume ei au fost cei care l-au aruncat pe **krúvul / heruvimul** căzut și pe ceilalți căzuți din Ceruri, despre care este spus în **cartea Apocalipsa**, că coada balaurului a atras către sine pe Pământ o treime din stele. Profetic, stelele simbolizează fiii Celui Preaînalt, care au fost născuți în Ceruri și care, așa cum spune Scriptura, au urmărit din sferele Cerești crearea și întemeierea / aranjarea Pământului: **Yov 38:4-7**.

Anume despre acest moment a menționat **Yeșua**:

Remember ye the
words of our Lord Jesus
Christ who said that they told you there
should be mockers in the last time,
who should lusts, walk after their own
19 These be they who separate

THE REVELATION OF ST. JOHN THE APOSTLE

CHAPTER I
The Revelation of Jesus Christ
to shew unto his servants
which must shortly come
and he sent his angel to
shew unto the servants
of God the things which
must shortly come to pass

144000

LEVI

SIMEON

REUBEN

EPHRAIM

ISSACHAR

JUDAH

ZEBULON

312

312

Luca 10¹⁸ El le-a spus lor: «L-am văzut pe Satán (potrivnic) ca un fulger prăbușindu-se din Ceruri...».

Krúvul / Heruvimul căzut, «**care s-a prăbușit**» sau «**care s-a răsturnat / doborât din Ceruri**», el – nu este un fulger, dar a fost aruncat de acolo «CA un fulger»: foarte repede și cu un zgomot puternic, care s-a răsunat deja după «atingerea aspră / dură» a lui cu sfera lumilor / tărâmurilor Pământesti. Anume fulgerul este simbolul celor Întâi Născuți, așa cum s-a spus despre asta mai sus, prin exemplul pietrei lui **Leví – baréket** (smarald), dar și într-un alt loc:

Mt.24²⁷ Asemănător la ceea, cum fulgerul iese de la Răsărit și se vede până la cel mai Apus, așa va fi și la venirea Fiului Omului.

«**Fulgerul de la Răsărit**» – este prototipul celor **144000**, despre care este spus **în al 7-lea capitol al Apocalipsei / Revelației**. Prin ei va acționa slava / gloria manifestată a Celui Preaînalt în ultimele zile înainte de întoarcerea Mesiei **Yeșua**. Anume ei sunt împlinirea profetică a «Primilor Născuți a Ultimelor zile». Fulgerul urmează întotdeauna împreună cu tunetul, iar tunetul – este un prototip al **șofárelor** («trâmbițelor») Cerești din **capitolele 8 și 9 a Apocalipsei**.

Mai sus noi deja am abordat / analizat, că în ebraică / ivrită cuvântul «**răsărit**» – este «**kédem**», iar semnificația lui numerică este – **144**. În afara de asta, cuvântul «**kédem**» are și o altă fațetă a traducerii: **antic / străvechi, din vechime**, și asta sună comun cu alt cuvânt – **olám (oliám)**, care după context, poate fi tradus ca «Lumi / Tărâmurii» sau «Veșnicie». De aceea, sub sintagma «**fulgerul de la Răsărit**», este absolut corect în mod profetic de înțeles: «**144000 de Întâi Născuți din vremurile anterioare ale Antichității**». Litera **TAV** în ebraică / ivrită antică, care se folosea pentru scrierea a **Tanahului**, se deosebește semnificativ de «analogia babiloniană» modernă. La început litera **TAV** amintea de o cruciuliță, în una din formele de scriere, asemănătoare cu litera «**X**». Câteva semnificații ale literei **TAV**: «**încheiere / sfârșire, final, rezultat / consecință / urmare, încetare**».

De aceea, denumirea pietrei a tribului / seminției **Leví** sau, profetic, «**a slavei întâilor născuți**» – **baréket** (smarald), se poate de tradus așa, că: «**fulgerul / primii născuți (barák) încheie / sfârșesc (tav)**»; «**fulgerul / primii născuți (barák) pun crucea (tav)**»; «**primii născuți cu viteza fulgerului (barák) sfârșesc (tav)**».

Primele roade

În Scriptură este așa un înțeles ca **PRIMELE ROADE**. În diferite traduceri asta deseori se traduce ca «**ÎNCEPUT MIC**», dar în limba rusă asta poate câte ceva să schimbe esența înțelesului dat. Sub «**Început Mic**» se poate înțelege ca un fel de «avans / arvună», «depozit», ceva, ce este o parte mică a unui întreg, ce se eliberează la «începutul procesului». Dar această fațetă nu reflectează esența în măsura deplină. În traduceri mai exacte, de regulă, se folosește termenul **PRIMELE ROADE**, și el are nu numai aspectul la aceea, că asta este cel mai devreme, dar și ceea, că asta este **cel mai bun**. Este asemănător la ceea, cum este spus despre **Ruvén**, care a fost Primul Născut al lui **Yaakóv-Israel**:

Bereșit 49³ Ruvén, Întâiul meu Născut, tu ești forța / puterea mea, și începutul mic al tăriei mele, culmea demnității și culmea puterii.

רֵאשִׁית (*reșít*) 1. început 2. început mic, partea cea mai bună 3. primul / întâi 4. vremuri anterioare, starea anterioară.

Rom.11¹⁶ Dacă începutul mic (primele roade) este sfânt, atunci și întregul aluat (amestec), și dacă rădăcina este sfântă, atunci și ramurile sunt.

απαρχή (*aparhé*) 1. aducerea prealabilă în jertfă 2. primele roade, prima recoltă (a roadelor) sau cea mai bună parte / porți(un)e 3. începuturi mici, începuturi, baze / temelii.

Și despre cei **144000** este spus anume ca despre **PRIMELE ROADE**:

Apoc.14¹ Și eu am văzut, și iată: un Mieluș, stând pe muntele Țion, și cu El 144000, – având numele Lui și numele Tatălui Lui, scris pe frunțile lor.² Și am auzit un glas dinspre această Boltă Cerească, ca un glas de ape multe și ca un glas de tunet măreț; și glasul, care l-am auzit, era ca și cum al unor chifariști, care jucau la chifarele lor:³ Și cântă ei ca și cum o cântare nouă, necunoscută, înaintea Tronului și înaintea celor patru ființe vii și bătrânilor; și nimeni nu putea să învețe acest cântec, în afară de acești 144000, care au fost răscumpărați de pe Pământ.⁴ Aceștia sunt cei, care din urmă după femei nu au fost murdăriți (profanați), ei – sunt fecioare. Aceștia sunt cei care îl urmează pe Miel, oriunde El nu s-ar duce. Ei sunt răscumpărați din oameni, [și sunt] primele roade Celui Preaînalt și Mielului...

Inițial, din fiecare familie Israeliană, întâi născutul din băieți era separat pentru o slujire (de)plină Celui Preaînalt. El era ajutorul tatălui său și viitorul preot în genul său. După evenimentele triste cu vițelul pe muntele Sinai, această regulă a fost schimbată de Cel Preaînalt, iar leviții – urmașii lui **Leví**, au fost desemnați ca primii născuți. Și așa a fost până la acel moment, când s-a întâmplat o schimbare a preoției, așa cum este menționat în *Mesajul / Epistola către Evrei 7:12*. Începând din acel moment, cum **Yeșua** a intrat în puterea **kó(h)enului Principal** sau a Întâiului Preot, s-a întâmplat o schimbare în această chestiune spre partea de restabilire a ordinii care a fost la început, și până ce aceasta se află în proces.

Despre **144000** este spus, că ei sunt din 12 seminții / triburi ale lui **Israél** și că din fiecare seminție este chemată o cantitate egală, ce confirmă egalitatea proporțională, vorbind despre ceea, că ei au primit un statut corespunzător, fiind Primii Născuți din întregul norod al Celui Preaînalt, cu toate urmările care au urmat.

Înălțimea zidului / peretelui

Despre **Yerușaláimul** Cerească este spus, că acest oraș Cerească, este Mireasa, Soția Mielului. Ea este întemeiată pe 12 temelii de fundament, ce ne vorbește nouă despre 12 generații Cerești frățești, a cărei reflectarea profetică au devenit cele 12 seminții ale lui **Israél** în lumea noastră Pământească. Zidul / Peretele acestui oraș este de **144** de coți:

Apoc.21¹⁷ Și el a măsurat zidul / peretele ei – 144 de coți – măsura omului, care este măsura [și] a Îngerului.

Zidul / Peretele este elementul fundamental de apărare a orașului. Cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt au o corespundere profetică cu apărarea principală a **Yerușaláimului** Cerească,

care este Mireasa, Soția Mielului. Adică, de fapt, **144000** – sunt principalul instrument de apărare a norodului Celui Preaînalt și noi putem vedea acest lucru într-unul din episoade, când Soția (Femeia căsătorită) fuge în deșert / pustiu, iar «pământul deschide gura», ca să o apere, înghițind curente / pâ râurile de apă. Aceste curente / pâ râuri simbolizează reprezentanți înarmați și agresivi ai diferitelor etnii, pe care balaurul se va stârui să îi îndrepte din urma Soției care fuge.

Fecioarele

În ceea ce privește întrebarea / chestiunea genului a celor **144000**, au existat întotdeauna multe speculații și neînțelegeri în această privință, și de aceea este necesar de atins și acest moment. Haideți să vedem pentru ce așa nouă poate să spună originalul Scripturii.

Apoc. / Reve.14⁴ Aceștia sunt cei, care din urmă după (μετα) femeii nu au fost murdăriți (profanați / pângăriți) (εμολύνθησαν), ei sunt – fecioare (παρθένοι). Aceștia sunt cei, care urmează după Miel, oriunde nu s-ar duce El. Ei au fost răscumpărați din oameni, [și sunt] primele roade Celui Preaînalt și Mielului. ⁵ Și în gura lor nu s-a găsit minciună (înselăciune, rătăcire, ficțiune); [ei] sunt impecabili (neprihăniți, fără cusur).

Haideți să descurcăm trei cuvinte importante pentru înțelegere, pentru a înțelege corect esența.

παρθένοι (parthénoi) 1. fecioară / virgină, fată mare, fată (tânără). 2. femeie tânără. 3. fecior / virgin, neprihănit, curat 4. absolut nou, numai ce construit.

Acest cuvânt grecesc atât în Noul Testament, cât și în traducerea **Septuagintei** a **Tanahului**, în toate 100% de cazuri este menționat numai în privința la fete, fecioare necăsătorite, care sunt curate și nu au păcătuit prin legături incorecte / nedrepte / prihănite. În **2 Cor.11:2** acest cuvânt se folosește în acel sens, că toți cei devotați / fideli sunt logodiți Mesiei, ca o «fecioară», «fată» care este curată și nu se află cu nimeni în desfrânare. Acest cuvânt este folosit cu referire la zece fecioare în pilda lui **Yeșua** din **Evangelhia după Matei, capitolul 25**. În sens profetic, acest cuvânt se folosește cu referire la toți devotați / fideli: atât la bărbați cât și la femei, subînțelegând faptul lipsei de desfrânare: cât fizică, atât și spirituală / duhovnicească. În Afară de aceasta, acest cuvânt subînțelege integritate, nesticăciune, «(re)înnoire» care vine prin Mesia **Yeșua**. Cu acest cuvânt, în **Septuaginta** este tradus cuvântul ebraic / ivrit «**tamím**», care are aceeași bază de rădăcină a consoanelor, ca și în cuvântul «**tumím**», cu care sunt numite pietrele în **Hósen** («**urím** și **tumím**»).

Din punct de vedere fizic, «fecioarele» curate și nepătate nu pot «păcătui cu femei», și de aceea aici se subînțelege doar un aspect, profetic simbolic. Prin «femei» se înțeleg adunările Babiloniene, biserici, comunități, indiferent de «eticheta» confesională. Chestia e în esență, nu în formă. Prepoziția **μετα (metá)** este importantă pentru a înțelege aici. Prepoziția data are un spectru destul de larg, și eu voi enumera variantele lui fundamentale care se folosesc, care se înțeleg în context:

- 1) în număr de, în mijloc, între, împreună cu, în același timp / totodată;
- 2) din urmă după, după aceea, pe urmă / după aceea, după asta;

3) în însoțire / acompaniere;

4) concordant, în corespundere / conformitate;

5) (la întrebarea «încotro?») în direcția / îndreptarea spre, în.

μετα (*metá*) poate fi de asemenea și prefix, însemnând de regulă **comunitate, coparticipare, acțiune colaboratoare**.

Cu înțelegerea sensului a acestei prepoziții se poate de văzut, că un oarecare nu a păcătuit cu «femeile», intrând cu ele în legătură intimă, păcătuiind «în ei / ele», dar această prepoziție subînțelege, că niște «fete» nu au păcătuit, «**mergând din urmă după**» niște «femei», adică desfrânate babiloniene. Ei / Ele nu erau «**în numărul**», «**în mijlocul**» lor, sau «**în același timp / totodată**» cu ei / ele. Anume acest sens determină prepoziția dată.

Și chiar dacă de analizat acea variantă, că acești devotați / fideli din **144000** ar fi fost bărbați, atunci, dacă ei s-ar fi fost aflat în uniuni legitime cu nevestele sale, sfințite și binecuvântate de Cel Preaînalt Însuși, atunci în așa uniuni este imposibil de a se pângări, dar dimpotrivă: numai de a se binecuvânta.

Să privim acum la al treilea cuvânt, tradus adesea ca «**au fost pângăriți**»:

εμολύνθησαν (*emoliúnthesan*) **1. a păta, a murdări 2. a profana / pângări 3. a fierbe insuficient sau a prăji insuficient (subîncălzi)**.

Cuvântul dat în contextul întregului verset arată, că acești **144000** nu au fost murdăriți, pătați, mergând din urmă după niște «femei». De asemenea, este și acea fațetă, care arată că, îndepărtarea de la orice fel de «femei babiloniene», a ajutat acestor **144000** să nu rămâie în felul spiritual «crud», «insuficient gătit».

Acest cuvânt, de exemplu, se folosește în *Apoc. / Reve.3:4*, unde se vorbește despre devotați / fideli în *Sárdes*, care nu au pângărit hainele sale. În *1 Cor.8:7*, tot acest cuvânt se menționează cu o referire la o conștiință slabă, care se pângărește din cauza îndoielii.

Acești **144000** au fost cei, care nu s-au pângărit pe sine prin intimitatea duhovnicească cu Babilonul, nu au mers din urmă după «întunericul mlăștinos» al ei, separându-se de desfrâu duhovnicesc al bisericilor, adunărilor și sinagogilor babiloniene. Ei, ca o Soție Devotată / Fidelă, nu au intrat în desfrâu duhovnicesc cu nicio organizație religioasă, denominație, confesiune, devenind parte a acestei sisteme, într-o formă sau alta. Ei puteau să nimerească în ele, și să slujească acolo, în măsura aceluia har care le era dat până la un timp anumit, până ei nu au auzit chemarea de a ieși din el, ca dintr-un Babilon duhovnicesc.

Orzul și inul

Exo.9³¹ Și inul, și orzul au fost stricate, pentru că orzul s-a înspicat, iar inul (în) tulpini, ³² iar grâul și alacul nu au fost stricate, pentru că sunt târzii.

Orzul se maturizează / coace primul și el, se poate de spus profetic, este înveșmântat în IN. Noi vedem exemplul în asta, când oamenii Israelului au fost pregătiți să treacă Iordanul. *Yehoșúa, fiul lui Nun*, a trimis doi oameni la câmpiile din Yerihó. Asta a fost vremea *Pésahului (Is. Nav.5:10)* și *Raháv* i-a ascuns în snopii de IN (Is. Nav.2:6). Pe acești doi spioni, «care au ieșit la însărcinare» în vremea Azimelor, se poate de comparat cu orzul duhovnicesc, care a fost

«înveșmântat în IN». Inul se maturizează simultan cu orzul. Țesătura de IN este făcută din IN. El se folosea pentru hainele preoților:

Apoc. / Reve. 19⁸ Și îi este dată ei [Soției Mielului], pentru ca ea să se îmbrace în IN strălucitor și curat, căci inul este faptele drepte / neprihănite ale sfinților.

Orzul duhovnicesc simbolizează pe Soția și pe Mireasa Mielului, iar înveșmântarea în IN – sunt faptele ei neprihănite, care caracterizează «împărăția preoților».

Orzul depășește / întrece moartea

Orzul – este o plantă trainică / durabilă, care poate rezista seceta, arșița și înghețuri severe. Prin urmare, când citim în Scriptură despre pâine și făină, care au fost la oameni în timpul secetei, trebuie să înțelegem, că aceste pâine și făină sunt făcute din orz, deoarece grâul nu poate crește în așa condiții dure / severe. Așadar, orzul – este un simbol minunat al celor devotați / fideli ai Celui Preaînalt, care vor «înflori» în cea mai dificilă vreme, când la ceilalți sarcina principală va fi – pur și simplu să supraviețuiască.

Oamenii, pe care în mod corespunzător se poate de referit la grâu, slăbesc, când li se pare, că Domnul nu îi ajută. La fel cum Israel slăbea, când **Mosé** nu a fost alături de ei, l-au ispitit pe Cel Preaînalt, întrebând: «**Este oare YHVH printre noi sau nu?**». (Exodul, 17:7). Ei nu înțelegeau, că încrederea noastră în El, devotamentul nostru / fidelitatea noastră nu se manifestă atunci când El apare înaintea / în fața noastră, săvârșind minuni, dar deseori atunci, când El tace. În felul acesta, în timpul secetei, mai ales / în principal grâul moare.

În timpul lui **Elîșa (Elisei)** a fost foamete, și această istorie ne învață pe noi la aceea, care sunt regulile duhovnicești / spirituale ale oamenilor, pe care îi referim la orz.

2 Împărați / 4 Regi 4³⁸ Elîșa s-a întors la Ghilgál. Și a fost foamete în acea țară, și fiii (ucenicii) proorocilor stăteau înaintea lui. Și a zis el slujitorului său: «Pune o oală mare și fierbe ciorba pentru fiii (ucenicii) proorocilor. ³⁹ Și a ieșit unul din ei pe câmp să strângă verdeață, și a găsit colocint / colocvint (lat. Citrullus colocynthis), și treptat a strâns de la el o jupă plină de roade sălbatică. Și a venit, și le-a tăiat (felii) în oala cu ciorbă, așa cum ei nu știau (acele roade). ⁴⁰ Și au turnat oamenilor, ca să mănânce. Dar când au început să mănânce ciorba, atunci au ridicat strigătul și ziceau: «moarte în oală, Omul lui Elohim!». Și nu puteau ei mânca (asta). ⁴¹ Și a zis el: «aduceți făină». Și a turnat el în oală și a zis: «Toarnă oamenilor, lasă să mănânce». Și nu a fost nimic dăunător în oală.

Așa cum acest lucru s-a întâmplat în timpul secetei, nu este îndoială în aceea, că făina era de orz. Prin urmare, orzul a fost folosit pentru a depăși / întrece moartea. Este și un alt episod, când orzul a ajutat să depășească moartea:

2 Împărați / 4 Regi 4⁴² A venit [un oarecare] Om din Baal-Șalișá și a adus Omului lui Elohim în sacul său pâine din primele roade: douăzeci pâini de orz și grăunți proaspete. Și a zis el [Elîșa]: «Dă-le oamenilor, lasă să mănânce». ⁴³ Și servitorul lui a zis: «ce aici am să dau la o sută de oameni?» Și a spus el: Dă oamenilor, lasă să mănânce, căci așa vorbește YHVH: «vor mânca și va rămânea». ⁴⁴ El le-a dat lor, și

ei au mâncat, și a rămas, după cuvântul lui YHVH.

Un oarecare om din **Baal-Şalişá** i-a adus lui **Elíşa** prima roadă de orz, care trebuia să dea preotului în Templu. Este evident, că în acea vreme clerul (duhovnicitatea) a fost stricat, și acest om nu vroia, ca ofranda lui să fie folosită pentru aceea, ca în așa fel să fie susținută idolatria și ceva feluri de tradiții mincinoase, care au fost în acea vreme.

Orzul, care «intră în rezonanță». cu cuvântul profetic din Ceruri, întotdeauna aduce înmulțirea roadelor în Împărăția a Celui Preaînalt.

Yeşua și pâinea de Orz

Istoria lui **Elíşa** ne amintește de o istorie similară descrisă în **Evanghelia după Ioan, capitolul 6**, evenimentele cărora la fel s-au petrecut cu puțin / nu mult timp înainte de **Pésah (Ioan 6:4)**. În această istorie noi citim despre aceea, că **Yeşua** a hrănit o mulțime de oameni, când la dispoziția lor au fost doar «**cinci pâini de orz și doi pești mici**» (**Ioan, 6:9**).

Ioan.6¹² Când ei s-au săturat, atunci a zis ucenicilor Săi: «Adunați bucățile rămase, ca să nu să se piardă nimic». ¹³ **Și au strâns ei și au umplut douăsprezece coșuri cu bucățile din cele cinci pâini de orz, care au rămas la acei, care mâncau.**

Cei devotați / fideli ai Celui Preaînalt – sunt pâinea de orz în mâinile lui **Yeşua**, El le frânge și hrănește cu ele mase de oameni. Acești devotați / fideli sunt adesea surprinși la aceea, de ce rabdă / trec prin atâtea dificultăți, dar nu trăiesc constant cu «viața celui care a biruit». Ei se miră de ce relațiile lor sunt așa de dificile cu adunarea, cu mulți credincioși și cu mulți prieteni. Ei se miră, de ce Domnul arată greșelile lor la alții. Ei se uimesc, de ce Tatăl Ceresc promite atât de mult, mai ales în momentul, când se pare că nu se întâmplă nimic. Ei se miră de ce El îi învață multe lucruri și nu le permite să omită / treacă cu vederea nimic.

Este o explicație simplă în asta. **Yeşua** i-a frânt, ca să hrănească mase de oameni. Vremea învingătorilor, care se vor îmbrăca în slavă manifestată, până ce nu a venit, deși se apropie foarte repede. Deocamdată – este o vreme de a muri pentru sine, pentru egoul său. De asemenea, nu este o vreme de a se bucura de reputația minunată printre frații săi, ci este vremea de făcut așa, cum a făcut **Yeşua**, când El «**S-a înjosit pe Sine Însuși**» (**Filipenilor 2:7**). Și noi trebuie să urmăm după El. El a «frânt pe devotați / fideli» în «bucăți» pentru aceea, ca să arăte greșelile lor și să hrănească oameni, pe care noi îi referim la grâu. Iată de ce oamenii, pe care îi referim la grâu, îi recunosc rareori pe cei devotați / fideli alături de sine, care au o bară / placă mai înaltă și care în esența lor sunt «cei care depășesc / întrec». Ei nu se potrivesc standardelor lor, și de aceea pot fi foarte neplăcuți pentru mulți din ei. Singura lor prezență și atitudinea / relația lor față de Scriptură, față de Cel Preaînalt, nu este confortabilă pentru ei, pentru că le face lor o chemare. În timp ce făgăduințele, date nouă / care ne-au fost date, sunt mărețe, calea pentru a le obține / primi se află prin Valea Umbrei Morții. Lui **Yoséf** de asemenea i s-au dat promisiuni mărețe, dar Cel Preaînalt l-a trimis mai întâi în sclavie / robie și în închisoare.

Pâinea de orz și candelile

Șofarele simbolizează Sărbătoarea Trâmbiței. Profetic, se poate la fel de numit Sărbătoarea Trezirii, pentru că un glas de sunet puternic a șofarului foarte contribuie la asta:

Jud. 7¹³ Și a venit Ghideon. Și iată, un om îi relatează tovarășului său un vis și zice: am visat un vis, de parcă o turtă de pâine de orz se rostogolea înspre tabăra Midianiților și, rostogolindu-se spre cort, l-a lovit în așa fel, că acela a căzut, l-a răsturnat (cu fundul) în sus, și cortul s-a destrămat. ¹⁴ Și a răspuns tovarășul lui spunând: «Aceasta nu este altceva, decât sabia lui Ghideon, fiul lui Yoaş, Israelitul; Elohim a dat pe Midianiți și toată tabăra în mâinile lui».

Aici vedem, că **Ghideon** și armata lui – erau oameni, care sunt legați cu orzul. Cei **144000**, care mai mult decât toți ceilalți sunt legați cu orzul, – aceștia sunt cei care vor moșteni făgăduința a Celui Preaînalt spre sfârșitul acestor așa-numite «Ultimelor vremuri». Modalitatea, datorită căruia armata lui **Ghideon** a deținut victoria asupra vrăjmașului, ne arată nouă, cum cei **144000** își vor primi moștenirea sa în partea slavei / gloriei manifestate.

Fiecare om în armata lui **Ghideon** a luat cu sine un șofar, un vas / urcior gol și o candelă / lampă pe care trebuia de pus în acest vas / urcior. Cu cantitatea mică de oxigen în vas, candelile puteau doar să licărească. După semnal, fiecare trebuia să spargă vasul și să trâmbițeze, ridicând candelile în aer, care se vor aprinde mai luminos datorită influxului de oxigen. Candelile în interiorul vasului – simbol al prezenței Celui Preaînalt în corpurile noastre – în vase «de lut» pământeste. Trupurile pământeste, slăbite de păcat, vorbind la figurat, vor fi «sparte / sfărâmate», și slava, care «licărea» în interiorul fiecăruia, ca un fel de zălog a Duhului Sfințeniei, va fi activată și eliberată în toată (de)plinătatea prin transfigurarea a ADN-ului și corpuri proslăvite, care vor putea să poarte / ducă această slavă. Corpurile «de lut» nu erau capabile să facă acest lucru.

În **2 Corinteni** putem citi despre vasele de lut:

*2 Cor. 4⁶ pentru că Cel Preaînalt, care a spus: «lumina să strălucească / lumineze din întuneric!» – [El este Acel] Care a strălucit / luminat în inimile noastre, pentru a lumina [pe noi] în cunoașterea slavei a Celui Preaînalt prin **Yeșua Mesia**. ⁷ Dar această comoară noi o purtăm în vasele de lut, pentru ca excelența forței / puterii să aparțină Celui Preaînalt, dar să nu fie de la noi.*

Candelile armatei lui **Ghideon** s-au înflăcărat în jurul **Midianiților**. Aceasta ne spune că trupurile / corpurile celor **144000** se vor schimba în acel moment, când norodul Celui Preaînalt va fi amenințat serios, se poate de spus, de un pericol de moarte.

Eliyáhu și Elișa

În ultimele zile, înainte de întoarcerea lui **Yeșua**, vor fi două grupuri fundamentale de devotați / fideli, care sunt determinați de Cel Preaînalt pentru apărarea norodului Lui și îngrijirea (acordare de ajutor) de el. În Tanah, aceste două grupuri de bază sunt reflectate în slujirea proorocului **Eliyáhu** (Ilie), dar și a ucenicului lui – proorocul **Elișa** (Elisei).

Proorocul **Eliyáhu** este imaginea (chipul) profetică a celor **144000**, care, ca și el singur, cel mai mult se asociază anume cu focul. Chiar și singura naștere a lui **Eliyáhu**, după cum descrie un **midrás**, de asemenea și tradiția creștină, a fost legată de foc. Istoria relatează, că în momentul nașterii proorocului, tatăl său a avut o viziune, cum doi Îngeri îl înfășurau pe el cu foc și îl hrăneau pe el cu focul slavei manifestate a Celui Preaînalt. Focul și **Eliyáhu** – erau ca «frați gemeni». A fost mult foc în viața lui **Eliyáhu**. Focul din Ceruri s-a coborât pe altarul de pe

muntele *Carmél*. Focul se cobora de sus peste două grupuri de cincizeci, care au vrut să-l aresteze din ordinul irațional al autorităților superioare ale lor. După *Eliyáhu* au fost trimiși cai de foc cu carul de foc, și în vârtejul de foc, el a fost răpit spre întâlnirea Celui, care l-a uns cu focul slavei Sale. *Eliyáhu* se potrivește profetic cu *Pésah* ca simbol al purității spirituale / duhovnicești: este un simbol al orzului și a lipsei de plămădeală păcătoasă. *Eliyáhu* este foarte profetic strâns legat cu cei doi prooroci din *capitolul 11 al Apocalipsei*, iar acești doi prooroci, la rândul lor, simbolizează cei **144000** în unirea celor două toiaguri în unul Unic / Singur: a lui *Iudá* și *Yoséf (Yezechiel capitolul 37)*. *Eliyáhu* s-a rugat pentru încetarea ploii și ea nu a fost pe o durată de 3,5 ani. Și despre acești doi prooroci este spus, că ei au puterea / autoritatea de a închide cerul, ca să nu meargă ploaia în perioada slujirii lor încheietoare pe o perioadă de 1260 de zile sau 3,5 ani. După cuvintele lui *Eliyáhu*, de două ori a coborât focul peste grupele militarilor. Și ne amintim, că atunci încă nu era slavă manifestată înăuntru / în interior. Iar despre cei doi prooroci se spune, că focul va ieși din interior / înăuntru, lovind / nimicind pe cei, care vor încerca să-i ucidă sau să le facă rău.

A doua grupă - sunt cei, pe care-i simbolizează proorocul *Elísa*, care a fost ucenicul lui *Eliyáhu*. După răpirea în vârtejul de foc, el a trecut la un alt format de slujire - «formatul» slavei manifestate, iar *Elísa* a primit o normă dublă de ungere, și s-a dus să rezolve acele întrebări / chestiuni, care au fost începute de învățătorul lui și care trebuiau să fie încheiate.

Așa se va întâmpla și în zilele noastre. La o anumită etapă, cei **144000** devotați / fideli din cele 12 seminții ale lui *Israél* vor fi transfigurați de slavă / glorie manifestată și vor trece în alt format deosebit al slujirii. Acei, care au fost ajutorii lor până la acest moment al transfigurării, vor primi o ungere deosebită a slavei / de slavă și vor rezolva toate întrebările / chestiunile necesare de îngrijire (acordare de ajutor) a norodului Celui Preaînalt, care «*va fi dus în pustiu pe aripile vulturului*» (*Apoc. / Reve.12:6*). Iar acei **144000** vor prelua la sine rolul de apărare și de protecție pe scară largă a tuturor copiilor ai Tatălui Ceresc în toate locurile de pe Pământ, în deplina îndrumare / călăuzire a Duhului Sfințeniei. Asta se va referi atât la acele grupuri care se vor afla «în pustiu», adică în «circumstanțe / împrejurări de pustiu / deșert», cât și la ceilalți, care sunt împrăstiați pe toată fața Pământului și care se află în condiții spirituale / duhovnicești diferite.

După cum vă amintiți, ucenicii lui *Yeșua* la o anumită etapă nu au putut alunga pe duh necurat puternic (*Lc.9:40-42*), spre deosebire de El Însuși, Care a acționat în slavă manifestată la maxim, care era posibilă la acel moment. După moartea Lui, învierea și revărsarea începutului mic al Duhului Sfințeniei în *Șavuót*, situația s-a schimbat. Acest episod este o imagine profetică pentru înțelegerea la aceea, ce va veni.

Acțiunea împotriva puterilor întunericului, care acționează prin cei, care au un ADN de hibrid, inclusiv cei, care singuri și-au dat acordul de bunăvoie la procese corespunzătoare, nu este o simplă «alungare a demonilor», care în ziua de astăzi este prezent în Trupul lui *Yeșua*, ci este un nivel mai înalt de confruntare. Cei, care vor fi în slavă / glorie manifestată, - ei și vor fi acel instrument, acel scut și sabie, care în această confruntare va fi pus în acțiune / implicat. Asta, profetic, va fi «*slujirea lui Eliyáhu*» a zilelor noastre. Cei, care vor fi, ca *Elísa*, vor primi harul pentru a «ține apărarea», dar numai cei, care vor intra în numărul **144000** vor fi implicați în toate formatele bătăliilor / luptelor a acestor Ultimelor zile.

Trei fațete ale pregătirii încheietoare / de sfârșire

În al *doilea capitol din 2 Împărați / 4 Regi* sunt descrise evenimente interesante, care s-au întâmplat cu *Eliyáhu* și *Elíša* înainte de momentul, când *Eliyáhu* a fost luat la carul de foc, trecând la formatul de slujire al slavei manifestate. Aici este arătată calea a acestor doi proroci înainte ca să se întâmple evenimentul descris mai sus. Acestea sunt cele trei locuri profetice semnificative: *Ghilgál*, *Beit-El* și *Yerihó*. Vizitarea acestor trei locuri este o reflectare profetică a pregătirii celor **144000** înainte de transfigurarea lor și de intrarea lor în formatul de slujire al slavei / gloriei manifestate. Aceste trei locuri reflectă trei sfere importante, care ar trebui să fie transfigurate în viețile acestor devotați / fideli la un posibil grad / nivel maximal și asta – este o parte din responsabilitatea / răspunderea lor, pentru a permite Domnului să înfăptuiască asta în viețile lor, depunând toate eforturile sale, conform legământului.

2 Împărați / 4 Regi 2¹ Și a fost, când [a voit] YHVH să-l înalțe pe Eliyáhu în vârtej în Ceruri, mergea Eliyáhu cu Elíša din Ghilgál.

Ce înseamnă *Ghilgál*? *Ghilgál* – este un loc, unde, cum este scris, Cel Preaînalt a scos de pe norodul Său «ocara Egipteană», când oamenii au făcut *Brit milá* (circumcizie). Asta simbolizează așa-numita «circumcizie a inimii», dar și înlăturarea și distrugerea a tot ceea ce este păgân, a tot ceea ce este «din carne», care nu corespunde cu voia Celui Preaînalt, cu Cuvântul Său. *Ghilgál* – este un simbol al curățirii. În decursul anilor, în mediul credincioșilor a pătruns o cantitate uriașă de tradiții omenești, dar și un număr mare de tot fel de învățături păgubitoare, care nu au nimic comun cu Scriptura și cu principiile Împărăției Cerești în ansamblu. Cu cât vasul este mai curat – cu atât mai mult slava / gloria prețioasă va fi turnată încolo. Cu cât vasul este mai curat cu atât mai multă slavă / glorie «duhovnicesc-termonucleară», dacă se poate așa de exprimat, va putea să se afle în el și să se manifeste prin el, ce va înmulți eficiența slujirii în toate direcțiile. *Ghilgál* – este în genul său un «vârtej», «o tornadă spirituală / duhovnicească», care smulge / desprinde de pe pământ ceea, ce este la suprafață, ușor în greutate, dubios / nesigur, «duhovnicesc neadevărat / nereal», și care nu prezintă nicio valoare pentru Împărăția Tatălui Ceresc. *Ghilgál* – este ceea, ce aduce haos în sistema valorilor omenești, care nu este bazată pe Cel Preaînalt și Cuvântul Lui. *Ghilgál* – este curățirea de orice deșeuri inutile și valori mincinoase.

Următorul loc – este *Beit-El*.

2 Împărați / 4 Regi 2² Și a zis Eliyáhu lui Elíša: «te rog, rămâi aici, căci YHVH m-a trimis pe mine la Beit-El». Dar a spus Elíša: «viu este YHVH și viu este sufletul tău! Eu nu te voi lăsa!» Și s-au coborât ei la Beit-El. ³ Și au ieșit spre Elíša fiii (ucenicii) prorocilor, care sunt în Beit-El, și i-au spus lui: «Știi oare tu, că astăzi YHVH îl ia pe domnul tău de la capul tău? Și a spus el: «eu de asemenea știu, tăceți».

Ce este *Beit-El*, care în traducerea cunoscută de mulți este numit «Betel»? În traducerea din original, *Beit-El* – este Casa Celui Preaînalt și asta suntem noi – norodul Lui. De unde el a «început să fie»? Tatăl *Yaakóv* cumva a înnoptat la aer liber, punând sub cap piatra, pe care după aceea la trezire el a udat / turnat cu mir. Acolo el a văzut un vis-vedenie profetică, în care lui i-a fost arătată o scară de aur, care unea Cerurile și Pământul. Acolo *Yaakóv* a văzut Îngeri,

care în esență sunt duhuri slujitoare, dar și pe **YHVH** Însuși, Care stătea la cel mai sus. De la **Yaakov** au provenit 12 seminții și, de fapt, tot norodul lui **Israel**. **Beit-El** – este un simbol profetic a norodului Celui Preaînalt și acest loc vorbește despre LĂRGIMEA INIMII. Acest loc simbolizează aceea, că aceste două grupe ale norodului Celui Preaînalt au ieșit după limitele strâmte a atenției și retrăirii doar pentru sine, pentru familia sa, lucrul său și slujirea sa, și îndeobște pentru tot ceea, ce este legat personal cu ei. **Beit-El** – acest loc se poate de numit «**adio egoism!**». **Beit-El** – asta când cineva începe mai mult și mai mult să dumerească / priceapă că el este o parte a Trupului Mesiei **Yeșua**, parte a întregului norod a Celui Preaînalt, care este ceva mai mult / mare, decât o Comunitate locală, dar și confesiune, sau credincioși a unei anumite naționalități sau țări. **Beit-El** – este inima, care se extinde / lărgeste pentru Domnul, pentru ca Lui să nu fie îngust în inima noastră, și unde El poate depune grija / îngrijirea Sa, retrăirile și mijlocirile pentru toți copiii Săi, care deja s-au împăcat cu El, dar și pentru sufletele care încă nu sunt salvate:

2 Corinteni 6¹¹ Gurile noastre sunt deschise către voi, Corinteni, inima noastră este lărgită / extinsă.¹² Vouă nu vă este strâmt / îngust în noi, dar în înăuntrul / interiorul vostru este strâmt / îngust.

Este scris, că la întâmpinarea lui **Eliyáhu** și **Elíša** au ieșit fiii proorocilor, și asta simbolizează aceea, că când omul, curățind inima sa, începe să o lărgescă / extindă, izbăvindu-se de egoism, și, începând în măsura credinței sale, a chemării și forței / puterii de a acționa corespunzător, atunci Tatăl Ceresc începe să elibereze ungera Sa profetică pentru zidirea Trupului a Fiului Său. Această ungeră profetică începe să deschidă taine, și noi vedem, că Tatăl deschide toate aceste momente, legate cu transfigurarea în trupuri glorificate / proslăvite, adică cu trecerea în alt format de slujire a acestei grupe a norodului Regelui. De asemenea Îngerii, pe care i-a văzut **Yaakov**, ei sunt o imagine a acelei puternice slujiri Îngerești în viața celor, care intră în (de)plinătatea acestei «priorități».

Următorul loc – este **Yerihó**.

2 Împărați / 4 Regi 2⁴ Și Eliyáhu i-a zis lui: «Elíša, te rog, rămâi aici, căci YHVH m-a trimis pe mine la Yerihó». Și a zis el: «Viu este YHVH și viu este sufletul tău! Eu nu te voi lăsa!». Și au venit ei la Yerihó.⁵ Și s-au apropiat de Elíša fiii (ucenicii) proorocilor, care sunt în Yerihó, și i-au zis lui: «Știi oare tu, că YHVH îl ia astăzi pe domnul tău de la capul tău?» Și a spus el: «Știu și eu, tăceți».

Ce este **Yerihó**? **Yerihó** – este orașul-cheie la intrarea în pământul Făgăduit, dar și un simbol profetic al războiului spiritual / duhovnicesc. **Yerihó** – este simbolul lipsei de pacifism spiritual și dispoziție / aptitudine la victorie. **Yerihó** – este intrarea în (de)plinătatea slujirii profetice și în sfera confruntării supranaturale. Noi ne amintim, că orașul a fost demoralizat și «deschis» pentru atacul prin anumite acțiuni profetice, legate cu «înconjurarea – ocolirea» și trâmbițarea în șofar. Apropos, **șofarul** ne amintește profetic de Sărbătoarea Trâmbiței – **Yom Truá**, care deschide începutul proceselor Judecătorești Cerești, când «**judecătorii se așează și se deschid cărțile**», ce apoi are continuarea sa în **Yom Kipur**, unde se ia decizia, dar și în **Sukkót**, când se pune pecetea spirituală / duhovnicească de sus, afirmând / întărind acest verdict pronunțat.

Imaginea lui **Yerihó** este strâns legat cu imaginea **lui Yehoşúa, fiul lui Nun** (Isus Navin) și cu **Kálev**, care simbolizează cu sine pâine nedospită de orz în **Pésah**, dar și îndrăzneala / curaj, lipsa de frică înaintea uriașilor-nefilimi, adică celor căzuți de diverse / diferite feluri și formate, dar și vrăjmașilor în ansamblu. **Yerihó** – este îndrăzneala / curajul «**leului din tribul / seminția lui Yehúda**». În timpul mișcării în direcția acestei priorități și intrării în (de)plinătatea lui, vine și (de)plinătatea acțiunii profetice:

2 Împărați / 4 Regi 2⁶ Și Eliyáhu i-a spus lui: «Te rog, rămâi aici, căci YHVH m-a trimis pe mine spre Yardén. Și a zis el: «Viu este YHVH și viu este sufletul tău, eu nu te voi lăsa!» Și s-au dus ambii. 7 Iar cincizeci de oameni din fiii (ucenicii) proorocilor s-au dus și au stat de departe vizavi de ei, iar ei ambii stăteau la Yardén.

Anume cincizeci de oameni din fiii proorocești / profetici vorbește despre această (de)plinătate profetică. Cincizeci – este **Yovél**, «anul jubiliar», ce este simbolul ieșirii la libertatea și eliberarea de la orice jug.

Și toate aceste trei etape anterioare – ele sunt ca trei părți componente a acelei stări, a acelei direcții interioare ale duhului și sufletului, pe care Tatăl Ceresc le-a depus în cei doi prooroci, dar și ceea, ce acum El se stăruie să depună în norodul Său. Toate aceste direcții sunt consecutive și legate între ele / reciproc. Mai întâi în temelie / fundament – e curăție / puritate, sfințenie și lipsă de orice «păgân-omenesc», ce nu corespunde voiei Celui Preaînalt. Apoi merge lucrul în extinderea / lărgirea a inimii, esența căreia – lupta cu egoismul în diferite forme și manifestări ale ei. Se zidește o inimă curată și largă, unde Tatăl cu Duhul Său depune pe Sine Însuși: dorințele Sale, sentimentele Sale, mijlocirile Sale. Cum și **Yeşua** a spus: «**vom veni și împreună cu Tatăl vom creea o locuință în voi**». Și când este asta, atunci Domnul mai departe începe să introducă în înțelegere și stare de război duhovnicesc / spiritual, ceea ce în Scriptură este expus cumva, că noi devenim războinici / luptători ai lui **Yeşua** Mesia. Curăția și sfințenia – asta este ca un fel de fundament necesar / obligatoriu în orice mișcare. Lărgimea inimii și lipsa de egoism – duce la aceea, că noi mai bine și mai bine începem SĂ ÎNȚELEGEM pe Cel Preaînalt, retrăind inima Lui. Și, Mișcându-ne mai departe în această direcție, noi începem deja mai bine să ÎL AUZIM pe El și să VEDEM tot ceea, ce El dorește să ne spună și să ne arate. Asta și este calea de intrare în ungera profetică și de slujire.

Următorul loc – este **Yardén (Iordan)**.

Și iată, după aceste toate trei componente, după aceste trei locuri, doi prooroci ajung / vin la **Yardén**. Iar acum haideți să atragem atenția la un moment interesant. Mișcarea lor după **Beit-El**, spre partea **Yerihónului, Yardénului** și mai departe, a fost îndreptată la această etapă PRIN Israel spre partea, DE UNDE a mers Israel, când el sub conducerea lui **Yehoşúa, fiul lui Nun**, a intrat în pământul Făgăduit. Anume în ACEA direcție se aflau 2,5 seminții / triburi Israeliene: **Ruvén, Gad** și jumătate din seminția lui **Menaşé**. Și de asemenea în ACEA parte se aflau, vorbind condiționat, noroade din toată lumea, de unde Israel profetic a ieșit, plecând din Egipt. Adică, MAI ÎNTÂI direcția fundamentală a slujirii celor **144000** și «a celor care sunt cu ei», va fi atât în Israel, cât și în direcția celor, care este numit «triburi / seminții pierdute», dar în esență, cum **Eliyáhu** a fost transfigurat și separat / despărțit de **Elíşa**, atunci ultimul a luat manta(ua) lui, care

este o haină largă exterioară / superioară / partea de sus (*adéret* în ebraică / ivrită) și care profetic, simbolizează slujirea. Împreună cu asta, *Elîșá* a primit o dublă ungere și s-a dus ÎNAPOI. Asta spune despre aceea, că după transfigurarea celor **144000** cu slavă / glorie manifestată a Celui Preaînalt, într-o perioadă scurtă de timp, se va întâmpla un fel de INVERSARE, și slujirea se va concentra numai în interiorul Israelului, adică în norodul Celui Preaînalt după carne, adică printre cei, care are ADN-ul fizic al lui *Avraám*, *Ithák* și *Yaakóv*. Și desigur, printre toți cei, care spre acel moment deja s-a împăcat cu Tatăl Ceresc. În acel moment va fi pus punct în perioada, care se numește «vremea noroadelor» sau al «păgânilor».

Suirea și coborârea

Aceste patru locuri, pe care noi le-am abordat mai sus, au de asemenea încă o fațetă profetică interesantă, și ea este legată cu înălțimea nivelului mării, unde ele se află. Așadar, *Ghilgál*, *Beit-El*, *Yerihó* și *Yardén*.

Ghilgál. Înălțimea – 244 de metri (DE)ASUPRA nivelului mării.

Beit-El. Înălțimea – 860 de metri (DE)ASUPRA nivelului mării.

Yerihó. Înălțimea – 274 de metri MAI JOS DE nivelul mării.

Yardén. Înălțimea în locul trecerii lui vizavi de *Yerihó* constituie, aproximativ 380 de metri MAI JOS DE nivelul mării.

Haideți să începem de la momentul interesant în locul Scripturii, care a fost abordat mai sus:

2 Împărați / 4 Regi 2² Și a zis Eliyáhu lui Elîșá: «Te rog, rămâi aici, căci YHVH m-a trimis pe mine la Beit-El». Dar a zis Elîșá: «Viu este YHVH și viu este sufletul tău! Eu nu te voi lăsa!» Și s-au coborât ei în Beit-El.

Aici este folosit verbul ivrit / ebraic **רָרַד** (*yarád*), care are cu noțiunile sale de bază: **a coborî, a se da jos / a coborî jos, a arunca jos / a doborî (în jos)**.

Dacă *Ghilgál* se află la înălțimea de 244 de metri, iar *Beit-El* la înălțimea de 860 de metri, atunci cum se poate de coborât în *Beit-El* din *Ghilgál*? De coborât în *Beit-El* se poate doar de SUS. Această aluzie profetică ne arată nouă, că momentul geografic și de înălțime, descris în acest capitol, are un sens profetic mult mai profund / adânc, decât asta se poate de depistat în marea majoritate a traducerilor. Dacă de examinat / analizat totul anume de la această fațetă, atunci noi putem să vedem următoarele.

Haideți să ne amintim, că **mările** – profetic, sunt, în esență triburi și noroade / popoare a acestui Pământ (*Apoc. / Reve.17:15*). **Nivelul Mării – este nivelul noroadelor, care trăiesc pe fața Pământului.** Coborârea mai jos de acest nivel – este ca **coborârea în Șeol**, într-un anumit sens, coborârea în valea umbrei morții. Nivelul **mării Moarte** constituie aproximativ 420 de metri MAI JOS DE nivelul mării. Asta, profetic, este nivelul întunericului la maxim, unde stăpânește **Moartea și Șeol**, care contextual se traduce ca **Avaddón**.

Așadar, începutul căii – este *Ghilgál*, care se află la o mică înălțime. Aici are loc circumcizia a inimii și curățirea de orice «amestecuri» spirituale / duhovnicești ale idolatriei. Apoi, are loc lucrul cu extindere / lărgire a inimii și înlăturarea de orice egoism, când cineva se suie în Duh la acel munte, unde pe el îl așteaptă Tatăl Ceresc. După această urcare, când un fiu sau o fiică se

smeresc și se extind / mărgesc în inima sa, (re)înnoindu-se cu sufletul său, are loc coborârea în **Beit-El**, adică în Casa Celui Preaînalt, pentru a sluji acolo, asemenea, cum **Moșé** s-a coborât jos spre norodul lui **Israél**, primind un Mesaj concret, autoritate / putere corespunzătoare și instrucțiuni necesare. Înainte de asta, el a trecut încercarea / testarea la «lărgimea inimii», mijlocind pentru tot Israelul, pentru ca acela să fie miluit de la nimicire.

După asta, lângă muntele **Elohím** a avut loc o luptă, unde leviții au nimicit 3000 de închinători la idoli, care au fost agenții întunericului. Acest moment este o reflectare profetică a punctului **Yerihó**, care se află deja la adâncimea de **274 de metri MAI JOS DE** nivelul mării. Aici deja începe, cum este scris în **Epistola / Mesajul către Efeseni în al 6-lea capitol**, o bătălie reală care nu este împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva puterilor întunericului de diferite niveluri. Aici are loc creșterea în măiestria duhovnicească militară, unde copiii Regelui tuturor regilor încep să devină războinici / luptători ai lui **Yeșua** Mesia, așa cum lor și le-a fost determinat.

După aceea, are loc o coborâre încă mai adâncă în jos, pentru a trece ultimele sale încercări și de a se lupta cu cei mai puternici – conducătorii lumii (mondiali) ai întunericului, cu cei căzuți a nivelului înalt de putere / autoritate și forță. Trecerea prin apele **Yardénului**, la nivelul aproximativ **380 de metri mai jos de** nivelul mării, vorbește despre asta.

Yeșua a trecut prin încercarea Sa la Ghetsimani și la Golgota, pentru a intra în partea finală a confruntării, care a început după asta. **Yeșua** nu a murit, dar s-a odihnit numai trupul Lui fizic. **Yeșua**, cum este scris, și-a dat duhul Său, Tatălui, după care Acela la îndreptat pe El în adâncurile **Șeólului**. Și acolo, **Yeșua** a luat cheile **Șeólului** și a **Moartei (Apoc. / Reve.1:18)**, dar și a eliberat un anumit Mesaj celor, care se aflau acolo în temniță (**1 Petru 3:18-20**). Asta are o reflectare profetică a sa în evenimentele care vor veni înainte de întoarcerea Lui.

Trecerea lui **Eliyáhu** și **Elísa** peste **Yardén** simbolizează intrarea în apogeul / culmea intensificării întunericului și începutul intensității la maxim a confruntării. În acest moment, **Eliyáhu** trece în formatul slujirii a slavei manifestate, iar **Elísa**, în ungere dublă, se întoarce mai departe în Israel. Adică, cand au fost ei, de fapt, în cel mai jos punct, s-a întâmplat transfigurarea, și asta ne arată nouă vremea, când cei **144000** vor fi transfigurați de slavă / glorie manifestată, pentru a continua mai departe confruntarea deja în acest format. Cei, care vor fi în slujirea lui **Elísa** în această vreme, vor primi o dublă intensificare de Ungere maximală posibilă, și se vor îndrepta să slujească norodului Celui Preaînalt, care sunt descendenții / urmașii lui **Avraám**, **Ithák** și **Yaakóv** după carne, nefiind neghine, dar și tuturor celor, care deja s-a altoit la măslinul natural.

(De)plinătatea întunericului înainte de (de)plinătatea luminii

Slava / Gloria manifestată a «Ploii târzii» într-un singur moment se va manifesta în toată lumea. Sunt mărturii, care spun despre aceea, că vor fi o mulțime de astfel credincioși, și, mai întâi de toate, din «elita religioasă», care, neprimind asta, dar și temându-se să-și piardă puterea / autoritatea sa religioasă, în mândria sa religioasă, vor începe să afirme, că totul asta nu este de la Domnul, și vor respinge ceea, ce va fi dat de Tatăl. Asemănător așa ceva deja a fost în vremea lui **Yeșua**.

În Scriptură este spus despre aceea, că **Soția (Femeia căsătorită)** a născut «pe fiu, pe bărbat», care a fost «răpit la Tron»:

Apoc. / Reve.12⁵ Și a născut pe fiu, pe bărbat, care se pregătește să păstorească toate noroadele cu un toiag de fier. Și a fost răpit acest copil la Cel Preaînalt și la Tronul Lui.

A veni, a se apropia de Tronul Celui Preaînalt – nu înseamnă a rămâne acolo pentru totdeauna, dar este un loc de mijlocire, la fel și un loc pentru primirea acelor sau a altor împuterniciri pentru îndeplinirea acelei sau altei slujiri. De exemplu, **Yeșua** deodată după învierea Sa, i-a interzis lui **Miriam**, care a fost spre dimineață lângă mormânt, să se atingă de Sine / El, deoarece El încă, după cuvintele Lui, încă nu s-a suit la Tatăl Său. **Yeșua**, ca Întâiul Preot, trebuia să se suie la Tatăl împreună cu Sângele Răscumpărării / Ispășirii Sale, pentru a săvârși prima parte a slujirii Sale, care a fost o reflectare profetică a ceea, ce s-a întâmplat în **Yom Kippur**. Până la săvârșirea acestei taine, nici unul din oameni nu avea drepturi să se atingă de această persoană principală care era în acțiune. După câțva vreme, când **Yeșua** s-a arătat printre ucenicii Săi, El a propus acestora să se convingă, că El – nu este un duh fără trup, ci Cel, care are un trup fizic. După aceea, **Yeșua** în trupul Său proslăvit / glorificat a fost pe Pământ 40 de zile. Pe deoparte, asta se poate de înțeles și literal, că cei **144000** vor fi și ei tot așa pe o scurtă vreme, ca și **Yeșua**, răpiți la Tron, unde după transfigurarea sa, ei vor primi împuterniciri și însărcinări corespunzătoare, pentru ca apoi să săvârșească slujirea sa în decurs de 40 de zile nominale. Dar aceste 40 de zile pot fi și o imagine (chip) profetică, care vorbește despre 40 de zile, ca despre zile «de încercări în pustie». 40 de ani a fost Israel în pustie după ieșirea din Egipt, dar și **Yeșua** a fost 40 de zile în pustie în timpul încercării Sale, ce de asemenea a fost partea slujirii Sale, deoarece prin asta, printre alte lucruri, El profetic a «pavat / bătătorit» calea pentru întregul norod al Său. După cum ne amintim, **Soția (Femeia căsătorită)** din **capitolul 12 din Apocalipsa / Revelație**, care simbolizează o parte a norodului Celui Preaînalt, a fost dusă în pustiu pentru o perioadă de 1260 de zile. Și Acești 3,5 ani «de pustie» sunt o Reflectare profetică a acestor 40 de zile simbolice. Nu este exclus, că sunt și 40 de zile literale în interiorul acestor 1260 de zile, care vor fi cea mai activă fază începătoare a slujirii celor **144000**, dar asta este deja un «aspect mai tehnic», dacă se poate așa de exprimat. Acea revelație / dezvăluire, care este la mine la momentul curent / actual, se încheie în aceea, că 40 de zile, pe care **Yeșua** le-a petrecut pe Pământ după trezirea Sa în trupul proslăvit restabilit / restaurat, dar și obținerea de putere / autoritate deplină de la Tatăl Cereșc, sunt o imagine (chip) profetică a întregii perioade de necez în 1260 de zile.

Apoi haideți să ne amintim un episod, când **Mosé** de câteva ori se ridica în munte și se cobora de pe ea. **Mosé** mai întâi s-a ridicat în munte, unde a primit Tablele Cerești de safir, care profetic sunt o reflectare a (de)plinătății împuternicirilor Cerești. După aceea, cum el s-a coborât, fața lui strălucea / emitea lumina gloriei / slavei manifestate a Celui Preaînalt. Deși **Mosé** însuși a fost «încărcat» cu această slavă, dar în acel moment până ce încă nu era pe (de)plin transfigurat. Lumina treptat se stingea după ceva timp. După aceea, cum **Mosé** s-a coborât de pe munte, unde se afla Însuși Cel Preaînalt, el a săvârșit o anumită slujire, distrugând vițelul, organizând «testul la infidelitatea soției» pentru întregul norod, dar și, organizând nimicirea celor 3000 de «activiști

căzuți», care după contextul Scripturii, au fost neghine, semănate în lume de către cei căzuți. După săvârșirea acestei slujiri, **Moșé** iarăși s-a suit la munte.

Această imagine (chip) de asemenea confirmă, un fel de «algoritm profetic», când cei **144000** se suie la Tronul Celui Preaînalt, obținând trupuri proslăvite / glorficate, iar cu ele, însărcinări și împuterniciri corespunzătoare. Apoi ei se coboară în lumea noastră, săvârșind o anumită slujire pentru apărarea norodului Regelui, nimicirea neghinelor și organizațiilor a întregului proces al evenimentelor a acestor Ultimelor zile înainte de întoarcerea lui Mesia **Yeșua**.

Aproape șase ani în urmă eu l-am întrebat pe Tatăl Ceresc despre aceea, ce se va întâmpla mai devreme: se va întâmpla oare ceva «rău și global» iar apoi se va revărsa Ploaia Târzie, sau, dimpotrivă, sau simultan / în același timp? Și mie mi-a venit așa răspuns clar: «**Aceste evenimente se vor întâmpla aproximativ în unul și același timp**». Din asta am înțeles, că va fi un anumit interval de timp, dar nu foarte mare. Apoi, când am început să clarific, ce se va întâmpla anume mai întâi, atunci mi-a venit Cuvântul din Scriptură:

Is.60¹ Răscoală-te, luminează [Yerușaláim], căci a venit lumina ta, și slava lui YHVH a luminat / răsărit (de)asupra ta / peste tine. ² Căci iată, întunericul va acoperi Pământul, și bezna – noroadele, iar (de)asupra ta / peste tine va lumina / răsări YHVH, și slava Lui (de)asupra ta / peste tine va apărea / se va arăta. ³ Și vor veni noroadele spre / la lumina ta, și împărații / regii – spre lumina, care răsare (de)asupra ta / peste tine.

Înainte ca Cel Preaînalt să pornească «pe deplin» lumina Sa și focul slavei manifestate, El va da posibilitate întunericului să se pornească «pe deplin», ducând toată lumea la acea condiție, când la mulți va apărea senzația, că mai departe de căzut deja nu este niciunde, și întunericul stăpânește peste tot locul.

Așadar, mai întâi «**întunericul va acoperi Pământul, și bezna – noroadele**», și numai după asta «**va răsări / lumina YHVH**». Asta a fost logic și pe deplin s-a încadrat / s-a potrivit în înțelegerea secvenței a evenimentelor, care a fost deschisă mai devreme. Apoi eu am întrebat despre aceea, că cu cât de mare este intervalul de vreme între aceste evenimente. Aproape imediat / deodată în duh mi-a venit un pasaj din Scriptură, unde a fost spus, că după aceea, cum **Yeșua** s-a înălțat în Ceruri la Muntele Măslinilor, lăsând acolo pe ucenicii Săi, atunci anume peste zece zile s-au coborât limbile flăcării a Duhului Sfințeniei în ziua sărbătorii **Șavuót**. Zece zile. Probabil / posibil, asta e numai doar o imagine (chip) a secvenței, dar asta pe deplin poate fi și o perioadă de vreme între aceste două evenimente semnificative.

Trei lovituri

Proorocul **Eliyáhu** simbolizează cu sine cei **144000** și acea putere / autoritate, care este pregătită lor în lumea duhovnicească pentru realizarea judecăților de sus. Doi prooroci din **al 11-lea capitol al Apocalipsei / Revelației** deschid o altă fațetă, dar despre ei, noi vom examina mai departe. Deocamdată ne vom concentra la **Eliyáhu**. Mai Întâi **Eliyáhu** a activat judecățile, legate cu influența la climă, ce și-a găsit reflectarea sa în aceea, când după rugăciunea lui nu a fost ploaie timp de 3,5 ani. Chiar înainte de transfigurarea și trecerea lui, să spunem așa, în alt format de slujire, lui i-a fost dată puterea / autoritatea de sus pentru a elibera și activa instrumente

posibile la maxim a judecăților în lumea fizică, care sunt legate direct cu oamenii. Aceste surse au fost trei. Haideti mai întâi să le abordăm pe ele, iar apoi vom descurca, ce anume ele pot semnifica:

3 Regi / 1 Împărați 19¹⁵ Și i-a zis YHVH: «Du-te înapoi pe drumul său prin pustia Damések, și când vei veni, atunci îl vei unge pe Hazaél la împărăție în Arám; ¹⁶ iar pe Yéu / Yéhu, fiul lui Nimși, îl vei unge la împărăție în Israel; iar pe Elísa, fiul lui Șafát, din Avel-Mehóla, îl vei unge în prooroc în locul său. ¹⁷ Și va fi, pe acel, cine se va salva de la sabia lui Hazaél, îl va ucide Yéu / Yéhu; iar pe acel, cine se va salva de la sabia lui Yéu / Yéhu, îl va ucide Elísa. ¹⁸ Totuși, Eu voi lăsa între Israelieni șapte mii [bărbați]: pe toți acei, genunchii căror nu s-au aplecat / înclinat înaintea lui Baal, și pe toți cei, gurile [căror] nu l-au sărutat pe el».

Aici noi vedem o imagine (chip) profetică a celor «trei lovituri»: de la sabia regelui a **Arámului** (Asiriei) care este **Hazaél**, de la sabia regelui israelian **Yéu / Yéhu** și de la acțiunea profetică a proorocului **Elísa**.

1. Regele **Arámului** (Asiriei) – sunt loviturile externe.
2. Regele **Yéu / Yéhu** – sunt loviturile interne.
3. Proorocul **Elísa** – sunt loviturile judecăților din lumea duhovnicească, care vor avea tot mai mult o componentă manifestată supranaturală.

În primul rând, asta arată că puterea / autoritatea de sus, care se dă celor **144000** (fiecăruia – în gradul / nivelul său și măsura sa, desigur) în privință la influența duhovnicească asupra conducerilor / superiorilor și autorităților / puterilor pământești existente, precum și influența profetică la toate evenimentele curente / care se desfășoară.

În al doilea rând, asta ne arată un fel de «atotcuprindere» a judecăților, care vor veni nu dintr-o singură sferă, ca de la o oarecare invazie din afară, dar și prin acțiunile din interiorul aceluia sau a altui norod, a acelei sau a altei țări. Iar dacă și aici o oarecare neghină va încerca să scape, atunci prin acțiunea profetică a slavei / gloriei, judecățile de sus îl vor ajunge / prinde pe fiecare, cine a putut totuși să scape de primele două năpaste.

Urmașii lui Șaúl și secerișul Orzului

În al 21-lea capitol, **2 Samuel / 2 Regi (Cartea Regilor)** noi citim despre aceea, că pe pământul lui David domnea foametea. David l-a rugat pe Cel Preaînalt să îl ajute să înțeleagă de ce așa se întâmplă și răspunsul a fost primit:

2 Regi / 2 Samuel 21¹ A fost foamete pe pământ în zilele lui David trei ani, an după an. Și a întrebat David pe YHVH. Și a zis YHVH: «Asta din cauza lui Șaúl și casei lui care este însetată de sânge, pentru aceea, că el i-a ucis pe Givoním».

Apoi David s-a adresat către **Ghivoniți** și i-a întrebat pe ei, ce el trebuie să facă pentru aceea, ca să corecteze acel rău, care a fost săvârșit în privința lor. Ei au cerut să le fie aduși șapte fii ai fostului rege **Șaúl** pentru aceea, ca să răsplătească cu aceeași măsură. David le-a îndeplinit cererea lor:

2 Samuel / 2 Regi 21⁹ Și i-a dat pe ei în mâinile Givoním, și ei i-au spânzurat pe ei la

munte înaintea lui YHVH. Și au murit toți șapte împreună; ei sunt omorâți în ziua întâi a secerișului, la început de seceriș al orzului.

Prima zi a secerișului – este ziua de aducere a snopului. Așadar, când Întâiul Preot a adus primele roade ale secerișului de orz, cei șapte fii ai fostului rege **Šaúl** au fost pedepsiți de către **Ghivoniți**. O oarecare ironie a acestei situații, dacă se poate așa de exprimat, se va manifesta ani mai târziu. **Yeșua** a înviat anume în această zi. Asta a fost o zi de trezire (înviere), și anume în această zi fiii lui **Šaúl** au fost pedepsiți. Acest contrast se poate de înțeles, numai atunci când noi conștientizăm / ne dăm seama, că **Šaúl** reprezintă Adunarea de credincioși / «biserica» în timpul **Šavuótului**, și șapte fii ai lui reprezintă cele șapte biserici (**Apocalipsa capitolele 2 și 3**) în timpul «perioadei / epocii **Šavuótului** sau a Cincizecimii».

Cum noi putem să aflăm despre aceea, că **Šaúl** se referă la Adunarea oamenilor, pe care noi îi referim la grâu? Asta nu este complicat / dificil – **Šaúl** a fost încoronat și a devenit rege al Israelului în ziua de **Šavuót**, în ziua, când Întâiul Preot a adus Celui Preaînalt primele roade de grâu în Templu. Iată cuvintele proorocului **Šmúel** (Samuel), pe care el le-a pronunțat în acea zi, când **Šaúl** a trecut încoronarea și a devenit rege al Israelului:

1 Regi / 1 Samuel 12¹⁷ Nu este oare seceriș a grâului acum? Dar eu voi striga către / voi cere de la / îl voi ruga pe YHVH și El va trimite tunet și ploaie, și voi veți afla / veți cunoaște și veți vedea cât de uriaș (foarte mare) este păcatul vostru, pe care voi l-ați făcut înaintea ochilor lui YHVH, cerându-vă un rege.

Conform poruncii (**Levit, 23:14**), niciun om nu poate secera / să strângă recolta nouă a orzului sau a grâului până când Întâiul Preot nu aduce Celui Preaînalt primele roade ale secerișului. În felul acesta, ziua de seceriș a grâului – este ziua de **Šavuót** sau a «Cincizecimii». Noi știm că **Šaúl** a fost încoronat în această zi.

Noi de asemenea trebuie să înțelegem limitările celor, cine trece prin ungerea a **Šavuótului**. Două pâini de grâu pentru aducerea în jertfă pentru Cel Preaînalt în vremea acestei zile stabilite trebuiau «**să fie coapte acre**» (**Levit 23:17**). Înseamnă, că ele trebuiau să conțină în sine drojdi. Deoarece drojdiile – este un simbol al păcatului în Scriptură, atunci nu este greu de înțeles, că **Šavuótul**, cu toate că, este o zi minunată, NU este un simbol al epocii de curățire. Aceasta este epoca, în care noi primim doar un zălog a Duhului Sfințeniei, dar nici un om nu poate deveni perfect / desăvârșit până nu va trece prin foc.

Așadar, fostul rege **Šaúl** – este reprezentant (în multe privințe) a Comunității / «bisericii» carnale / după carne, și cei șapte fii ai săi – sunt reprezentanții – celor «șapte Comunități» / «biserici» ale Cincizecimii». Uciderea lor în vremea secerișului a orzului despre multe ne spune nouă. Aici de asemenea este o aluzie la cele șapte cosițe / cozi tăiate ale lui **Šimsón** (Samson), dar și la înfrângerea celor «celorlalti de la sămânță» care sunt menționați în **Apoc. / Reve. 12:17**, și pe care va fi permis să fie câștigați de fiară: **Apoc. / Reve. 13:7**. Asta anume este acea categorie a copiilor Celui Preaînalt, pentru care și se va desfășura lupta fundamentală în Ultimele zile înainte de întoarcerea lui **Yeșua**. Aceste imagini (chipuri) profetice ne spun nouă despre aceea, că înainte de întoarcerea lui **Yeșua**, Trupul Lui va fi complet / pe (de)plin (re)formatat (schimbat la caracter). Tot ceea, ce este legat de plămădeala îndrojdiată / de drojdie, nu va putea să slujească mai mult ca o osatură a Trupului Mesiei, și de aceea asta va fi tăiat, ca cele șapte cozi / cosițe ale

lui **Șimșon**, care a căzut victimă / jertfă a compromisurilor. Cei **144000** devotați / fideli, profetic sunt acele oase pe care le-a văzut proorocul **Yehézkel**, ce putem citi în **al 37-lea capitol** al cărții proorociilor / profetiilor lui. Anume cei **144000** trebuie să devină osatură a Trupului lui **Yeșua**, care va fi restaurat / restabilit în (de)plinătatea determinată lui cu slava / gloria sa manifestată înainte de întoarcerea Regelui a tuturor regilor.

Sukkót și Penuél

Analizând mai amănunțit sfârșirea războiului cu **Midianiții**, noi putem vedea, cum **Ghideon** a procedat cu oamenii, pe care se poate de referit / raportat la grâu. El a cerut ajutor de la locuitorii din **Sukkót și Penuél (Judecătorilor 8:5-9)**, dar ei au refuzat să-l ajute în luptă. Ei nu credeau în aceea, că acela va putea să câștige această bătălie. Când **Ghideon** s-a întors cu victorie, atunci el mai întâi i-a pedepsit pe locuitorii din **Sukkót (Judecătorilor 8:16)**. Apoi s-a dus la locuitorii din **Penuél** și le-a distrus turnul lor. Se poate chiar spune: chiar «turnul lor Babilonian» (**Judecătorilor 8:17**).

Numele orașului **Sukkót** (Sokhof) profetic vorbește despre cei, care trebuia să treacă prin **moédu** (ziua stabilită) **Sukkót**, dar care a refuzat să facă ceea, ce se cere / pretinde de la «cei care au depășit / (în)trecut». Ei s-au îndepărtat / înlăturat de la «oamenii orzului», adică de la cei devotați / fideli ai Celui Preaînalt, pentru a-i ajuta în timpul bătăliei decisive, și astfel și-au manifestat / arătat infidelitatea față de Domnul. Ei vor trebui să treacă prin încercări suplimentare și vor trebui să aștepte a doua înviere, unde va fi determinat destinul / soarta lor, și unde la ei este o șansă să fie salvați «**ca și cum din foc**».

Ascunderea celor devotați / fideli

1 Cor.1²⁶ Aruncați o privire mai atentă la chemarea voastră, fraților: pentru, că nu mulți înțelepți după carne (învățații în sistema acestei lumi), nu mulți sunt puternici și influenți, nu mulți sunt de origine vestită / renumită / nobilă. ²⁷ Dar, totuși, pe cei nepricepuți și nechibzuiți în sistema acestei lumi, i-a ales Cel Preaînalt, pentru a face de rușine pe cei înțelepți [în opinia / după părerea acestei lumi], și ceea ce este slab a acestei lumi, a ales Cel Preaînalt, pentru a face de rușine / dezonora ceea ce este puternic(os) a acestei lumi, ²⁸ și ceea, ce este de origine josnică / mică / scăzută, și disprețuit, și ceea, ce nu are preț în sistema valorilor acestei lumi, a ales Cel Preaînalt, pentru a «reduce la zero» ceea, ce se socoate în această lume «cu adevărat real»...

Vrăjmașul s-a stăruit să-i captureze și să-i controleze pe toți cei, care în această lume sunt așa-numita «elită» – pe cei, care deține puterea / autoritatea financiară, politică, militară și religioasă. Dușmanul s-a stăruit prin diverse practici de idolatrie, să-și semene neghinele sale în aceste case, în aceste familii, creând dinastii și clanuri corespunzătoare. El s-a stăruit să-și plaseze «cadrele sale» în toate locurile semnificative, pentru ca prin ele să conducă această lume, îndreptând / dirijând cursul evenimentelor după înțelegerea / rațiunea / priceperea sa. Așezând «cadrele» sale fundamentale, potrivit lui s-a stăruit la maxim să le elibereze puterea / autoritatea, finanțele și alte posibilități pentru o eficiență mai multă / mare a procesului de «**a fura, ucide și distruge**». În «consilieri / sfătuitoari» la aceste «cadre», potrivit lui a conectat pe alți slujitori ai săi, care sunt

vrăjitorii, magicienii, fermecătorii / descântătorii și alți închinători la idoli ocultişti. Apoi, cu eforturile lor comune, vrăjmaşul s-a stăruit să preia sub control pe acei, care deține puterea și influența în sferile militare și științifice. Unii trebuiesc pentru un control aspru și pentru remodelarea lumii, alții – pentru formarea «întăriturilor» statornice, care sunt construite pe presupuneri și rătăcirii / înșelăciuni. Au fost create diverse «comunități științifice și academice», prin intermediul cărora, vrăjmaşul s-a stăruit să exercite / înfăptuiască controlul asupra întregii gândiri științifice, contrapunând pe ea cu înțelegerea biblică a lumii înconjurătoare, a legilor și principiilor lui. Și, într-un grad însemnat / semnificativ, a reușit.

Și o oarecare încheiere a acestui proces, un fel de «vișină pe prăjitură», a devenit activitatea, legată cu divizarea norodului Celui Preaînalt în diferite comunități religioase, grupe, confesiuni, denominații. Principiul «dezbină și stăpânește» – este un principiu antic și eficient. Vrăjmaşul s-a stăruit să-și planteze neghinele în toate locurile pentru el posibile, pentru ca prin ele să efectueze lucrarea sa distrugătoare / distructivă. **Yeșua**, aducând / scoțând la lumină, umbra morții, i-a muștrat pe liderii religioși supremi, care erau neghine, care au pătruns la vârful puterii / autorității religioase a Israelului. Principial nimic nu s-a schimbat de la acel timp, pentru că «**nu este nimic nou sub Soare**». În toate denominațiile și comunitățile religioase sunt neghine, care în esență sunt – copiii duhovnicești / spirituali ai diavolului, având genómul căzuților. Marea majoritate din ei chiar nici nu-și dau seama de asta. Unul dintre ucenicii lui **Yeșua** – **Iudá** din **Kriót**, a fost un astfel de neghină. Deși el avea neajunsurile sale serioase, el a slujit împreună cu ceilalți. Dar într-un anumit moment, când **Yeșua** a permis, atunci satan a luat asupra lui **Iudá** un control (de)plin, fără să întrebe acordul ultimuia, deoarece în asta nu era nici o necesitate. El pur și simplu «a intrat în el» ca în proprietatea sa: **Ioan 13:27**. De ce? Pentru că, încă ATUNCI, până la restaurarea lumii noastre, au fost încheiate legăminte corespunzătoare, care și au permis vrăjmaşului să-l aducă pe **Iudá** din **Kriót**, ca pe o neghină, în această lume, iar în vremea corespunzătoare să intre în el, luând control (de)plin / complet.

Tatăl nostru Ceresc – este un Maestru Suprem / Măreț al deghizării. Una din cele mai importante sarcini a ultimei vremi a fost ceea, de a deghiza pe cei **144000** în această lume așa, pentru ca ei să fie camuflați aici la maxim până la ultimul moment. Și asta este asemănător la ceea, ca la deghizare a armei termonucleare în interiorul simplei brichete ieftine. Cel Preaînalt ca și când ascunde ADN-ul nostru în ADN-ul părinților. El deghizează exteriorul nostru în această lume până când sufletul nostru nu mai are nevoie să fie într-o deghizare deosebită și va putea să steie pentru sine în conformitate cu legile duhovnicești / spirituale existente.

Așadar, vrăjmaşul s-a stăruit să ocupe totul «**ce are însemnătate**», și însămânțează acolo pe ai săi. Iar Tatăl însămânțează, de regulă, în ceea ce este neînțelept, netrebnic / înjosit pentru a face de rușine și **pentru a «reduce la zero» ceea ce se socoate în această lume «într-adevăr real» («a desființa ceea ce are însemnătate»)**. Cuvântul, tradus în versiunea Sinodului, ca «**a desființa**» are câteva nuanțe interesante și esențiale:

καταργήση (katarghése) a face inutil / nefolositor, a anula, a nimici.

În traducerea, făcută mai sus, eu am folosit termenul «**a reduce la zero**», deoarece el absolut exact reflectă esența în limba contemporană înțeleasă.

Adâncimea / profunzimea diferită

Sulul din cartea a *Apocalipsei / Revelației*, dat de **Yeșua** pentru deschidere / dezvăluire, a fost asemenea unui sul deosebit, sigilat / pecetluit de șapte inele-cu-pecete, care îl întâreau. Scoaterea inelului-cu-pecete dădea, de fapt, împuterniciri corespunzătoare celui, căruia i se transmitea, pentru ca cu «puterea / autoritatea Regală» să fie înfăptuit tot ceea, ce a fost scris în sul. Numai scoaterea ultimului, al șaptelea inel-cu-pecete, dădea posibilitatea acestui sul să se dezvăluie / desfacă în întregime / complet. Scoaterea primelor șase, îl deschidea doar puțin, dar nu era de ajuns, pentru a înțelege întregul sens al conținutului. Relativ / condiționat vorbind, numai partea mică din ceea, ce era văzut la curba părții exterioare (ră)sucite / învălătucite a sulului, se putea de văzut. Anume de aceea, numai după scoaterea ultimului inel-cu-pecete, trebuia să se deschidă toată pictura / imaginea, dar până la acest moment au fost deseori doar presupuneri și prezumții, parțial – corecte, dar, în marea parte, – destul de depărtate de la realitățile adevărate. Și de aceea, numai când în sfârșirea / încheierea *Sukkótului*, care s-a întâmplat în **octombrie a anului 2020**, a avut loc pecetluirea celor **144000** și a fost scos ultimul inel-cu-pecete, a început repede să se dezvăluie toată acea pictură / imagine, care a fost reflectată în acest sul (ră)sucit / învălătucit. Sulul a fost scris pe dinăuntru și pe dinafară:

Apoc. / Reve.5¹ Și am văzut eu în mâna dreaptă a Celui Care Ședea la / pe tron un sul, scris pe dinăuntru și în spate / urmă, pecetluit cu / de șapte inele-cu-peceti.

Profetic, asta poate însemna ceea, că este ceva «exterior», ce poate fi, în ansamblu, înțeles la mulți, dar și este ceva «interior», ce este ascuns de la mulți, și poate fi înțeles și accesibil doar unui număr limitat de dedicați. De aceea, acest sul care se dezvăluie / se desface nu a fost văzut de toți în măsura (de)plină. Profetic, cei, care se aflau aproape de **Yeșua**, au putut să vadă ceea, ce era **scris dinăuntru**, adică ceea, ce a fost îndreptat către privirea a Mesiei Însuși. Cei care nu se aflau foarte aproape de El, puteau vedea doar acea «parte exterioară», care este îndreptată către toți, care se află la o anumită distanță accesibilă de la El. Cei, cine se afla de la El duhovnicește relativ departe, puteau vedea doar câteva litere sau asemănarea lor. De aceea, și înțelegerea la ceea ce se întâmplă este diferită la toți, și asta depinde de apropierea de Acel, Cine ținea acest sul în mâna Sa. Aceasta depinde de asemenea nu numai, de fapt, de apropiere, dar și de vârsta duhovnicească. Din cei, cine este apropiat de **Yeșua** și cine este înalt cu vârsta sa duhovnicească, acela poate vedea întregul sul, dar cine e mai jos / scăzut – numai partea lui de jos.

Două fațete ale evenimentelor profetice a ultimelor zile

Cartea *Apocalipsei / Revelației* – este o carte profetică, în care sunt ascunse câteva straturi profetice ale dezvoltării a evenimentelor, care adesea se intersectează / întrepătrund, uneori merg în paralel, iar câteodată, în ceva sens, sunt autonome. Unele straturi, episoade și fragmente – sunt deosebit de duhovnicești, altele – au o reflectare fizică, împreună cu asta, pot avea fațete diferite: literale, dar și ascunse. Pentru a înțelege asta corect, este necesar de amintit despre cele patru fațete de interpretare / tălmăcire a Scripturii:

Primul – este *psat* (ivrită / ebraică) – și el reflectă nivelul literal.

Al doilea – *rémez* – și el reflectă diferite aluzii profetice în acele sau alte fragmente, episoade, sfere.

Al treilea – draș – poartă o relatare ascunsă, uneori paralel celui literal: **psat**.

Al patrulea nivel – sod – este un format (un fel) de «revelație / dezvăluire ascunsă», care poate fi primit exclusiv și direct de la Cel Preaînalt, și nicidecum altfel.

De aceea acele evenimente, care sunt ascunse, de exemplu, în acțiunile «călăreților a Apocalipsei», care stau după inelele-cu-pecetile scoase, după trâmbițarea **șofarelor** etc., – toate acestea pot avea și o reflectare literală și o fațetă cronologico-istorică, și duhovnicească, și un rând de alte «ascunse», dar și adânc / profund ascunse.

Multe proorocii, care au fost date proorocilor în perioada Israelului antic au avut câteva fațete de realizare, se poate de spus, de întruchipare în lumea noastră în diferite perioade istorice. De exemplu, proorocia lui **Yerémia** privitor la Babilon. La primul, nivel literal el se referea la Babilonul fizic din acea perioadă, când proorocul însuși trăia și urmașii contemporanilor lui. Despre asta noi putem citi mai întâi de toate în cartea revelațiilor / dezvăluirilor profetice ale lui în **capitolul al 50-lea și al 51-lea**. Cu toate acestea, noi vedem cum în **capitolele al 17-lea și al 18-lea a Apocalipsei** de asemenea se vorbește despre Babilon și despre judecățile asupra ei. Cu toate că, proorocul **Yerémia** proorocea despre un oraș fizic și un imperiu al acelei perioade, totuși, proorocia lui a fost trimisă / îndreptată în lumea duhovnicească de asemenea împotriva Babiloniei, ca Sistemă, care a fost folosită de cei căzuți pentru înrobirea norodului a Celui Preaînalt în toate timpurile în toată lumea. În afară de asta, proorocia lui **Yerémia**, iar apoi și a lui **Yohanán** în **Apocalipsa / Revelație**, sunt mesaje profetice și o sentință Babiloniei ca Sistemii, care a fost pusă la bază / în temelie de către cei căzuți încă în acea vreme, când s-a manifestat păcatul în Ceruri și în lumile / tărâmurile Pământesti până la / înainte de primul potop pre-Adamic (potopul înainte de **Adam**), când a căzut a treia parte a fiilor Celui Preaînalt (**Apoc. / Reve.12:4**). Adică, aceste două proorocii / profetii au planuri multiple (sunt complexe) și au straturi multiple. Desigur, nu toate proorociile sunt aceleași în «adâncimea, lățimea, lungimea și înălțimea» sa, dar principiul însuși este același. Mai ales / îndeosebi asta se referă la proorociile **cărții Apocalipsa / Revelație**.

Profetiile / proorociile, în general, au o reflectare literală, dar și, cel puțin / minim, una ascunsă. Un rând / șir de proorocii a **cărții Apocalipsa / Revelație** are așa o trăsătură distinctivă, că mai întâi ele arată o realitate duhovnicească sau fizică ascunsă, iar apoi - dezvăluirea / desfacerea ei și realizarea ei într-un plan vizibil și înțeles pentru toți. De exemplu, mai întâi este arătat Mesia **Yeșua**, Care primește (de)plinătatea puterii de la Tatăl Ceresc și pornește la început procese invizibile pentru marea majoritate. Iar apoi, la finalul evenimentelor El se întoarce într-un chip vizibil pentru toți, pentru a încheia ceea ce a fost început, punând, se poate de spus, Pecetea Sa regală în cazul întregii Produceri a Judecății (Proceduri Judiciare) care a fost determinată pentru o perioadă de timp / vreme corespunzătoare. Adică, mai întâi au loc judecăți și evenimente, pe care mulți fie le înțeleg foarte puțin, fie nu le înțeleg deloc, și deja apoi, la finalul acțiunii, dacă așa de exprimat, ies pe scenă toate personajele care acționează și se săvârșește o acțiune încheietoare / de încheiere, când se scot / dezbracă toate măștile și tot ce este tănuit devine destăinuit. Cel mai «final al finalelor» a dezvăluirii încheietoare a tot ceea ce este tănuit și a următoarei judecăți, noi putem vedea în a doua parte **a capitolului 20 din Apocalipsa / Revelație**.

Există multe variante de interpretare / tălmăcire a profețiilor, descrise în *cartea Apocalipsa / Revelație*, și se duc constant dezbatere despre veridicitatea / veracitatea a acelei sau a altei variante de dezvoltare a evenimentelor. Nu rareori se întâmplă așa, că corecte pot să fie câteva variante. Unele evenimente pot fi distanțate destul de departe după timp, având acele sau alte reflectări fizice. Unele reflectări profetice pot să se afle alături sau îndeobște să se miște paralel una cu alta. De exemplu, la acea chestiune / întrebare, ce este numit «semnul fiarei». Asta, fără îndoială, are atât aspecte duhovnicești, cât și fizice, care la o anumită etapă finală pot și se vor intersecta / întrepătrunde.

Muntele oare?

Reieșind de la această înțelegere de bază, pe care noi am examinat-o mai sus, haideți să ne stăruim să analizăm o fațetă foarte actuală profetică a evenimentelor, care au fost activate de a doua trâmbițare a șofarului Ceresc, despre care putem să citim în *al 8-lea capitol din Apocalipsa*. Chestiunea / Întrebarea pe care noi aici o vom descurca acum se referă la termenii «mâzgă» și «mâzgălire». Unii puteau să se gândească, că este pur și simplu un fel de argou, pentru ca cumva de încifrat ceea, ce s-a început în toată lumea cu mai puțin de doi ani în urmă. Deloc nu. Chestia e în aceea, că, conform limbii originalului a Scripturii, cuvântul «mâzgă» – este unul mai corect și mai drept. De unde așa expresie? Ea este – absolut biblică. Haideți să privim.

Apoc. / Reve. 8⁸ Și al doilea Înger a trâmbițat și ca un «munte» uriaș, arzând cu foc, a fost aruncat în mare, și s-a făcut o treime din mare în sânge.⁹ Și a murit o treime din creațiile / făpturile în mare, având suflete, și o treime din nave a fost distrusă.

Haideți să privim la cuvântul, tradus ca «munte»: **ὄρος (óros)**.

Este un cuvânt destul de multiplan și noțiunea de «munte» sau «altitudine / înălțime» nu este cel mai întrebuițat în literatura greacă existentă în perioada scrierii mesajului profetic dat. El are următoarele semnificații:

I. 1) zer de lapte, agitare; 2) **mâzgă**, parte apoasă.

(Apropo, cuvântul «a uda / iriga» - este din această «serie», ca și câteva alte).

II. munte, altitudine / înălțime.

III. 1) semn de hotar, hotar; 2) graniță, frontieră; 3) limite, cadre;

4) diferență, deosebire; 5) măsură, normă; 6) muz. (co)relație, proporție;

7) scop / obiectiv / țintă; 8) (în Atena) tabelă cu precizare / indicare a datoriei ipotecare a bunului imobil.

«Marea» și, în general, acumulări de ape mari și nu foarte mari sunt reflectarea profetică a noroadelor a acestei lumi (*Apoc. / Reve.17:15*).

«Navele» – este reflectarea profetică a diferitelor organizații și slujiri, care funcționează, înfăptuiesc activitatea sa, exact în aceste noroade.

Acum, în ceea ce privește fraza / expresia «arzând cu foc». Cuvântul **πυρι (piuri)**, care a fost tradus ca «foc», în afară de semnificație, de fapt, a «focului» și a «flăcării», are de asemenea semnificațiile «rug funerar / de înmormântare» și «foc jertfit».

Și acum, având o înțelegere a acestor imagini, haideți să ne stăruim să vedem următoarea fațetă profetică. «**Oros**» – este un fel de zer, «mâzgă» care a ars cu focul iadului a **Șeólului**, și a fost aruncat în «mare», adică în noroadele acestei lumi. În urma acestui rezultat, o treime din trăitori / locuitori în noroade, cine a avut suflete, au fost vătămate și au murit. De asemenea a fost nimicită o treime din toate «navele», adică diferite organizații și slujiri. Ținând cont de toate variațiile cuvântului dat **ὄρος** (*óros*), dar și de semnificațiile a simbolurilor profetice, traducerea poate arăta așa:

Apoc. / Reve. 8⁸ Și al doilea Înger a trâmbițat, și a volumelor uriașe mâzgă, care arde / arzând cu focul jertfit / de jertfire, de funerare / înmormântare, a fost aruncată în noroade, și s-a făcut o treime din noroade sânge. ⁹ Și a murit o treime din creaturi / făpturi în noroade, care au suflete, și o treime din toate organizațiile și slujirile a fost nimicită.

Tălmăcirea / interpretarea extinsă a acestui loc al Scripturii, ținând cont de tot ceea ce s-a vorbit mai sus, incluzând variante de traducere din limba greacă, va fi următoarea:

«După o anumită permisiune (determinată) de sus, în toate noroadele a acestei lumi, a fost turnată în volume uriașe un fel de MÂZGĂ, care ardea cu foc de jertfire, de înmormântare a Șeólului, și care a produs o deosebire în acei, cine a primit-o pe ea sau nu a primit-o. Ea a adus vătămare și moarte în noroade, o treime din care a murit. O treime din toate slujirile și organizațiile active a acestei lumi au fost de fapt nimicite. Acțiunea acestei MÂZGI a pus anumite limite (limite determinate) și cadre / granițe și a devenit un fel de semn de hotar și o normă de viață pentru acei, care a făcut asta. Această MÂZGĂ a scos la lumină mai evident SCOPUL celor, cine a organizat asta și a indus pe cei, care au făcut asta într-o dependență de datorie «duhovnicesc-ipotecară...».

O cantitate uriașă de holi și epidemii a fost în toată istoria cunoscută nouă, însă niciodată încă nu a fost așa de manifestată / arătată o asemenea «grijă» (mai întâi de toate) a așa numitei «elite mondiale / lumești» în «ajutorarea omului sărac». Asta și nu e de mirare, deoarece acești «răufăcători ai universului» întotdeauna au militat pentru reducerea populației Pământului și au fost gata să depună mijloace uriașe pentru o «soluție finală a acestei întrebări». Odată, un oarecare undeva a spus: «*Temeți-vă de danaiții care aduc daruri...*», și vreau să spun, mai ales în contextul acestui întreg subiect al nostru analizat, această mărturie este adevărată. Iar în ceea ce privește înțelegerea biblică a esenței întrebării / chestiunii, este un loc al Scripturii, care spune că «*dacă începutul mic (temelia / baza / fundamentul) este sfânt, înseamnă că și tot aluatul, și dacă rădăcina este sfântă, atunci și ramurile sunt...*» (Rom.11:16).

Toată această «acțiune mângăliitoare de înmormântare» a fost un instrument important al celor căzuți pentru deteriorarea ADN-ului uman / a omului, care este o proiecție fizică a imaginii / chipului pe care Cel Preaînalt a depus-o în fiii Săi și fiicele Sale – **țelem** (din ebraică / ivrită: **țelem** înseamnă imagine / chip).

Pecetluirea celor 144000

Apoc. / Reve. 7¹ După asta eu am văzut pe patru Îngeri, care stăteau la cele patru margini unghiulare a acestui Pământ, care țineau cele patru vânturi ale

Pământului, pentru ca să nu sufle vântul pe acest pământ, dar și pe această mare, și la orice copac.

Profetic, «**pământul**» – este Israel, dar și norodul Celui Preaînalt în general; «**marea**» – sunt noroadele; iar «**orice copac**» – sunt «oamenii numelui», adică oameni, care dețin diferite niveluri de autoritate, de influență și de putere.

*Apoc. / Reve.7² Și eu am văzut pe alt Înger, care se ridica de la răsăritul Soarelui, care are pecetea Celui Preaînalt Viu / Trăitor. Și a strigat el cu glas excepțional tare către cei patru Îngeri, cărora le-a fost permis să vatăme / ruineze (devasteze) acest pământ și această mare. ³ Spunând [mai departe]: «nu vătămați acest pământ, și această mare, și acești copaci, până când nu vom pune pecetea slujitorilor ai Celui Preaînalt al nostru pe frunțile lor!» ⁴ Și eu am auzit numărul acestor marcați / însemnați cu pecetea: **144000**, însemnați / marcați cu pecetea din fiecare seminție / trib a fiilor lui Israel.*

Mai departe se enumeră 12 seminții / triburi, și este spus despre cei **12000** pecetluiți de la fiecare seminție.

În *al 2-lea și al 3-lea verset* se spune că, după pecetluire, acestor vânturi li se va permite «**să vatăme / ruineze (devasteze)**» pământul, marea și copacii. Acest cuvânt grecesc, care este tradus așa, este următorul:

- ἀδικέω (adikéō)** 1) a săvârși / comite nelegiuire, ofensă sau crimă, a încălca legea; mod greșit de acțiune sau crimă;
- 2) a pricinui daună, a comite violență, a supăra;
- 3) a fi netrebnic / nelegiuit, a păcătui;
- 4) a se greși, a se rătăci;
- 5) a devasta / ruina, a pustii.

Adică, dacă de tradus din limbajul profetic în unul înțeles, atunci se poate de spus, că după un oarecare eveniment, când vor fi pecetluiți cei **144000** devotați / fideli a Celui Preaînalt, în lume va fi permisă o oarecare **nelegiuire, crimă, încălcarea drepturilor, daună, devastare și pustiire**. În privința cui? «...ca să nu sufle vântul nici pe pământ, nici pe mare, nici pe un fel de / oarecare copac...» – aici, cum a fost menționat mai sus, sunt trei sfere profetice. «**Pământul**» – este Israel și toți cei, care s-au altoit la măslinul natural, conform *capitolului 11-lea a Mesajului către Romani*. «**Marea**» – este prototipul a tuturor noroadelor și triburilor, care poporează / locuiesc în lumea noastră, conform *Apoc. / Reve.17:15*. Iar «**copacii**» – este prototipul oamenilor semnificativi / de importanță a acestei lumi, care dețin diferite niveluri de autoritate și putere în diferite sfere / domenii ale vieții.

Începutul *capitolului al 8-lea* descrie scoaterea ultimei pecete a șaptea:

Apoc. / Reve.8¹ Și când El a deschis / desfăcut al șaptelea inel cu pecete, s-a făcut liniște / tăcere în Ceruri aproximativ pe o jumătate de oră.

În calcularea profetică o jumătate de oră constituie 7,5 zile. **Pésah**, dar mai exact **Sărbătoarea Azimelor** – este 7 zile, **Șavuót** - 8, iar mai exact 7 + 1, cum asta se reflectă în

Scriptură. Și, deaceea, pecetluirea celor **144000**, dar și scoaterea celui de-al șaptelea inel-cu-pecete este legat cu «un fel de **Sukkót**». Și cuiva costă să amintească, iar multor – să afle, că anume **Sukkót** cu al lui 7 + 1 zile și este reflectarea profetică a pecetei Cerurilor pentru Pământ, deoarece în încheierea lui se pune pecetea duhovnicească la deciziile **Yom Kippurului** după șapte zile de rugăciune pentru toate noroadele, la ce corespunde profetic aducerea în jertfă a 70 de boi / tauri (**Numeri 29:12-35**): câte unul pentru fiecare norod, care este reflectat în **al 11-lea capitol a cărții Bereșit** (Geneza).

Despre această pecetluire, cum eu cred, mi-a spus Tatăl Ceresc în timpul **Sukkótului**, care a fost în anul calendar 2020 cu o zi înainte de a 8-a zi încheietoare (pe 10 octombrie), care se numește **Šminí Ațéret** («Reține-te la a opta»), poruncind să mărturisesc asta, eliberând acest cuvânt împreună cu trâmbițarea **șofarului** la slujirea Comunității noastre.

Înainte de acest moment, și asta a fost descris la începutul **capitolului al șaptelea**, vânturile furtunilor au fost reținute. Anume după această pecetluire, la sfârșitul anului 2020, undeva în apropiere de **Hánuka** (11-18 decembrie), în toată lumea s-a început epopeea cu turnarea acestei mâzgi în triburi și noroadе. Mâzgălirea în masă în SUA și Canada a început pe 14 decembrie, iar în țările europene – pe 27 decembrie. Pe 5 decembrie, Moscova a devenit prima regiune din Rusia, care a început mâzgălirea masivă, iar din 18 ianuarie mâzgălirea în masă a început deja prin toată Rusia. Acest proces nelegiuit deși în grade diferite, a atins / afectat toată lumea.

Așa cum la toți este cunoscut, mâzgălirea dată a fost însoțită de o presiune nemaivăzută în privința tuturor locuitorilor, folosind atât tehnologii manipulative de presiune psihologică, cât și pârgii economice. Și asta a fost, se poate de spus, primul val, când în toată lumea a început global să se instaleze sistemul, care a devenit o manifestare vizibilă a acelei sisteme a fiarei, despre care atât de mult toți vorbeau.

Dacă a 7-a pecete a pornit începutul perioadei a așa numitului «Necazul cel Mare», atunci trâmbițarea îngerului al șaptelea vorbește despre încheierea acestei perioade și despre întoarcerea Mesiei **Yeșua**.

Acridele și piscurile înălțimilor

Apoc. / Reve.9¹ Al cincilea Înger a trâmbițat și eu am văzut o stea de pe Cer, căzând în direcția Pământului, și i-au fost date ei cheile de la fântână (tunelul de mină) a Șeolului (Abis).² Și a deschis / descuiat [ea] această fântână (acest tunel de mină) a Șeolului (Abisului); și s-a ridicat un fum din această fântână (acest tunel de mină), ca fumul unui cuptor uriaș, și a fost întunecat Soarele și aerul (straturile de mai jos ale atmosferei) de la fumul acestei fântâni (acestui tunel de mină).³ Și din acest fum au ieșit acride pe acest Pământ, și a fost dată lor putere / autoritate, așa putere care o au scorpionii acestui pământ.⁴ Și le-a fost spus lor, ca să nu vatăme iarba acestui Pământ, și să nu vatăme nicio verdeață (vegetație), și nici un copac fructifer (roditor), ci numai pe oameni, care nu au pecetea Celui Preaînalt (lui Dumnezeu) pe frunțile sale.⁵ Și li s-a dat să nu-i ucidă (să nu-i nimicească) pe ei, ci ca să fie chinuiți de la chinuri în decurs de cinci luni. Chinul lor, a fost ca chinul de la un scorpion, când acela va lovi / învenina /, va înfrânge pe om.

Haideți să privim la câteva cuvinte importante în acest pasaj pentru înțelegerea acelei esențe profetice ascunse, care este în el / ea depus(ă), și care trebuie să fie activată în primul rând. În primul rând, acest cuvânt «lăcustă». Când acest cuvânt stă la **numărul singular: ακρίδα (akrída)**, atunci se subînțelege nu pur și simplu o oarecare «lăcustă mică» pierdută din / despărțită de la un roi, ci o lăcustă, ca înțeles, ca o oarecare masă totală fără o cantitate clarificată. De exemplu, noi putem vedea asta în traducerea **Septuagintei** în **Exo.10:4 ; Exo.10:12,13**, unde acest cuvânt stă la **numărul singular**.

În cazul folosirii **numărului plural**, atunci, de regulă, în literatura limbii grecești a acelei perioade cu acest cuvânt însemnau **piscurile vârfulilor muntoase**, «vârfuri» / «creste» / «creștete» / «culmi» ale unor feluri de înălțimi:

ακρίδες (akrídes) numărul plural: numai pl. vârf muntos, înălțime / altitudine, pisc.

Puteți verifica singuri în **Dicționarul lui Dvoretzkii (Dvoretchii)**, care este făcut pe baza **traducerii Liddell & Scott**, care, la rândul său, este în ziua de astăzi cea mai detaliată și exactă traducere din limba greacă antică în lume.

În pasajul Scripturii menționat mai sus se vorbea despre aceea, că aceste **ακρίδες (akrídes)**, au avut posibilitatea de «**a învenina**» asemenea **scorpionilor**. Haideți să privim și la acest cuvânt:

σκοπίος (scorpios) ceva, care are venin, care iese din gaura care se îngustează, asemănător la o coadă sau la o țevă îngustă / strâmtă:

- 1) scorpion;
- 2) scorpion de mare (un fel de pește cu spini și aripi, pene; posibil din clasa – Actinopterygii);
- 3) «scorpion» (o mașină care trage săgeți; mașină de luptă care lansează / aruncă săgeți);
- 4) constelația Scorpionului;
- 5) heliotropium.

Acest cuvânt a provenit de la învechitul **skerpo**, care înseamnă **a străpunge**.

Și pe noi foarte tare ne interesează anume această variantă de traducere «**heliotropium**». Pe baza acestui cuvânt a apărut altul, care explică esența lui: **HELIOTROPISM**. Asta literal înseamnă «**care se rotesc / întorc spre direcția soarelui / care se întorc (cu fața) spre soare**» sau «**care se întoarce / rotește după direcția soarelui**».

Heliotróp (lat. Heliotropium) – este un gen de plante din familia Boraginaceae, în care intră aproape trei sute de feluri. Unele plante a acestui gen conțin alcaloizi otrăvitoare – tulpini și frunze la începutul înfloririi – **cinoglossină**, iar în semințe – **heliotropină** și **lasiocarpină**. Asemenea proprietăți dețin / posedă heliotropul european și heliotropul pubescent. Pătrunzând în organism, aceste substanțe pot cauza / pricinui leziuni sistemului nervos central și ficatului (hepatită holiotropică).

Acțiunile a acestor alcaloizi asupra omului se aseamănă la acțiunea otrăvii a scorpionului.

Și ce poate asta însemna profetic? Iar profetic aceasta poate reflecta **turnurile 5G sau 6G**, sau, poate, și încă ceva mai puternic, inclusiv acele emițătoare de raze, care sunt instalate pe sateliți, care se află la o distanță mică de la suprafața pământescă, care deja sunt nu mai puțin de 20000, dar se plănuiesc 40000 și chiar mai multe. Și asta și sunt exact aceste **ACRIDE** (**ακρίδες** AKRIDES – nr. plural), care sub conducerea lui **Avaddón** au fost eliberați ca o armă din **Șeól** și au fost activate de el. Ei acționează, ca veninul scorpionilor, și înveninează cu razele sale, cu vibrațiile sale energetice, înfrângând sistemul nervos și întregul organism în general. Asta aduce o vătămare comună / generală de grade diferite, și pentru mulți – este un chin serios. Și cu cât mai mare putere va fi pusă în acțiune, cu atât aceste chinuri vor fi mai serioase.

βασανισθήσονται (*basanisthésontay*) «au fost chinuiți».

1) a simți (în sens: a suferi, a îndura, a trece printr-o experiență neplăcută, grea), a expune la încercare, testare;

2) a expune torturilor, chinurilor, suferințelor.

În limba ebraică / ivrită este o literă care se numește **ȘIN**, noțiunile de bază căruia sunt «**focul**» și «**dinții**». Sistema, care depistează pe cei mângâliți, se numește **Bluetooth**, adică literal(mente) «**Dinte albastru**», și în logoul mărcii comerciale sunt reprezentați dinții. Fiara mușcă cu dinții, și denumirea **Bluetooth** indirect indică la profetia / proorocia care se analizează / abordează.

Dar de ce anume anume «**CINCI luni**»? Iar peste cât se agitează de infuzat / turnat repetat «**mâzgă**», adică să facă așa numita «**mâzgălire repetată**»? Conform planurilor corespunzătoare se plănuia de făcut aceasta odată în cinci luni, dar aici corespunderile au fost mai mult decât evidente, de aceea mai întâi s-au oprit la o cifră mai apropiată în șase luni sau jumătate de an. Totuși, «**limitele profetice**» presează tare pe cineva undeva și tocmai nu demult în privința unuia din instrumentele celor căzuți – «**Moderna**» – a fost făcută o declarație că «**mâzgălirea repetată**» este tare recomandată la fiecare cinci luni.

Prin mâzgălire se întâmplă nu pur și simplu și nu doar vătămarea ADN-ului, dar de asemenea se infuzează / se toarnă în om **oxidul de grafen**, prin care la el și are loc acțiunea / impactul la maxim prin razele corespunzătoare de înaltă frecvență.

În timpul Potopului lui **Noah**, apele exterioare ale **tehómului**, care merg din **Șeól**, s-au intensificat anume 150 de zile sau 5 luni, după care întregul Pământ a fost acoperit cu ape. Profetic asta poate spune despre aceea, că apele, care simbolizează noroadelile păgâne, au înghițit pământul, adică norodul Celui Preaînalt, pe care acest pământ îl și simbolizează. Au înghițit totul, cu excepția celor opt oameni, care s-au ținut pe o temelie fermă, deși clintindu-se / șubrezindu-se pe apele temeliei a Arcei (Corăbiei).

Apoc. / Reve.8¹³ Și eu l-am văzut și l-am auzit pe un vultur, care zbura prin mijlocul cerului, care vorbea cu un glas destul de tare: «vai, vai, vai celor care locuiesc pe acest Pământ, de la celelalte glasuri ale șofarelor celor trei Îngeri, care vor trâmbița».

Și ce se întâmplă, începând cu al **cincilea șofar**? Următoarea parte a programului celor căzuți: activarea maximă a «**piscurilor**» care sunt emițătoare de raze, atât a turnurilor pe

Search

504

Bluetooth
MIC

504

504

Pământ, cât și a analogiilor lor înalte deasupra suprafeței lui, pentru acțiunea efectivă distrugătoare la maxim, mai întâi de toate asupra celor, în care a fost infuzată / turnată tocmai această mazăgă.

Și aici este o făgăduință pentru cei devotați / fideli, care este dată în cadrul luptei tocmai cu acești scorpioni și cu veninurile lor:

Luca 11¹¹ Care din voi tată, când un fiu va cere un pește, iar în loc de pește îi va da lui un șarpe?¹² Sau, dacă va cere un ou, îi va da lui un scorpion?

Luca 10¹⁹ Iată, Eu vă dau putere / autoritate să călcați peste șerpi și peste scorpioni și peste toată forța / puterea vrăjmașului, și nimic nu vă va vătăma...

Cu cuvântul «a călca» este tradus cuvântul grecesc **πατέιν** (*patéyn*) care are câteva noțiuni de bază:

1. a tropoti / a dupăi, a tropăi, a încălca grosolan;
2. a păși / a începe, a călca;
3. a face de rușine, a profana / pângări.

Contextual asta se poate de tradus de asemenea ca «cu putere / autoritate a expune rușinii», dar și «a neutraliza, suprimând puterea și capacitățile».

Noi putem vedea aici făgăduința nu pur și simplu pentru apărare, dar puterea / autoritatea, care activează harul slavei / gloriei manifestate pentru neutralizarea, suprimarea, nimicirea acțiunii distrugătoare, dar de asemenea și a acestor însăși «veninuri ale scorpionilor» atât la nivel spiritual / duhovnicesc, cât și la nivel fizic.

Algoritmul bătăliei / luptei

Reieșind din algoritmul de luptă planificat, mai întâi vrăjmașul eliberează acele acțiuni ale sale care sunt ascunse la maxim, de diversiune / sabotaj subversiv care sunt îndreptate la slăbirea maximă a celor devotați / fideli. Și, după cum vă amintiți, primii trei călăreți erau, relativ vorbind, «fără nume», adică ca și cum «în măști», păstrând «regimul mascat» ascuns. Iar iată al patrulea călăreț a venit la «pozițiile pregătite» și deja nicidecum nu se masca. După cum **Yohanán Scufundătorul** (Ioan Botezătorul) a pregătit calea lui Mesia **Yeșua**, așa și în «reflectarea profetică» corespunzătoare, primii trei călăreți pregătesc calea pentru călărețul al patrulea, care este cel mai principal. Noi trăim cu voi în vremea intrării în activitatea sa maximă a celui de-al Doilea călăreț de Foc, dar de asemenea și intensificarea celui de-al Treilea.

Când celui de-al Patrulea călăreț i se va permite să intre în activarea sa maximă, atunci în mod vizibil se vor manifesta acele personalități afurite / nelegiuite a celor căzuți, care până la această vreme vor acționa ascuns la maxim. Și, într-adevăr, există creaturi căzute, care sunt descrise în **al 9-lea capitol din Apocalipsa / Revelație**, asupra cărora este regele **Avaddón**, și care vor fi manifestați în zilele Marelui Necaz. Activarea și manifestarea lor în lumea fizică precum, și de altfel, a multor altor creaturi demonice căzute, este determinată de acel algoritm, care noi îl putem vedea în judecățile, care s-au întâmplat în Egipt în timpul Exodului / Ieșirii lui Israel.

Mai întâi au avut loc anumite evenimente supranaturale în cadrul confruntării lui **Moșé și**

Aaron cu vrăjitorii Egiptului, dar asta a fost ascuns de întregul norod al lui Israel și de norodul Egiptului, cu excepția unei mici noblețe de palat. Mai departe au avut loc judecățile, și acea componentă, care se poate condiționa de socotit / considerat «supranaturală», constant / permanent se mărea / creștea. Careva lucruri se putea încerca de explicat cu argumente firești, iar careva – deja cu accesuri / permisiuni foarte mari. De exemplu, a treia pedeapsă / urgie constă în aceea, că după lovitură cu toiagul lui **Aaron** peste țărâna / pulberea pământului, tocmai această țărână / pulbere a început să se prefacă / transforme în păduchi prin toată țara Egiptului. Cineva a văzut începutul acestui proces, când dintr-o, relativ să spunem așa, materie nevie / care nu e vie, apăreau în cantități uriașe aceste insecte mărunte dăunătoare. Cineva deja a văzut rezultatul, și lui i-a fost neînțeles / nu i-a fost clar de unde anume ele s-au luat. A șaptea pedeapsă / urgie a fost o grindină supranaturală, când, după cum este scris, focul a fost în interiorul grindinelor de gheață, și asta deja nu a fost totuși foarte nefiresc. În timpul pedepsei / urgiei a noua, întunecimea a devenit «tangibilă», sau, dacă de spus altfel, manifestată, când ea s-a închegat fizic în așa fel, încât i-a apăsă / lipit pe toți egiptenii pe / spre / de paturile sale și aceia nu puteau să se miște aproximativ trei zile (**Exo. 10:22-23**). Aici deja cu nicio teorie firească științifică era imposibil asta de explicat chiar și în / la disponibilitatea creativității științifice transcendente / dincolo de limita realității.

Spre finalul judecăților, componenta supranaturală s-a manifestat atât din partea întunecimii / întunericului, cât și din partea Împărăției a Celui Preaînalt. Când Faraon cu oastea sa / lui s-a fugărit după israelieni, stâlpul de foc-nor stătea la apărare între ei în așa fel, că egiptenii nicidecum nu puteau să se apropie de israelieni, și această faptă neobișnuită totuși a fost pentru toți destul de evidentă / de la sine înțeleasă.

Așadar, noi putem să vedem, că primii trei călăreți fără nume reprezintă prima fază pregătitoare, când componenta supranaturală se va intensifica treptat, pregătind împrejurările / circumstanțele, când toate măștile trebuie să fie smulse / scoase, și cei căzuți vor trebui să se manifeste în lumea noastră, deja nicicât nu se vor ascunde și nu se vor rușina. Se va întâmpla asta nu chiar la bunul început, dar spre asta este necesar de a fi pregătit. Slava / Gloria manifestată a stâlpului de foc-nor este o reflectare profetică a slavei / gloriei manifestate a celor **144000** devotați / fideli, și harul, deus în asta, va fi suficient, pentru a apăra norodul Celui Preaînalt, care se va mișca în pustiu / deșert.

Pământul care își deschide gura

În *al 12-lea capitol din Apocalipsa / Revelație*, este spus despre aceea, cum «**Soția (Femeia căsătorită) a fugit în pustiu / deșert**», după care pe ea a început să o urmărească un agresor rău-prea rău asemenea / asemănător unui balaur / dragon de foc, care «**a dat drumul apei, ca pe un râu**» pentru a-i face ei răul mare-prea mare. Dar nu aici a fost să fie. Este scris, că «**pământul și-a deschis gura sa**», înghițind acest curent care înainta rapid și apărând această «Femeie căsătorită», care a fugit în pustiu / deșert.

Haideți să ne descurcăm cu aceste simboluri profetice. Dragonul / Balaurul de foc este imaginea (chipul) **krúvului / heruvimului** căzut, care a devenit geno-șeful păcatului. De ce este «de foc»? Focul în Scriptură, simbolizează tensiunea pasiunilor / patimilor și războiul în ansamblu. Apele în Scriptură simbolizează noroade și triburi, așa cum este spus în *Apoc. /*

Reve.17:15. Pământul în scriptură este legat cu o oarecare «temelie solidă / dură», care este de fapt însăși Sfânta Scriptură, dată lui Israel, dar de asemenea și cu pământul locuinței Israelului – «Pământul Făgăduit».

Iar în ce privește aceea, că «**pământul și-a deschis gura sa**», atunci, pentru a înțelege această expresie, nouă ne este necesar de a arunca o privire la evenimentele capitolului anterior, unde se descrie slujirea celor doi prooroci. Această slujire comună / de conlucrare a celor doi prooroci simbolizează în sine unirea / împreunarea Toiagului lui **Iudá** și a Toiagului lui **Yoséf**, care în mâinile lui **Efráim**, conform **capitolului 37 a proorocului Yehézel** (Yezechiel). Și anume în slujirea celor **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt trebuie să se realizeze împlinirea profetică / proorocească a acestei făgăduințe. Anume ei reflectă unirea / împreunarea celor 12 triburi / seminții ale lui **Israél**, care nu a fost sub nicio formă până la ei din momentul primirii acestei vedenii de către prooroc. Pentru că partea de bază a locuitorilor regatului / împărăției de Nord al Israelului deja era condusă în captivitate, și din acel moment a apărut așa înțeles, ca «semințiile / triburile împrăștiate». După ce **Yeșua** și-a săvârșit slujirea Sa, inclusiv jertfa ispășitoare / răscumpărătoare, s-a deschis posibilitatea realizării a unirii / împreunării profetice a celor două Toiaguri, ce a fost notat / marcat în **mesajul lui Yaakóv**, unde tocmai la început s-a spus: «...**celor douăsprezece seminții / triburi care se află în împrăștiere, – să se bucure!**». Dar atunci acest proces a fost numai lansat / pornit, iar realizarea lui atotcuprinzătoare trebuia să se înfăptuiască anume prin slujirea celor **144000** din tocmai aceste 12 triburi / seminții.

Odată, **Yeșua** a spus, că se apropie acea perioadă, că dacă cineva are haina de sus / exterioară, atunci trebuie de vândut pe ea și de cumpărat o sabie: **Lc. 22:36**. Când Lui i-au răspuns, că la ei în toată «echipa» lor, sunt două săbii, atunci **Yeșua** a răspuns, că asta este destul: **Lc. 22:38**. Aceste două săbii, despre care a menționat **Yeșua**, și simbolizează profetic aceste două Toiaguri și acești doi prooroci. Dacă toți cei **144000** sunt două săbii, unite / împreunate într-una, atunci doi prooroci, în esență sunt pe ascuțișul acestei săbii. Adică, fiecare din prooroci este ascuțișul uneia dintre săbii, reprezentând unul din Toiaguri, iar împreună aceste două săbii se unifică / se împreunează într-unul **Unit**, devenind Toiagul unificat / împreunat. Și, de aceea, slujirea lor reflectă slujirea tuturor celor **144000**, pe care ei, într-o anumită măsură, îi conduc / îi cârmuiesc.

Și noi putem citi în **al 11-lea capitol din Apocalipsa**, că în momentele unui fel de «intensivă» a slujirii lor, la ei apăreau dezacorduri cu cei, care a fost cu ei nu complet de acord. Și când acești «care nu au fost de acord» au încercat să-i omoare pe acești prooroci sau cumva să-i vatăme, atunci din gurile lor a ieșit foc, care rapid și în cele din urmă «a calmat» tot acest contingent agresiv. De aceea, când citim în capitolul următor, că «**pământul și-a deschis gura sa**», înghițind curentul / pârâul năvalnic al râului, atunci asta nu este o crăpătură în sol, unde se scurgea șuvoiul / curentul de apă, ci sunt cei devotați / fideli ai Celui Preaînalt din numărul celor **144000**, care și-au deschis gura sa și au eliberat focul slavei / gloriei manifestate, care înghițea pe toți ticăloșii afurisiți care au vrut să pricinuiască daune Femeii, care a fugit în pustiu / deșert. Această **Soție (Femeie căsătorită)** simbolizează pe copiii Celui Preaînalt, care au ieșit din Babilon, din sistema acestei lumi căzute și au fost de acord să trăiască în «împrejurări de pustiu / deșert» dificile, fără să primească semnul fiarei și fără să rămână în sistema idolatriei.

Cel Care Sparge Zidurile

Mihei 2¹³ S-a ridicat cel care sfărâmă / dărâmă zidurile (care sparge / care croiește, răzbate, străbate [ziduri / obstacole]) înaintea lor; au spart și au trecut prin poartă, și au ieșit afară; și a trecut regele înaintea lor, și YHVH – în fruntea lor.

Odată, la *Eliyáhu* a fost o situație, când pe el au vrut să-l aresteze, adică să-i pricinuiască rău. Și după cuvintele lui, focul a coborât din Cer și îi nimicea pe cei, care risca să o facă. Și așa cum atunci încă însuși *Eliyáhu* nu a fost în slavă manifestată, atunci focul a coborât anume din Ceruri, iar când cei doi prooroci din *capitolul 11 al Apocalipsei* vor fi în slavă manifestată, atunci focul va ieși deja direct din ei înșiși:

Apoc. / Reve.11⁵ Și dacă cineva va dori să-i vatăme, focul iese din gura lor și îi consumă pe vrăjmașii lor, și dacă cineva va dori să-i vatăme, acest cineva îi va veni / va trebui să fie nimic.

La război întotdeauna sunt multe feluri de obstacole, care sunt necesare de croit și distrus. Există întotdeauna feluri de «grupuri de răzbiere», un fel de «trupe de asalt» pentru feluri de situații și formate de luptă. Cei **144000** și sunt cei, prin care la etapa finală a luptei, se va întâmpla așa ceva în măsura posibilă maximală / la maxim.

Cei doi prooroci din *capitolul 11 al Apocalipsei* reprezintă într-o anumită măsură concentrată toți cei **144000** devotați / fideli, care vor intra în slujirea slavei / gloriei manifestate. Măsura slavei la toți va fi foarte individuală. Cu toate acestea, va fi ceva în comun, care îi va uni pe ei toți. Toți ei vor acționa, ca un mecanism coordonat unic, sub călăuzirea / îndrumarea directă a Duhului Sfințeniei. Toți cei **144000** vor fi îndreptați în acele locuri, și în acea vreme, unde prezența lor va fi necesară. Dacă la un oarecare, să spunem așa, sector al frontului va fi ceva cumva «neajuns», atunci în acest caz se vor strămuta / permuta momental și în mod supranatural, sau vorbind științific, se vor teleporta forțe necesare suplimentare / adăugătoare pentru rezolvarea rapidă și eficientă la maxim a tuturor problemelor și chestiunilor / întrebărilor existente. În cele mai grele situații vor fi îndreptați anume acești doi prooroci, care, acționând în legătură strânsă, vor putea să rezolve fără excepție orice întrebări / chestiuni care au grad de dificultate maximă. Și acești doi prooroci, aflându-se la «ascuțișul sabiei», care sunt cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt, chiar și reprezintă acest instrument al Împărăției, despre care este spus la începutul acestei secțiuni citate din locul al Scripturii. Anume cei **144000** în frunte cu cei doi prooroci sunt tocmai acel «care sparge ziduri», care croiește / răzbate / străbate, care sfărâmă / dărâmă toate piedicile / obstacolele care stau în calea spre Împărăție, pregătind calea pentru Mesia **Yeșua**. Harul Celui Preaînalt, care acționează în slavă manifestată, se va duce înaintea lor prin călăuzirea / îndrumarea / povățuirea Duhului Sfințeniei.

Și nimeni în decurs de 1260 nu va putea succesibil să se confrunte cu ei: nici *krúvul / heruvimul* căzut, nici fiara, care este «fiul Pierzării», nici *Avaddón*, nici *Moartea*. ATUNCI, în vremea Marelui Război al Lumilor / Tărâmurilor, cu mult înainte de Potopul pre-Adamic (cu mult înainte de potopul care a fost înainte de apariția lui *Adam*), toate aceste personalități care sunt în acțiune se știau unul pe altul foarte bine, se luptau unul cu altul, și asta va fi doar, ca o oarecare /

un fel de «Final 2.0», așa cum / deoarece **«nu este nimic nou sub Soare»**. Toată (de)plinătatea a slavei / gloriei manifestate care a fost în cei **144000**, și îndeosebi / mai ales în acești doi prooroci, prin **Yeșua**, Care este în interiorul lor, va fi dezvăluită. Și după încheierea celor 1260 de zile, în bătălia finală acești doi prooroci trebuie să încheie «mărturia sa profetică». Acea slujire profetică, despre care este spusă în privința lor, nu se va conchide / încheia pur și simplu în vorbirea unor cuvinte corecte, care cheamă la ceva, sau vorbesc despre ceva, ce va trebui să se întâmple. Acea slujire profetică, pe care ei o vor purta / duce, va fi înveșmântată cu slavă manifestată, și de aceea totul, ce ei vor elibera, se va realiza prin această slavă într-o clipă, și pentru multe forțe / puteri ale întunericului va fi foarte dureros. Ei vor organiza, și, în mod direct singuri vor participa la apărarea întregului norod a Celui Preaînalt, care va trece pustiul / deșertul său în decursul întregii aceste perioade.

«Mărturia» lor, despre care este spus în **Apoc. / Reve.11:7**, este o mărturie profetică la aceea, ce ei reprezintă aici pe Pământ pe Regele lor – Mesia **Yeșua**, Care este Regele regilor și Stăpânitorul tuturor stăpânitorilor, Căruia Îi este dată TOATĂ puterea / autoritatea în Ceruri, și pe Pământ. Mărturia lor e în aceea că Cel Preaînalt este crezut / crezător / devotat făgăduințelor Sale și va păstra / proteja norodul Său în toată vremea necazului, ajutându-i să treacă curățirea și să intre în **șalomul** Lui și în salvare. Mărturia lor este în aceea, că toți vrăjmașii lui **Yeșua** vor fi puși sub picioarele Lui, ca înaintea Regelui, după care El poate să se ridice și să se întoarcă către cei care Îl așteaptă.

Cei doi prooroci vor fi, într-un sens, deghizați în «haine simple de camuflaj ale forțelor speciale», care, dacă cine nu știe, de regulă, chiar și sunt făcute dintr-o țesătură (țesut, pânză) aspră / brută, despre care este spus în **Apoc. / Reve.11:3** : **«...îmbrăcați în țesătură / pânză aspră»**. **ΣΑΚΚΟΥΣ (sákkus)**: țesătură aspră, pânză (țesut, țesătură) pentru saci, haină dintr-o țesătură groasă și aspră. Profetic, dintr-o parte este o haină a smereniei, iar pe de altă parte este o haină «de război», iar, mai exact, a acelei perioade de timp, care este legată cu judecățile, adică cu «timpul / vremea vizitării».

Ceea, ce ei vor crea / face, se va reacționa cu durere din partea forțelor / puterilor întunericului. Și din gura lor cu Cuvântul Viu al Regelui va ieși focul și asta este asemănător la aceea, cum este spus despre **Yeșua**, care se va întoarce pe un cal alb, și din gura Căruia va ieși o sabie de foc, care o va nimici pe acea fiară, care este numită «fiul Pierzării» – **2 Tes.2:8**, dar de asemenea și pe toți ceilalți, care vor nimeri în «epicentrul mâniei» – **Apoc.19:11-21**. Anume desprea asta a fost spus la proorocul:

Yerémia 23²⁹ Nu se aseamănă oare Cuvântul Meu focului, zice YHVH, și ciocanului, care sfărâmă stânca?

Și după cum **Yeșua** a spus atunci, ca să nu îi atingă pe ucenici, ci să-L ieie pe El singur, atunci, prototipic, așa se va întâmpla și în ziua bătăliei finale în **Yerusaláim**. Cei **144000** se vor da la o parte și nu vor participa în ea, observând totul dintr-o parte. Ei au misiunea sa proprie, iar în cea ultimă bătălie acei doi prooroci vor fi doar amândoi, «spate la spate» într-un anumit sens. Este scris, că TOȚI vrăjmașii trebuie să fie puși sub așternutul picioarelor lui **Yeșua**, și ei vor fi puși TOȚI, cum este scris:

Ps.109¹ (Psalmul lui David) A spus YHVH Adonaiului meu: «Șezi la dreapta mâinii Mele, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub așternutul picioarelor Tale». ² Toiagul puterii / forței Tale va trimite YHVH din Țion: «stăpânește printre dușmanii Tăi!»

Despre Soția lui **Yeșua**, pe care în acel moment o vor reprezenta cei doi profeti / proroci, este spus:

C.Cântărilor 6¹⁰ Cine este asta, care se arată, ca zorii, minunată, ca Luna, limpede, ca Soarele, și îngrozitor înfricoșătoare ca o [oaste] cu stindarde? »

În acea bătălie finală «vor fi puși jos / doborâți» toți vrăjmașii, care vor încerca să se împotrivescă lor, inclusiv pe **Avaddón** și **Moartea**. Și numai după aceea, când se va împlini ceea ce este scris, ei vor ridica mâinile în sus, pronunțând / rostind unele cuvinte, printre care vor fi: «**ucenicul nu este mai presus decât Învățătorul**», dând un semn și **de bunăvoie scoțând de pe sine slava / gloria manifestată**. După ce, când ei vor pronunța / rosti aceste cuvinte și vor ridica mâinile spre Ceruri, va dispărea slava manifestată, și ei din nou vor fi în trupurile, slăbite de păcat, în care au fost până la / înainte de transfigurarea / transformarea lor cu nu chiar mult timp până la / înainte de momentul Marelui necaz. Așa se va încheia «mărturia» lor. Și numai după asta ei vor fi uciși. Cea mai importantă nuanță se încheie în aceea, că ei vor trebui **de bunăvoie** să renunțe (de) la slavă, cu ajutorul căreia înainte de asta ei îi vor pune jos / doborî pe TOȚI vrăjmașii. Vor renunța, pentru ca să se împlinească ceea ce este scris.

Ei trebuie să devină «doi martori» a acelei Răscumpări / Ispășiri, pe care o putea săvârși numai **Yeșua**. Moartea lor profetică, iar apoi învierea, ca a celor, care simbolizează Soția Mielului, va prooroci moartea și învierea din morți a **Casei lui Israel și a Casei lui Iudá**. **Yohanán Scufundătorul** (Ioan Botezătorul) simboliza cu slujirea sa și cu moartea sa pe **Yeșua**, ca pe un Miel blând, iar acești doi prooroci înainte de moartea lor de bunăvoie pe Pământ îl vor mărturisi pe Mesia ca pe Leul din seminția / tribul lui **Iudá**. Pe lângă asta, ei vor ieși profetic înainte / la suprafață amândoi, ca Soția lui Mesia, fiind amândoi martori și fiind «al doilea martor» la ceea ce a făcut Soțul: moartea de bunăvoie pentru copiii Celui Preaînalt. Până când la ei și în ei va fi acea slavă, care se va întoarce la ei după «dezarhivarea» lor, cu ei amândoi **nimeni nimic** nu le va putea să facă. Dar se va întâmpla aceea, la ce ei s-au dus conștient înainte de a se duce după urma lui **Yeșua**, pentru a se întrupa / încarna aici Pământ.

Despre ei este spus în **Apoc. / Reve.11:4**, că ei sunt cei doi măslini, și anume despre aceasta este **al 4-lea capitol a proorocului Zaharia**:

Zah.4³ și doi măslini deasupra lui, unul – la dreapta de la cupșoară, iar altul – la stânga de la el... ¹² Și am exclamat eu a doua oară, și i-am zis: «ce sunt aceste două ramuri de măslin, care prin cele două gătuitori / buze de aur revarsă din sine aurul?». ¹³ Și mi-a zis el așa: «tu nu știi, ce [sunt] ele? Și am zis eu: «nu, domnul meu». ¹⁴ Și a zis el: «Aceștia sunt cei doi fii de untdelemn / mir, care stau înaintea Adonaiului întregului pământ».

Călărețul principal

Primii trei călăreți au activat, de fapt, lucrarea pregătitoare «subversivă», care a fost îndreptată la nimicirea norodului Celui Preaînalt din interior / dinăuntru, creând ispite,

înșelăciuni, contraziceri / contradicții și confruntări. Ca, de exemplu, despre al doilea călăreț a fost spus, că lui îi este dată puterea / autoritatea să facă așa «**ca să se înjunghie unul pe altul**». Toți trei au activat diferite sfere, și toți ei doar pregăteau calea pentru ultimul al patrulea călăreț, care, este de fapt cel mai principal. Și asta deja nu este activitatea «coloanei a 5-a», dar de asemenea și vătămarea și slăbirea din interior / dinăuntru, ca o parte pregătitoare a lucrării diversioniste, ci este venirea, de fapt, a principalelor forțe / puteri ale întunericului:

Apoc. / Reve.6⁷ Și când a scos inelul cu pecetea a patra, eu am auzit glasul celei de-a patra făpturi / creații vii care zicea: «vino!». ⁸ Și eu am văzut, și iată: un cal verzui, și cel care ședea deasupra lui – numele lui este Moartea, și Șeólul urma cu el; Și le este dată lor putere / autoritate asupra [părții] a patra a acestui Pământ, să ucidă în sabie (ρομφαία), și în foamete, și în moarte și cu monștrii acestui pământ».

Atrag atenția la aceea, că le este dată puterea / autoritatea LOR, dar nu pur și simplu acestui singur «călăreț mortal». Sub «**Șeól**» se poate de înțeles și personalitatea lui **Avaddón (Appolion)**, întrucât acest termen poate fi sinonimul lui contextual. Acest termen «**Șeól**» poate reflecta de asemenea, toată această «companie demonică», care a urmat alături. Haideți acum să aruncăm o privire la acest cuvânt, care în pasajul dat a fost tradus ca «sabie». «Sabia», care a fost dată celui de-al doilea, călăreț «de foc» este **máhayra**, și acest cuvânt se întrebuițează aplicabil doar la o armă fizică:

μάχαιρα (máhayra) cuțit (sacrificial / de jertfire), pumnal, sabie scurtă sau spadă / sabie.

Iar acea armă, care a fost activată pentru cel de-al patrulea călăreț, este de asemenea, de genul ăsta, ca o «sabie», dar cu totul diferit:

ρομφαία (romfáya) sabie cu un tăiș lung și lat / larg.

Acest cuvânt este menționat / pomenit în Noul Testament în total de 7 ori: **Lc.2:35, Apoc.1:16; 2:12,16; 6:8; 19:15,21**. Și în toate aceste cazuri, inclusiv al nostru, acest fel / tip de sabie este pomenit / amintit exclusiv doar în sens duhovnicesc: ca «sabie duhovnicească». Așa cum la toți cititorii cu certitudine este Scriptura, atunci puteți singuri să verificați toate aceste locuri citate / menționate. Dacă al doilea călăreț a folosit o sabie scurtă, un pumnal – **máhayra** – pentru ca cu el oamenii să se înjunghie unul pe altul, adică să producă nimicire reciprocă, atunci în cazul dat această personalitate – **Moartea** – singură / însăși a folosit o oarecare sabie, și această sabie a eliberat nimicirea, care merge direct / drept din sfera duhovnicească în lumea fizică. Dacă în timpul celui de-al doilea călăreț au fost activate conflicte militare și alte feluri de conflicte, dar și alte acțiuni distrugătoare, care au nimicit oamenii cu diverse «instrumente» fizice, atunci în cazul celui de-al patrulea călăreț, forțelor întunecate le este permis direct din sfera duhovnicească să elibereze așa armă care putea produce înfrângere în lumea fizică. De exemplu, nu este un secret, că mulți slujitori dedicați ai întunericului pot să nimicească și chiar să ucidă fizic, folosind «instrumentele sale duhovnicești», doar dacă nu va fi apărare din partea Celui Preaînalt, care pentru oameni, care nu-l știu / cunosc pe El, se manifestă, în general, în formă de milostenie / milă. De asemenea, și în **Apoc. / Reve.19:21** este scris, că cei, care s-au alăturat oștirii a antimesiei («antihristului»), au fost fizic uciși tocmai de această sabie – **romfáya**, care ieșea din gura lui **Yeșua**.

În tot asta este de asemenea o indicație evidentă la aceea, că puterilor întunericului va fi dată posibilitatea de a activa și manifesta toate acele puteri / forțe supranaturale, pe care ei le posedă, într-un volum (de)plin cât de posibil la maxim. Iar acest fapt este încă o confirmare la aceea, că, conform principiului duhovnicesc / spiritual de CORESPUNDERE / POTRIVIRE, după faptul înmulțirii acestei «fărădelegi demonice» va fi eliberat harul corespunzător a slavei / gloriei manifestate a Celui Preaînalt și, mai întâi de toate, anume peste cei **144000**, despre care este spus în **al 7-lea capitol al Apocalipsei / Revelației**.

Călăreții anteriori, cum a fost deja menționat, sunt fără nume, iar la cel de-al patrulea deja apare numele său propriu – **Moartea**. Cu asta este clar arătat, că atunci când este făcută o lucrare distrugătoare pregătitoare, atunci apoi din umbră sau din beznă ies adevărații vinovați a acestei «celebrări demonice». Împreună cu **Moartea** a urmat «adunarea celor căzuți», până la / înaintea de acest moment fiind dislocată în **Șeol** și în «împrejurimile lui».

Moartea, ca personalitate, a fost inițial / la început partenerul / satelitul Veșnic Ceresc al lui **Avaddón**, și ei au fost născuți în a Doua generație Cerească, în slavă manifestată pe care o simboliza cea de-a doua piatră a **Hóșenului** (pieptarul, platoșă) – **pitdá**: un topaz verde cu nuanță / tentă galbenă. Culoarea calului acestui călăreț corespunde culorii acestei pietre. Desigur, la început / inițial la ei erau alte nume, iar ceea, ce au devenit în rezultatul / urma căderii, a reflectat esența lor interioară transformată.

Dezvăluirea finală

Cum noi deja am analizat / abordat mai sus, sunt câteva fațete a dezvăluirii / desfacerii a celor sau altor proorocii, din care prima poate să fie ascunsă, înțeleasă și cunoscută de un număr nu foarte mare (doar de câțiva), iar a doua este clară / evidentă și vizibilă, dar deja la etapa încheietoare. În timpul activității / acțiunii primilor trei călăreți, vor fi promovate și dezvăluite, mai întâi și de toate instrumentele ascunse ale întunericului. Cu ceva timp înainte de începerea vremii Necazului cel Mare în 1260 de zile, pe fundalul tuturor evenimentelor pregătitoare distructive, și va fi desemnat acel, care este tocmai acest «fiu al Pierzării» sau fiara, pe care și-l va începe în orice fel să-l promoveze comanda unită a jucătorilor, «care joacă împotriva noastră». Neprivind la lumea noastră a mass-mediei globale, care lucrează în regim de manipulare și minciună extremă, cu atât nu mai puțin / totuși, este nevoie de o vreme determinată / anumită pentru a desfășura un candidat corespunzător ca lider mondial. Paralel cu aceasta trebuie să se pregătească activ însăși această sistemă a fiarei, ca un instrument de putere / autoritate a formatului corespunzător. Personalitatea «fiului al Pierzării» nu poate veni, vorbind la figurat, «la locul gol / pustiu», dar acest loc îi trebuie de pregătit. Posibil, cu aproximativ o jumătate de an până la intrarea antimesiei în puterea / autoritatea sa maximală, simultan cu pregătirea accelerată a sistemii însăși, se va începe desfășurarea de publicitate a acestei singure personalități. Fără îndoială, această personalitate deja este cunoscută, dar ea până ce în ochii multora interesați este doar ca una din variantele posibile.

Pregătirea sistemii fiarei este o activitate, îndreptată la apariția acestor tocmai zece regi, ca zece centre de putere / forță, care unesc «regi / împărați mai mici», și sunt gata să predea puterea / autoritatea sa către vremea stabilită «X». Luând în considerare, că Exodul / Ieșirea

masiv(ă) în pustiu, pustie / deșert este direct legat(ă) cu vremea intrării antimesiei la putere / autoritate, se poate de presupus, că numărarea acestor tocmai 1260 de zile va avea începutul undeva în apropiere de **Pésah**. Și de aceea, cu aproximativ în jumătate de an, mai degrabă, anume în momentul **Yom Truá** sau Sărbătoarea Trâmbiței, cei căzuți se vor stărui să activeze această candidatură.

Avaddón și **Moartea** sunt unul din, dacă nu cei mai, puternici dintre toți cei căzuți. Anume ei vor conduce forțele / puterile unite ale **Șeólului**, intrând în (inter)acțiune reciprocă strânsă cu ceilalți, cu cei aruncați din mijlocul cerului (de sub ceruri), cu «coloana a cincea» a neghinelor, cu creaturi / făpturi hibride, inclusiv cu giganți / uriași și monștri de toate feluri, care sunt concentrați sub pământ și în alte locuri greu accesibile, pentru o confruntare finală cu norodul Celui Preaînalt. Sarcina lor este de a asigura acoperire la maxim a «fiului Pierzării», pentru dominarea lui și aplicarea de înfrângere maximă norodului a Celui Preaînalt.

Apoc. / Reve.6⁸ Și m-am uitat, și iată, un cal verzui și cel care ședea pe el, numele cărui este Moartea, și Șeólul urmează împreună cu el. Și li s-a dat lor putere / autoritate peste a patra parte a Pământului: ca să ucidă cu romfáya, cu foametea, cu moartea (Θανάτω : ucidere; execuție; «muritori / morți»: zombi?) și cu prădătorii (monștrii) Pământului.

În procesul tuturor acestor evenimente, Tatăl Ceresc își va revărsa slava Sa, compensând cu asta ca răspuns la intensificarea întunericului, cum este scris: **«pe măsura înmulțirii fărădelegii, va fi accelerat excesiv harul»**. Și anume după ce, cum / când întunericul se va intensifica la maxim, se va întâmpla și intensificarea maximă a Împărăției Tatălui. El va elibera slava Sa manifestată pentru devotații / fideli Lui, dar, în marea măsură, anume pentru cei **144000**, care, ca copiii Regelui Măreț, vor continua acea bătălie, care s-a întâmplat în **Gen.1:2**, și ei din nou vor deține o victorie zdrobitoare asupra celor, pe care i-au învins ATUNCI, și nu este nimic nou sub Soare. Fiii și fiicele în slavă manifestată cu memoria parțial dezarhivată și cu capacitățile dezarhivate pe deplin se vor ciocni / înfrunța cu cei căzuți nemuritori și, desigur cu toate celelalte creaturi / făpturi, care le pregăteau lor calea.

Împreună cu **Avaddón** și **Moartea** va fi eliberată o uriașă mulțime de creații / făpturi căzute cu nivel de intelect diferit, cu nivel transcendent de cruzime și ferocitate, principalul obiectiv / scop cărora este participarea în război împotriva norodului Celui Preaînalt, iar îndeosebi / mai ales – împotriva celor devotați / fideli. Armamentul tehnologic contemporan nu este suficient / destul sau este puțin eficient împotriva unor astfel de făpturi / creaturi, nemaivorbind deja despre cei însăși căzuți, când aceia se vor afla în «activarea sa de luptă». Celor, care sunt căzuți, nu este capabilă să confrunte / reziste NICIUN armament tehnologic și el lor le este ca «o alică împotriva elefantului». Numai acei, care vor fi transfigurați / transformați de slavă manifestată a Celui Preaînalt, vor putea succesibil cu asta să se descurce. Aceste creaturi / făpturi cu toată hâtria lor, capacitățile și puterile lor nicidecum nu pot pe (de)plin să confrunte / reziste pe (de)plin copiilor Celui Preaînalt, când acei se află în «activarea de luptă a slavei manifestate».

Fiara, care iese din **Șeól** este și sistema întunericului într-un fel concentrat, cu toate subdiviziunile sale, puterile și mijloacele sale, dar de asemenea și o personalitate, căreia îi este dat să o conducă pe ea pe Pământ în decurs de 3,5 ani. După ce **Avaddón** și **Moartea** vor ieși

condiționat la suprafață (*Apoc. / Reve.6:8*), iar de fapt, manifestându-se maximal **la suprafața acestei lumi vizibile**, împreună cu toate forțele sale vor asigura conducerea / guvernarea acestei fiare și a întregului său sistem, acoperind asta cu toată puterea / forța sa din toate părțile și direcțiile posibile.

De aceea, când noi citim despre aceea, că celor doi prooroci le va veni / trebui să se combată / lupte cu fiara, care va ieși din **Șeól**, înseamnă că, lor împreună cu cei **144000** le va trebui să ducă un război cu toată această sistemă a fiarei, cu subdiviziunile și forțele ei în frunte cu «fiul Pierzării», precum și cu cei care acoperă guvernarea lui – **Avaddón și Moartea**. Anume așa. Dar de ce gen va fi acest război? «Norodnic-eliberator» sau «asalt-ofensiv»? Care sunt scopurile / obiectivele?

Atrag atenția la fraza din **al 8-lea verset, capitolul 6 din Apocalipsa**: «...Și le-a fost dată lor puterea / autoritatea peste a patra parte a Pământului...». Se vorbește despre «granițe». **Avaddónului și Moartei** nu le se va da puterea / autoritatea absolută «asupra tuturor și oriunde», dar este o anumită «cotă» (determinată) de teritorii la suprafața Pământului, care pentru o vreme determinată vor fi condiționat în (de)plina putere a întunericului. $\frac{1}{4}$ – este, mai întâi de toate, partea cea mai poporată / locuită. **Yeșua** despre / în privința asta a spus, ca să «fugă la munți», adică în locuri greu de accesat, atunci când se va începe «urâciunea pustiirii». Vrăjmașul va încerca să obțină / primească un control deplin mai întâi de toate asupra locurilor populate / locuite maximal, care sunt orașele, unde deja este organizată, dar va și mai intensificată sistema intimidării totale, urmării și controlului. Cei doi prooroci împreună cu cei **144000** exact așa la fel, vor controla respectarea acestor «cote» și a granițelor, așa cum noi știm, că prin voia sa, potrivnicul / inamicul nu tinde să respecte granițele și lui în această chestiune / întrebare întotdeauna trebuie «de ajutorat». În materialul suplimentar «**Cele patru margini ale Pământului**» a cărții **Terenul de Încercare / Testare Finală** a fost abordat acea chestiune / întrebare, că suprafața Pământului care ne este cunoscută în limitele zonei Antarctice exact așa și este $\frac{1}{4}$ parte a întregii noastre lumi Pământești, care este acoperită de cupolă / dom / boltă, și unde este organizat Terenul de Încercare / Testare. În așa caz, puterea / autoritatea asupra pătrimii Pământului poate avea pentru noi puțin alt aspect duhovnicesc-juridic. În orice caz, dacă în cea parte, care este de $\frac{3}{4}$, sunt acele sau alte locuri, unde locuiesc și se află cei căzuți, iar așa locuri exact acolo sunt, atunci înseamnă că o $\frac{1}{4}$ din partea lumii noastre trebuie să fie acele locuri, asupra cărora împărăția întunericului nu va avea putere / autoritate și partea acestei teritorii va fi destinată pentru «locuri de adăpost / refugiu».

Pe lângă componenta de «frontieră», mai este și alta: «prin apucare-salvare». Întregul norod al Celui Preaînalt va intra în perioada «pustiului noroadelor», despre care este scris la proorocul **Yehézkel** (Ezechiel) **20:34-38**. Acei, care sunt «grâul», se vor afla în decurs de 1260 de zile, în acest tocmai «pustiul al noroadelor». Prin măsura coacerii plămădelii duhovnicești a idolatriei și compromisiurilor, a diferitelor genuri de păcate în împrejurări / circumstanțe foarte fierbinți a acestei pustii / acestui deșert, prin măsura curățirii și pregătirii corespunzătoare a inimii și a sufletului, acești **144000** împreună cu un număr mare de duhuri slujitoare – Îngerii Celui Preaînalt – îi vor «smulge / scoate» pe acești «copti / maturizați» și îi vor plasa în «locuri de adăpost / refugiu» fiabil / sigur apărute, unde ei vor aștepta întoarcerea Mesiei **Yeșua**, Care va

veni la încheierea vremii a Marelui necaz.

Și unde este tocmai această pustie? Peste tot! / Oriunde! Întregul Pământ va fi un pustiu, unde în locuri neaccesibile / inaccesibile pentru potrivnic / adversar sunt pregătite aceste locuri de refugiu / adăpost. În ele este imposibil de ajuns prin calea fizică obișnuită. Ele vor fi ascunse și apărate de o manifestare deosebită a slavei a Celui Preaînalt și a Îngerilor Lui. Acele care și cum / când / de parcă ar fi locuri de adăpost / refugiu pe care cineva undeva le-a construit și le-a pregătit sunt doar o «versiune layt (din eng: light – ușoară)» pentru ceva vreme de tranziție / trecere, până creaturile / făpturile nu vor fi activate la o căutare totală a tuturor celor care se ascund. ATUNCI deja a fost o asemenea pictură, și ceea, ce se va întâmpla în curând **«a fost deja în veacuri, care au fost înainte de noi» (Ecle.1:10)**. Pentru cei, «care sunt în temă (știu despre asta)», algoritmul acțiunii este deja aproximativ înțeles, dar, neprivind / neuitând la acest fapt, la Cel Preaînalt sunt pregătite multe surprize. Nemijlocit, înainte de însăși întâlnirea cu **Yeșua**, toți, cei care au trecut domeniul / măsura căii sale și au rămas în viață, vor fi transfigurați / transformați, primind / obținând trupurile sale proslăvite / glorificate, despre care ei toți gemeau / tânjeau / jinduiau: **2 Cor.5:1-4**.

Este încă și a treia fațetă, care în responsabilitatea sa de bază va fi pusă pe umerii, mai întâi de toate, anume a celor doi prooroci. O parte din cohortă a celor **144000** le va fi lor în asta ajutori. Această fațetă se va încheia în înfăptuirea răzbunării / recompensei / răsplatei a Celui Preaînalt, în aplicarea acelor sau altor lovituri peste împărăția întunericului, pe care o vor distruge și o vor slăbi, constant / permanent afirmând / întărind puterea / tăria Regelui tuturor regilor.

Soția devotată / fidelă și soția infidelă

Această secțiune este strâns legată de un nivel mai profund de înțelegere a întrebării referitoare la Soția Mielului și, de asemenea, întrebarea / chestiunea cu cei **144000**, ca o parte a celor, care se află în acest statut / status a «Soției». În cartea **Terenul de Încercare / Testare Finală**, care a fost menționată deja de mai multe ori, am împărțit / împărțășit dezvăluirea / revelația despre originea copiilor Celui Preaînalt, care au acest statut acum. Toată cartea are un mesaj întreg, și mai ales / îndeosebi în **partea a 17-a** a ei a fost destul de detaliat dezvăluită esența acestui moment. De aceea, pentru o înțelegere mai (de)plină și în general pur și simplu pentru înțelegerea esenței secțiunii date, adresați-vă la Mesajul din cartea «Terenul de Încercare / Testare».

Prototipul profetic al Soției Devotate / Fidele este **Yerusalaim (gen.fem.)**, «orașul Regelui». Soția Infidelă este – **Babilon (gen.fem.)**, iar în unele imagini – **Yezavel / Izabela**. Între ei întotdeauna este confruntare. Și această confruntare este o reflectare profetică a ACELOR evenimente, ce au apărut încă ATUNCI, când numai a început dezvoltarea tuturor celor 70 de lumi / târâmurile locuite. În esență, conflictul în Ceruri, și apoi în toate lumile / târâmurile Pământestești a izbucnit nu pur și simplu între copiii Celui Preaînalt, dar între acei, care posedau statut de autoritate la maxim și putere, între acei, care se aflau în statutul de Soție, și prin care veneau suflete noi în această lume. Anume în interiorul Soției s-a întâmplat despărțirea, pentru că împotriva ei, mai întâi de toate a fost îndreptată lovitura principală a intrigelor **krúvului / heruvimului** căzut. Soția are cea mai mare autoritate în casă după Soțul ei, de aceea **krúvul /**

heruvimul căzut a decis să obțină rezultate maxime în acest mod / fel.

Soția Regelui, adică, acele perechi Cerești, care au fost în acest statut, s-au împărțit în trei grupe, ceea ce se poate de dat seama din întregul context al Terenului de Testare / Încercare. Acea parte, care a început să renunțe la principiile principale ale Împărăției, stabilite inițial, au devenit în cele din urmă CEI CĂZUȚI. Cei care s-au ținut de principiile Împărăției și le-au apărât au fost – CEI DEVOTAȚI / FIDELI. A treia parte, care nu a fost însuși întreagă, cu eșecurile, neînțelegerile și greșelile lor, a și devenit acea parte a Soției, care a ajuns nevoită să fie în această carantină duhovnicească / spirituală. **Havá**, care a încălcat rânduiala / ordinea «mâncării roadelor» și prin asta a fost alungată din **Grădina Edenului**, – asta și este imaginea acelei părți a Soției, care «s-a lăsat dusă de un val», dar nu până la un așa grad / nivel, ca să cadă cu totul.

În **cartea Apocalipsa** noi vedem imagini (chipuri), care reflectează toate aceste trei grupe:

Apoc. / Reve.17¹ Și a venit unul din cei șapte Îngeri, care au cele șapte potire / cupe, și a vorbit cu mine, spunând: «Privește încoace, îți voi arăta sentința desfrânatei mari, care șade pe ape multe, ² cu care s-au dedat / predat la desfrâu împărății / regii Pământului, și au fost îmbătați cei care locuiesc pe acest Pământ de la vinul dragostei vânzătoare a ei». ³ Și el m-a dus pe mine în pustiu în Duh. Și am văzut o femeie, șezând pe o fiară roșie, umplută cu nume vorbitoare de rău, care are șapte capete și zece coarne. ⁴ Și această Femeie era îmbrăcată în purpură și roșu, și împodobită în aur, și cu pietre prețioase, și cu perle, având un potir / o cupă de aur în mâna sa, umplută de urâciunile și de necurățiile desfrânării ei. ⁵ Și pe fruntea ei – nume scris: «Taina Babilon («portile zeilor»), Marea mamă a desfrânatelor și a urâciunilor acestui Pământ».

Acest loc din Scriptură, la fel ca și celelalte, au câteva niveluri de profunzime / adâncime. Despre cele de interval / de răstimp este spus și scris mult, dar eu voi atinge ceea ce este foarte adânc / profund. Femeia nelegiuită care este arătată proorocului este o imagine (chip) a acelei părți a Soției Regelui, care a devenit infidelă, s-a dedat la desfrâu duhovnicesc, și i-a ademenit pe mulți din Păzitori și ceilalți, care au avut «puterea / autoritatea regală» în acele 70 de lumi / târâmurii Pământeste: «regii Pământului». Culoarea roșie, purpură și de aur în veșmântul ei, este o aluzie la câteva culori din veșmântul Întâiului Preot. El avea un **Efód, Hósen** (piețar, platoșă) și **Avnét** (centură), care erau constituite din cinci fire:

1. **Thélet.** Culoarea albastre închise-albastre deschise ale Cerului.
2. **Șolá taní.** Roșie: culoarea sângelui, adică a «vietii».
3. **Argamán.** Purpurie: unirea albastrului deschis și cu cel roșu, o combinare regală a Cerurilor și a Vietii.
4. **Șeș.** Albă, ca culoarea curățeniei / purității și a sfințeniei.
5. **De Aur.** Simbol al dumnezeirii / divinității.

Putem vedea lipsa în îmbrăcămintea desfrânatei, care este descrisă mai sus, culorile **thélet** – simbolul Cerului, dar și culoarea albă – a curățeniei / purității și sfințeniei. Adică, nu este ceea, de ce ea s-a lipsit la cele din urmă. Restul la ea într-o oarecare măsură a rămas, și acest care a rămas, ea l-a folosit pentru răzvrătirea «regilor pământului», adică acei care au putere / autoritate în

lumile / tărâmurile Pământeste, dar de asemenea și pentru afirmarea / întărirea autorității / puterii sale.

Numele «Babilon» are mai multe variante de descifrare. **Una** din ele este «**amestecarea / contopirea / confundarea**», iar dacă mai simplu, e «amestecături / contopiri / confundări», ca instrument de răzvrătire, când într-o anumită parte de Adevăr se amestecă cu ceva de idolatrie / închinare la idoli, de ocultic, de nelegiutor: în dependență de situație. O cupă / Un potir în mâna ei conține aceste «amestecături» cu care ea a «ospătat» pe oricine, pe cine numai se poate, iar, mai întâi de toate, pe oamenii puterii / autorității: religioase sau de stat. **A doua** variantă a numelui, ce este o traducere literală din limba akkadiană (**bāb-ilāni**) este «**porțile zeilor**». Aici este o indicație directă la portalurile antice dintre lumi / tărâmurile, care serveau ca un instrument important în activitatea criminală a acestei decăzute și puternice părți a personalităților Cerești. **A treia** variantă de traducere a numelui «Babilon» este «**confuzie / agitație / învălmășeală / tulburare**». Scriptura spune: «**nu este șalom celor nelegiuiți**», și foarte deseori, un fel de marcaj al prezenței duhului **Yezavel / Izabela** este confuzia / agitația / învălmășeala / tulburarea și lipsa de șalom.

Odată, un israelit a luat un lucru blestemat, cu ce i-a înscenat pe toți ai săi. Acesta a fost **Ahán**, care după distrugerea lui **Yerihó** a luat ceea, ce trebuia de nimic: un lingou de aur și o pelerină din **Șinár** – o pătură a hainei exterioare / de sus din țara în care a fost înființat și amenajat Babilonul (**gen.fem.**). Această pelerină de la **Șinár** / Babilon este opusul mantiei de slavă a Regelui. Cei, care au cedat tentației de a obține aceste frumoase «farmece babiloniene», nu rămân în viață.

În ce privește despre Soția Regelui care a rămas **DEVOTATĂ / FIDELĂ**, este spus în **Apocalipsa capitolul 21**. Și acolo este o nuanță, pe care aș vrea să o lămuresc. Un Înger îi spune lui **Yohanán**, că el vrea să-i arate «**tocmai pe acea Mireasă, exact pe acea Soție a Mielului**» (**Apoc. / Reve.21:9**). Așadar, pe Mireasă sau pe Soție? Sau asta este una și aceeași, dar, ca și cum cu puțin diverse / diferite statusuri? Acele perechi a Partenerilor / Sateliților Veșnici, cărora Cel Preaînalt le-a făcut propunerea de a încheia un Legământ deosebit, primeau / obțineau statutul de Mireasă a Regelui și ei intrau în perioada de pregătire corespunzătoare. Și numai după aceea, când Tatăl Ceresc a văzut pregătirea reală, El a dat permisiunea la încheierea acestui Legământ între Fiul Lui și această pereche.

Cei care au încălcat Legământul său și au devenit căzuți, și-au pierdut statutul său și ceea ce este legat cu asta. Asemenea reginei **Vaștí**. Cei care au rămas devotați / fideli, nu și-au pierdut niciodată statutul, poziția, puterea și autoritatea. Iar cei care, prin acțiunile sale au deteriorat Legământul său, au nimerit într-o situație deosebită. Din cauza diferitelor neînțelegeri și a acțiunilor josnice / ticăloase și ispititoare ale intrigantului principal, o parte a celor, care au fost în statutul de Soție, au îngăduit / permis ceea, ce a fost incompatibil cu poziția lor, și au primit o «scrisoare de divorț». Ca Soția, care a îngăduit necurăția: **Deut.24:1, Yer.3:8**. La vremea trecerii a carantinei duhovnicești, ei au fost lipsiți de toate statusurile și însemnele / insigne, și au trecut Terenul său de Încercare / Testare pe temeuri comune. Cel Preaînalt a promis, că dacă ei vor trece această încercare / testare cu demnitate, atunci vor fi restabiliți.

Fiica lui Israel, căreia i-a fost dată scrisoarea de divorț, asta și este acea grupă, care avea statutul de Soția Regelui și a nimerit în carantină duhovnicească. Acest Legământ deosebit a fost sfâșiat, dar li s-a dat o șansă:

Is.54⁶ Căci ca pe o soție lăsată și îndurerată cu duhul, te cheamă YHVH, și ca pe o soție a tinereții, care a fost respinsă...

Yeșua, ca Soț, a coborât în lumea noastră, pentru a răscumpăra / ispăși și a scoate pe Soția Sa, iar mai exact, acea parte a ei, care a nimerit în carantină duhovnicească a acestei lumi. Nu numai pe ea, dar și pe toți ceilalți, care au fost «copii». Întoarcerea «triburilor / semințiilor pierdute» este de fapt, o imagine profetică a întoarcerii și restaurării celor, care au ajuns pe Terenul de Încercare / Testare al acestei lumi, inclusiv temporar pe Soția «retrogradată» a Regelui. De aceea, împăcarea cu Tatăl este prima fază, după care urmează cea principală – restaurarea a ceea, ce a fost distrus. «Fiii risipitori / rățăciți» se restabilesc în calitatea lor de fii, iar «Soția care s-a retras», așa vom numi, ia toate măsurile, pentru a se restabili în poziția sa.

TUTUROR celor, care au nimerit în Terenul de Încercare / Testare, Cel Preaînalt a făcut o propunere, esența căreia se încheie în aceea, că în această carantină duhovnicească, la fiecare este posibilitate nu pur și simplu de a primi Răscumpărarea / Ispășirea și de a restabili ceea ce s-a pierdut, ci, trecând cu demnitate toate încercările, să confirme sau să primească / obțină statutul de Mireasă a Regelui. Apoi, după o vreme determinată, posibil, în perioada Împărăției de 1000 de ani sau mai departe, în Veșnicie, corespunzător, de încheiat un Legământ deosebit, ca și Soția Lui. O așa fel de propunere, care, în principiu, se face tuturor perechilor / cuplurilor la o vreme determinată, iar cei, care ATUNCI primeau în vremea sa așa propunere, deja se aflau la un nivel corespunzător de interacțiune / relație reciprocă cu El, având roade corespunzătoare ale Duhului, care au fost întotdeauna unul din indicatoarele ale pregătirii. După primirea / obținerea propunerii corespunzătoare, trecea o perioadă determinată de vreme deja de ducere a aspectului duhovnicesc-sufletesc până la nivelul necesar prin șlefuirea corespunzătoare a caracterului, dar și rândul altor lucruri, legate cu duhul și cu sufletul fiecăruia.

Propunerea de a intra în statutul de Mireasă este dată în această lume, în principiu, tuturor, ca și propunerea TUTUROR de a se urca la munte în vremea glasului lung de șofar: **Exo.19:13**. Dar toți oare s-au urcat? Atunci s-a urcat numai unul **Mosé. Moșé** – până la întruparea sa pe acest pământ deja era în statutul de Soție a Regelui, și asta a fost principala pricină, de ce viața lui a fost atât de neobișnuită și pentru ce a putut urca și vorbi cu Cel Preaînalt față în față ca cu un Prieten. ca o Soție cu Soțul. Și încă:

2 Cor.11² Căci râvnesc despre voi cu o râvnă a Celui Preaînalt. Pentru, că eu v-am logodit pe voi Unicului Soț, pentru ca să prezint Mesiei o fecioară neîntinată.

Putem vedea, că împăcarea cu Tatăl prin **Yeșua** și încheierea unui Legământ corespunzător este, în esență, o propunere de a deveni Mireasa lui Mesia. Dar această propunere acționează cu o condiție:

Evr.3⁶ Mesia, ca un Fiu deasupra casei Lui, A cărui casă – suntem noi, dacă numai vom păstra curajul nădăjduirii ferme și lauda nădejdi.

Evr.3¹⁴ Căci noi ne-am făcut coparticipanți a Acestui Mesia, numai dacă temelgia ființei noastre reale o vom păstra ferm până la cel mai sfârșit.

9 7 8 6 7 5 0 3 1 0

Condiția este așa, că trebuie de păstrat ceea ce s-a propus, trăind o viață corespunzătoare de ascultare până la sfârșit. Și numai dacă asta se va întâmpla așa cum trebuie, atunci statutul de Mireasă va fi confirmat. Mulți oare se stăruie acum să se comporte așa, ca să fie demni unei astfel de propuneri? Chestiunea / Întrebarea relației reciproce este o chestiune mutuală și nu poate fi altfel. La cine nu se va primi acum, atunci deja va ajunge la aceasta în viitor: înainte / în față e întreaga Veșnicie...

Cine și cum va trece prin încercările sale, pentru a-și confirma statutul de Mireasă? Este o întrebare serioasă. În Scriptură este o reflectare profetică a acestei părți a norodului Celui Preaînalt, care a fost ATUNCI în statutul de Soție a Regelui, dar de asemenea și cei, care ATUNCI nu au dovedit să intre la nivelul corespunzător, pentru a încheia un astfel de Legământ. Toți ei trec pustiul lor în decursul acestei vieți, pentru a întoarce ceea ce a fost pierdut. Într-o formă concentrată, asta se va întâmpla cu puțin timp înainte de întoarcerea Regelui Însuși:

Apoc. / Reve.12⁶ Și Soția (Femeia căsătorită) a fugit în pustiu, unde are acolo locul, pregătit de la Cel Preaînalt, ca să o hrănească acolo o mie două sute șazeci de zile.

Pustiul confirmă toate statutele. Înainte de începutul slujirii Sale, **Yeșua** a petrecut timpul / vremea în pustie, după care a ieșit, cum este scris, «**în puterea Duhului**», care a devenit o confirmare a statutului și a poziției Lui.

De încheiat acest Legământ deosebit a Soției Regelui, poate doar o pereche / un cuplu al Partenerilor / Sateliților Veșnici. Ținând cont de faptul, că o parte semnificativă a perechilor a fost «sfâșiată», și mulți au ajuns nu pur și simplu în Terenul de Încercare / Testare, ci îndeobște în cele mai diferite grupe, atunci după încheiere, va exista o perioadă de restaurare a ceea ce a fost distrus. La început se va întâmpla unirea a acelor perechi / cupluri Veșnici care au trecut Terenul său de Încercare / Testare – ambii sau unul din(tre) ei. După asta, se vor întâmpla anumite evenimente (determinate), care sunt o taină pentru toți în afară de Cel Preaînalt Însuși, după ce se va întâmpla unirea a tuturor celor, care au rămas fără pereche. O Mireasă se poate de devenit acum și cuiva singur aflându-se fără perechea sa, independent de ceea, ce s-a întâmplat cu cealaltă parte, dar de încheiat Legământul deosebit al Soției Regelui este posibil doar atunci, când se va întâmpla restaurarea perechilor rămase. Aici nu totul este clar cu mulți fii și fiice care au «căzut», de aceea eu voi pune, lăsa la o parte / amâna această parte fără abordare / analizare.

Acea **Soție (Femeie căsătorită)**, care a fugit în pustiu, este acea parte a norodului Celui Preaînalt, care este un «grâu duhovnicesc» și va trăi în aceste Ultimele zile înainte de întoarcerea Regelui. În el intră și temporar «Soția retrogradată», și toți ceilalți copii ai Celui Preaînalt de diferite vârste duhovnicești. Dar asta nu este totul. Este încă acea parte a Soției Devotate / Fidele, care și-a urmat de bunăvoie după Soțul său, pentru a-și îndeplini la maxim partea sa, ajutând la maxim Preaiubitului său să săvârșească slujirea de salvare a întregului norod, a tuturor copiilor, inclusiv pe cei, care au fost cu ei până la asta în același statut, ca și ei. A merge de bunăvoie după **Yeșua** în această lume, și-au exprimat dorința mulți, dar numai unora dintre ei li s-a permis să vină.

Posibil, cuiva, la prima vedere, așa afirmare se va arăta mai mult, decât imposibilă, «nebiblică» ș.a.m.d. dar, vă voi spune, că însăși această temă a «Terenului de Încercare / Testare» pentru foarte mulți e în așa fel, că pe parcurs de aproape o mie și jumătate de ani de profanare și

devastare, multe Adevăruri ale Scripturii au fost temeinic excluse din toate doctrinele religioase existente, care cu trenă se trag până în vremurile noastre. Diferite «mişcări evanghelice» abia au început să-și găsească calea de ieșire din această «devastare religioasă», fiecare în propria sa măsură.

Cei **144000** sunt **partea** Soției Devotate / Fidele a lui **Yeșua** și, înainte de venirea la Terenul de Încercare / Testare a acestei lumi, toți au încheiat între sine un Legământ. Cele 12 seminții ale lui Israel corespund profetic celor 12 generații frățești Cerești. Au fost mulți care au dorit să-l urmeze pe **Yeșua** în lumea noastră, dar nu tuturor li s-a permis să facă acest lucru. De la fiecare generație Cerească a fost selectată / aleasă o parte egală, asemenea la aceea, ca la războiul cu **Midianiții** cu puțin timp înainte de intrarea în pământul Făgăduit a fost selectată / aleasă o cantitate egală: câte 1000 de la fiecare seminție.

Făcând parte din Soția Devotată / Fidelă a lui **Yeșua**, cei **144000** au avut o slavă maximă încă ATUNCI în vremea Marelui Război al Lumilor / Tărâmurilor, au luat cea mai activă parte la lupta împotriva celor căzuți și au avut o experiență maximă de război și de confruntare în general. De aceea, ei au fost trimiși în lumea noastră pentru a forma fundația / baza Soției Devotate / Fidele a Regelui, pe umerii căreia va fi pusă principala confruntare cu cei căzuți și cu toată sistemul existentă a acestei lumi căzute în aceste Ultimele zile înainte de întoarcerea lui **Yeșua**. Cei **144000** încă ATUNCI au rezistat cu succes celor căzuți și îi învingeau pe ei, iar acest lucru se va întâmpla din nou în zilele care vor veni, pentru că, cum este scris: «**Ce a fost, aceea și acum este, și ce va fi, aceea deja a fost, și Dumnezeu va chema înapoi ceea ce a trecut**» (Ecl.3:15).

Mireasa, Soția Mielului

Soția și Mireasa lui **Yeșua** – nu este o oaie! Asta – este un adevăr invariabil. Pentru Adam a fost pregătit de către Tatăl Ceresc o Parteneră (Satelit) Veșnică, care corespundea lui în toate, fiind lui «egală», dacă se poate așa de exprimat. Așa și pentru **Yeșua**, ca pentru «Ultimul Adam», Tatăl Ceresc întotdeauna pregătea și pregătește o Parteneră (Satelit) corespunzătoare. (De)plinătatea relațiilor reciproce mutuale a apropierei este imposibilă între două vârste duhovnicești diferite.

Există câteva vârste duhovnicești, pe care noi le trecem în această lume din momentul împăcării noastre cu Tatăl Ceresc. Patru porți în **Yerusaláim: Porțile Peștilor, Porțile Oilor, Porțile Leilor și Porțile de Aur** ne ajută să dezvăluim / desfacem esența întrebării date. Este nivelul peștilor duhovnicești, apoi merge nivelul oilor duhovnicești, mai departe – nivelul copiilor duhovnicești, care, la rândul său, sunt foarte variați / diferiți. Cei, care intră în vârsta matură duhovnicească, cu timpul intră în vârstă Miresei, iar apoi ajung și la statutul de Soție duhovnicească a Regelui tuturor regilor. Mai detaliat asta este dezvăluit / desfăcut în **partea a 17-a a Terenului de Încercare / Testare Finală**.

Moșé, dintr-o parte, este imaginea (chipul) lui **Yeșua** Însuși, iar din altă parte, – este o imagine (chipul) a Soției Regelui, care urmează întotdeauna după Soțul său, și, neprivind la «caracterul său regal puternic», se stăruie să fie ascultătoare Lui în toate. «Primii Născuți» în esența lor, sunt reflectarea profetică a Soției și a Miresei Regelui. Și în situația critică lângă muntele Sinai asta s-a manifestat:

Exo.32²⁶ Și s-a ridicat Moșe la poarta taberei și a pronunțat: «Cine este pentru YHWH – la mine!» Și s-au adunat la el toți fiii lui Leví.

«S-au adunat»: אָסַף (*asáf*). Una dintre traducerile acestui cuvânt este: «**a forma o oaste pentru apărarea a spatelui / partea din spate**». Această fațetă a cuvântului dat reflectă foarte exact una din componentele importante a ceea, ce au făcut CEI DEVOTAȚI / FIDELI în relația / în privința întregii / toatei FAMILIEI sale. Nimeni nu i-a forțat / impus pe fiii lui *Leví*, bani nu i-au propus, dar a fost dorința inimii lor, când Duhul Tatălui i-a atins, la fel ca și pe Soția lui *Yeșua*.

Exo.32²⁷ ...din poartă și până la poartă înapoi, treceți prin tabără cu sabia...

Războiul, săbiile sunt partea de moșie a adulților / maturilor, și de aceea, povara principală a războiului și a confruntării în general, mai întâi de toate, a căzut pe umerii anume a Soției Regelui și în ceva mai puțină măsură – Miresei Lui. În ceea ce-i privește pe cei, care au fost încă la diferite vârste duhovnicești ale copiilor, fiecare participa după puterea sa.

Numai cei, care au fost în poziția de Soția Regelui, puteau să reziste în realitate eficient celor căzuți, Principalul miez / nucleu pe care constituiau acei, care până la ruptură (despărțirea) a sa au fost în același statut, și, corespunzător, în aceeași putere / forță și tărie. Și Cel Preaînalt în Cuvântul Său a avertizat / preîntâmpinat despre asta:

Mal.4⁵ Iată, Eu vă voi trimite un întreg (אָתָּא – Alef + Tav) Eliá proorocul înainte de venirea zilei lui YHWH – cel măreț și groaznic.

Acest loc din Scriptură are mai multe niveluri. În primul rând, ea spune, că va fi trimis un oarecare «întreg», «cu format deplin» *Eliá*. *Eliá* este o altă formă a scrierii și a pronunțării numelui proorocului *Eliyáhu*. Ea se întâlnește de câteva ori în **1-ul capitol din 4 Regi / 2 Împărați**, când prin prooroc a coborât focul din Cer, de asemenea și în acest pasaj de la proorocul *Malahí*. *Alef* și *Tav* sunt prima și ultima literă a alfabetului ebraic / ivrit. Aici prin această combinație deosebită «*Alef + Tav*», este făcută o aluzie profetică la aceea, că asta va fi un fel de «(de)plinătate» a celui care va veni. Această combinație «*Alef + Tav*», în limba Torei are de asemenea o astfel de fațetă de interpretare a textului, care subînțelege o oarecare suplimentare / adăugare, ce nu este numit evident / clar. Ținând cont de aceste însușiri / trăsături distinctive, se poate vedea o aluzie profetică la aceea, că va fi o oarecare «(de)plinătate a echipei» a celor, ca *Eliyáhu*, cărora li se va da puterea / autoritatea, la fiecare în măsura sa, de a elibera «focul de sus» pe acest Pământ, atât la sens figurat, cât și la cel propriu. Și asta deodată, mai mult ca atât face o aluzie la cei **144000**, despre care și vorbim aici. Doi prooroci, despre care am vorbit mai sus, vor «duce până la desăvârșire / perfecțiune» în zilele Marelui necaz, acel proces legat cu focul, pe care *Eliyáhu* l-a anunțat.

Ceea, ce a fost eliberat de către *Eliyáhu*, care este un simbol profetic al Soției Devotate / Fidele, a fost distrus de către *Yezavel / Izabela*, care este un simbol al Soției Infidele. El însuși este din neamul lui *Leví*, din *Kóheni / Kóeni*, a căror sângele este al lui *Leví* și *Iudá* (după mamă – soția lui *Aaron*). Mai întâi a avut loc nimicirea tuturor proorocilor lui Baal, care se adunaseră pe muntele *Carmél*, iar apoi – prin șeful militar *Yeu / Yehu*, căruia i-au fost eliberate împuterniciri duhovnicești de sus, și prin care a fost distrusă fizic și însuși *Yezavel / Izabela*.

Mat.17¹⁰ Și l-au întrebat pe El ucenicii, zicând: «cum atunci acești cărturari spun, că lui Eliá îi este necesar mai întâi să vie?». ¹¹ El, răspunzând, a zis: «Eliá într-adevăr vine și restabilește / restaurează totul. ¹² Totuși, vă spun, că Eliá deja a venit, și nu l-au cunoscut, dar au procedat cu el, cum au vrut. Exact așa și Fiul Omului se pregătește să sufere de la ei». ¹³ Atunci au înțeles ucenicii, că El despre Yohanan Scufundătorul (Ioan Botezătorul) le-a spus.

Eliyáhu este o imagine (chipul) a Soției devotate / fidele, căruia îi este dată puterea / autoritatea de a închide Cerul, ca să nu meargă ploaia. Ceea ce El a și făcut în decurs de 3,5 ani. El este precursorul celor doi prooroci, care de asemenea o simbolizează pe Soția lui **Yeșua**. Lor de asemenea le este dată autoritatea / puterea de a închide Cerul, ceea ce ei și vor face, de asemenea în decurs de 3,5 ani. Când **Yeșua** a spus: «**Eliyáhu trebuie să vie**», atunci profetic El a spus: «**Soția Mea trebuie să vină înaintea Mea și să amenajeze totul**». Soția pregătește totul pentru venirea Soțului ei, pentru ca El să poată să puie punctul de încheiere. Așa a fost și înainte de prima venire a Lui, așa va fi și înainte de a doua venire.

Soția, Care de bunăvoie a venit în această lume, pentru a împlini tot ceea, ce ea putea să facă pentru Împăratul ei, – anume ea și a fost temelie / baza, nucleul celor, care în Scriptură este numit Rămășița. **Moșé**, de asemenea și, **Avraam**, sunt numiți prietenii Celui Preaînalt, și aceasta este o aluzie la Soția Regelui. În cele mai Ultime zile, spre vremea luptelor decisive, înainte de întoarcerea lui **Yeșua** pe Pământ, trebuie să fie concentrată cantitatea maximă a celor, care au fost devotați / fideli în statutul Soției Regelui, și care, corespunzător, de bunăvoie s-au oferit să meargă după El în această lume.

La **capitolul al 7-lea din Apocalipsa / Revelație** în numărul celor **144000** nu se văd reprezentanții a două seminții: **Dan** și **Efráim**. Anume în partea lor de moșie se găseau viței turnați. Dar în enumerarea semințiilor este amintit **Yoséf**, iar el, cum noi știm, a fost tatăl lui **Efráim**, și de aceea, el ca și cum ar fi ascuns în seminția tatălui său. Dar de ce **Dan** aici nu se trasează foarte tare în toată această listă? Căci vițeii au fost acolo și acolo. Haideți să vedem. **Mișkánul** (Cortul) a fost amenajat de către doi executori, numiți / puși de Însuși Cel Preaînalt, care au fost stabiliți responsabili / răspunzători pentru toată partea tehnică a proiectului: **Bețalél** din seminția lui **Iudá** și **Oholiáv** din seminția lui **Dan**. **Iudá**, mai întâi de toate, – este o seminție regală, mai trainică, «sistematică», conform Scripturii, simbolul lui este - LEU: **arié** sau LEOI: **laví**. Iar **Dan** – este creativitate, spontaneitate, putere explozivă «prin inspirație», «**când coboară Duhul Elohím**». Duhovnicesc – asta e un leușor / leuț, leu tânăr: **gur** în ebraică / ivrită. Anume așa profetic este numit în original **Dan**, despre care a proorocit **Moșé: Deut.33:22**. În manifestările lui extreme – asta este **gherilă și anarhism**, adică **granițe spălate și eschivare maximă de la voia perfectă / desăvârșită a Regelui**.

De aceea aici vedem două motive principale, care profetic ne arată aceea, ce totuși anume i-a împiedicat / încurcat pe reprezentanții seminției lui **Dan** să intre în acest număr de devotați / fideli, «**care îl urmează pe Yeșua, oriunde nu s-ar duce El**». Primul motiv este **idolatria în forma comună / generală**, când atenția este transferată de la Tatăl Ceresc la creație / făptură în acea măsură, că asta iese dincolo de cadrele (limitele) admise / permise, și începe să influențeze la inimă și gândire. Al doilea motiv este că granițele sunt prea spălate, care sunt înlăturate de la

granițele voiei perfecte / desăvârșite a Tatălui Ceresc. Asta este o anarhie mărită, în care poate să degenereze prea avansat «creativitatea» și «libertatea», pe care mai corect e de numit samavolnicie (îndărătnicie), care izvorăște din mândrie (uneori religioasă) și egoism.

Apoc. / Reve.14⁴ Aceștia sunt cei, care din urmă după femei nu au fost murdăriți (pângăriți), ei – sunt fecioare / virgine. Aceștia sunt cei, care urmează după Miel, oriunde nu s-ar duce El. Ei sunt răscumpărați din oameni, [și sunt] primele roade Celui Preaînalt și Mielului.

În acest pasaj vreau să atrag atenția la o frază importantă: «**aceștia sunt cei, care urmează după Miel, oriunde nu s-ar duce El**». Asta și este imaginea (chipul) Soției și a Miresei, adică a celor, care își urmează întotdeauna Soțul și Mirele său. **Yeșua** s-a coborât în această lume, pentru a săvârși slujirea pentru copiii ai Celui Preaînalt. Și partea devotaților / fidelilor Lui, inclusiv a celor **144000**, au urmat după El. Ei au fost de acord să îndeplinească acea slujire, care putea fi lor determinată în planul comun / general al Tatălui Ceresc.

Anume acești **144000** sunt răspunsul la întrebarea din **Apoc. / Reve.6:17**, și anume ei «**pot să reziste**». De rezistat poate numai Soția, care este slava Soțului său – a Regelui **Yeșua**, și care este înveșmântată, îmbrăcată în slava Lui și îmbibată cu slava Lui, **Shináu** Lui.

În **Apoc. / Reve.14:3** este spus, că **144000** «**cântă ei ca și cum un cântec / o cântare nou(ă), neobișnuit(ă)**»:

Apoc. / Reve.14³ Și cântă ei, ca și cum un cântec / o cântare nou(ă), necunoscut(ă), înaintea Tronului și înaintea celor patru creații / făpturi și bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe acest cântec / această cântare, în afară de acești 144000, răscumpărați de la pământ.

În **Psalmul 149** se vorbește despre cei, cărora le este spus să cânte «**cântecul cel nou / cântarea cea nouă**»:

Ps.149⁶ [Să fie] exaltate cuvintele de slavă / laudă [care preamăresc] pe Cel Preaînalt în laringele lor și sabia cu două tăişuri în mâna lor.⁷ Pentru a săvârși răzbumarea asupra noroadelor, pedeapsa – asupra triburilor⁸ Pentru a încătușa pe regi în lanțuri și pe nobilii / demnitarii lor – în cătușe de fier,⁹ A săvârși asupra lor sentința înscrisă.

«**Sabia cu două tăişuri**», pe care o putem vedea aici, și este tocmai acea «**sabie a Duhului**», despre care este spus în **Ef.6:17-18**.

Prima parte a acestei **noi cântări / acestui cântec nou** este lauda adusă Regelui tuturor regilor, iar a doua parte a ei / lui este «**cântecul / cântarea Judecăților**». Această **cântare nouă** / Acest **cântec nou**, care începe cu laudă, mai departe trece în producerea judecăților a Celui Preaînalt. Laudă adusă Regelui și Sabia cu două tăişuri a Duhului: iată instrumentele ale judecăților. Ceea ce este spus în acest Psalm este o reflectare profetică a ceea, ce se numește «**cântecul / cântarea Judecăților**», pe care în toată (de)plinătatea ei / lui îl pot «cânta» numai acei, care sunt SOȚIA Regelui a tuturor regilor. Această cântare / Acest cântec, în același timp, este și minunat(ă) și groaznic(ă), ca și însuși Soția Mielului.

Fără îndoială, toți cei din norodul a Celui Preaînalt pot participa într-un fel sau altul la acest

proces cuvios, dar este o diferență între a lega acele sau alte duhuri necurate și de asemenea «încătușarea în lanțuri a împăraților lumii duhovnicești / tărâmului duhovnicesc», care sunt conducătorii lumii și ajutorii lor. Oriunde trebuie să fie împlinite corespunzătoare pentru acele sau alte acțiuni, și asta este legat cu nivelul de vârstă duhovnicească, dar și de asemenea, cu chemarea. Soția Mielului intră acum în stadiul său final de pregătire, pentru ca în toată (de)plinătatea să împlinească ceea, despre ce s-a vorbit mai sus, pregătind calea pentru Preaiubitul său.

În *al treilea verset din al 14-lea capitol* se vorbește despre «*răscumpărați de la Pământ*». Această frază prevede nu pur și simplu și nu doar «răscumpărarea de la păcat pentru viața veșnică», deoarece pe toți oamenii împăcați se poate de numit răscumpărați, dar fraza-cheie aici este – «*de la Pământ*». Mai întâi de toate asta înseamnă, că acești **144000** nu vor depinde de nimic «pământesc». Desigur, ei nu deodată vor intra în asta, dar când va veni timpul / vremea stabilită, asta se va întâmpla, cum este scris la prorocul Miheia:

Miheia 5⁷ Și va fi rămășița lui Yaakóv printre noroade multe, ca o rouă de la YHVH, ca picăturile de ploaie pe iarbă, cărora nu le [trebuie] de așteptat pe om și de nădăjduit / sperat pe fiii oamenilor. ⁸ Și va fi rămășița lui Yaakóv între noroade, printre multe triburi, ca un leu printre fiarele pădurii, ca un leu tânăr printre turmele de vite mărunte, care, când va înainta, atunci calcă în picioare și sfâșie, și nu este cui să salveze de la el.

În traducerea MBO (o versiune biblică în limba rusă – Societatea Biblică Internațională), sfârșirea versetului 7 este tradus încă cu mai mult contrast:

«...care [Rămășița] de la nimeni nu depinde și nu este supusă muritorilor / nu este sub autoritatea muritorilor».

«Este timpul / vremea ca judecata să înceapă de la Casa Celui Preaînalt» – asta este descris la *Numeri al 5-lea capitol*, unde se vorbește despre testarea soției la obiectul de infidelitate, dar și în episodul luptei leviților lângă muntele Sinai. În cartea **Terenul de Încercare / Testare Finală** a fost abordat aceea, că prima așa «judecată în Casă» s-a întâmplat ATUNCI, în timpul bătăliei a celor devotați / fideli și a celor căzuți pe muntele *Elohím* în Ceruri, când au fost distruși / nimiciți acei, care s-au răscolat împotriva principiilor a Celui Preaînalt, și, manifestând agresiunea, au declanșat conflictul împotriva celor DEVOTAȚI / FIDELI:

Is.34⁴ Și se va putrezi toată oștirea Cerurilor, și se va strânge / învălui, ca un sul de carte, Bolta Cerească, și toată oștirea, ca o frunză ofilită va cădea, cum cade frunza de pe viță de vie, cum cade de pe smochin. ⁵ Căci s-a îmbătat în Ceruri sabia Mea...

Acest loc din Scriptură ne vorbește încă despre tocmai prima bătălie, care a devenit cea întâi «Judecată» în Casa Celui Preaînalt. «**sabia Lui**» – este puterea / forța Lui și capacitatea de a duce războiul, (de)plinătatea căreia a fost depusă în Soția Lui DEVOTATĂ / FIDELĂ, dar și de asemenea, în toți ceilalți devotați / fideli în măsura corespunzătoare.

Noi ne amintim, cum înainte de faimoasa sa bătălie *Goliát*, chemând un adversar vrednic la duel, 40 de zile s-a comportat dezgustător și prin înjurături. A înjurat, a strigat, a ocărât, făcea ochi răi, s-a comportat ca ultimul «ticălos». Și el totuși a fost auzit. Profetic, ceva asemănător se va

întâmpla și în cele mai Ultime zile. Când puterile / forțele întunericului își vor spori prezența și își vor aduna principalele forțe pentru bătălia decisivă, cei devotați / fideli nu vor intra imediat / deodată în luptă cu ei. Ei vor fi pregătiți, dar vor aștepta semnalul de sus. Nu va dura mult, dar pentru mulți va fi o oarecare perioadă scurtă de așteptare alarmantă. Și când va veni timpul / vremea stabilit(ă) de Tatăl, atunci cei DEVOTAȚI / FIDELI se vor înveșmânta în slavă manifestată, pentru a ieși ca o Soție groaznică și Mireasă a Regelui. Ei vor ieși pentru a «lovi cu piatra slavei manifestate» drept în fruntea fiecărui căzut astfel, încât această piatră să dezbată mândria / aroganța și rânjeturile de la orice mutră încăpățânată. Uneori împreună cu capul. Această vreme este deja nu după munți. Atunci se vor împlini cuvintele profetice, pe care odată le-a spus **Eliyáhu:**

3 Reg. / 1 Împ.18⁸ Și zice: – eu vin / eu merg! Spune-i domnului tău: «Iată, aici este Eliyáhu!»

Orzul este o imagine (chipul) a Rămășiței, a Soției Mielului, care a urmat după Soțul său.

Cei **144000** sunt doar o parte din cei devotați / fideli, care sunt Soția Mielului și care au venit în lumea noastră în toate timpurile pentru îndeplinirea diferitor slujiri. Dar cei **144000** sunt anume acea parte din Soția lui **Yeșua**, care au fost îndreptați în lumea noastră cu o misiune deosebită în cele mai Ultime zile înainte de întoarcerea Regelui său.

Uniunea Toiagurilor

Neprivind la aceea, că mai sus noi deja ne-am atins de această întrebare, am decis să evidențiez asta într-o secțiune separată, pentru a accentua atenția la câteva momente principal importante pentru înțelegerea a totului ce ce se întâmplă, dar și a ceea, ce urmează să se întâmple în curând. Asta este legat cu două imagini profetice, care au fost reflectate în **al 37-lea capitol din cartea proorocului Yehézkel**. În esență, aceste două fațete sunt a uneia și aceleiași picturi globale a Ultimelor zile înainte de întoarcerea lui **Yeșua**. Aici profetic se afișează / expune restaurarea (de)plinătății a slavei norodului a Celui Preaînalt prin restaurarea celor devotați / fideli din cele douăsprezece seminții ale lui **Israél**, care de fapt sunt cei devotați / fideli din cele 12 generații Cerești frățești. În prima parte se vorbește despre câmpul de oase uscate, iar în a doua parte se vorbește despre unirea celor două toiaguri, care simbolizează cele două Case cu care a fost încheiat Noul Legământ în sângele lui **Yeșua: Casa lui Israél** (regatul de Nord) și **Casa lui Iudá** (regatul de Sud) (**Yer.31:31-33**). Divizarea în două regate s-a întâmplat foarte demult, și la asta au existat motive corespunzătoare, care sunt legate cu închinarea la idoli / idolatrie. Dar pictura istorică la asta nu s-a încheiat, deoarece la Tatăl Ceresc a fost inițial un plan de restaurare / restabilire a norodului Lui și a Împărăției Lui în toată (de)plinătatea.

Aceste două retrări profetice, date proorocului, au fost primite deja după ceea, când partea de bază a norodului semințiilor regatului de Nord a fost dusă în captivitate, în risipire / împrăștiere. După aceasta, vorba deja nu mergea despre (inter)acțiunea reciprocă a tuturor semințiilor lui Israel, și doar această proorocie lăsa speranța / nădejdea, că planul inițial perfect / desăvârșit a Celui Preaînalt în privința întregului Său norod și rolul acestuia în lume va fi cândva restaurat. După jertfa de răscumpărare / ispășire a lui **Yeșua**, a fost activat procesul de îndeplinire a acestei proorocii indicate mai sus, restabilirea integrității întregului norod a Împăratului. În **mesajul lui**

Yaakov, care a fost menționată mai sus, la cel mai început este spus: «...**celor douăsprezece seminții, aflate în împrăștiere – să se bucure!**». Procesul a fost pornit aproximativ 2000 de ani în urmă, dar realizarea de sfârșire trebuie să se întâmple în zilele noastre. Înființarea statului Israel a activat anumite procese (determinate) în căutarea a părții semințiilor împrăștiate pentru identificarea și întoarcerea lor în «Pământul Făgăduit». Totuși acest proces a precizat / marcat o tendință duhovnicească, acele realități duhovnicești, care au fost reflectate în proorociile abordate.

Anume în restaurarea și slujirea a celor **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt a celor 12 seminții ale lui **Israél** trebuie să se realizeze împlinirea profetică a acestei făgăduințe. Anume în ei trebuie să se reflecte acea unire a întregului norod, care până ce în niciun fel nu a fost din momentul obținerii acestei vedenii de către prooroc. Noi ne-am apropiat de (de)plinătatea realizării a acestor proorocii, și noi cu voi suntem parte din asta.

Cei **144000** și sunt acele oase din vedenia a proorocului, care trebuie să se unească unul cu altul într-o unică osatură a Trupului lui **Yeșua**. Ei sunt partea cea mai puternică parte duhovnicească a Trupului, care îi unește pe toți împreună și care conferă întregimea întregului norod a Celui Preaînalt. Ei poartă lumina duhovnicească a Împărăției Tatălui Ceresc, trecând prin foc și purtând acest foc în interiorul întregului Trup al Mesiei. Anume pe ei îi simbolizează cele 12 pietre ale slavei manifestate în **Hóșenul** Întâiului Preot, care sunt numite **urím** și **tumím** – «**de foc**» și «**cele care compensează sau care zidează integritatea**».

Oasele nu sunt vizibile, ele sunt ascunse de celelalte părți ale corpului, doar uneori ca și cum se ivesc în diferite «locuri dure», legate cu capul, precum și cu încovoierea brațelor / mâinilor în apropiere de coturi, genunchi, dar și degete, adică în locurile unde este necesară o duritate și chiar asprime. Asta de asemenea poartă cu sine sensul său proorocesc și este interesant pentru gândire / cugetare.

Cei căzuți s-au străduit foarte tare să împartă norodul Celui Preaînalt în confesiuni, denominații, curente, mișcări și orice alte grupuri diferite. Și foarte adesea acest lucru nu se întâmpla din cauza diferit(el)or opinii și înțelegeri a unor sau altor întrebări / chestiuni teologice sau a modalităților de slujire acestei lumi. Adesea acest lucru era legat cu atitudinea față de închinarea la idoli în diferitele sale forme, precum și față de autoritatea religioasă care a momit atât de multe persoane. Conform profeției lui **Yehézekel**, mai întâi se unesc oasele și fără asta, restaurarea ulterioară a Trupului este imposibilă. Și cei devotați / fideli, care sunt cei **144000**, nu sunt legați de nici o confesiune sau curent și chiar dacă aflându-se pentru o anumită perioadă de timp în anumite Comunități, ei au avut o comunicare cu mulți oameni din norodul Celui Preaînalt în alte locuri, menținând / păstrând o atitudine echilibrată față de toți și având o înțelegere mai profundă / adâncă a proceselor care au loc în Trupul lui **Yeșua**. Criteriul lor – nu este eticheta confesională, dar lor le este important starea reală a duhului și a sufletului. Ei au fost întotdeauna verigile de legătură în norodul Domnului, privind dincolo de gardurile religioase denominaționale.

Aceste două Toiaguri simbolizează cu sine Puterea / Autoritatea maximă a Celui Preaînalt, care se dă celor devotați / fideli ai norodului Lui pentru apărarea și afirmarea / întărirea Împărăției Lui în această lume. Toiagul singur în sine are o putere / autoritate uriașă / imensă,

dar Toiagurile, unite împreună, înmulțesc această autoritate / putere și realizarea ei multiplă. Cum este scris, că «**unul alungă o mie, iar doi – zece mii**». Și această (de)plinătate a puterii / autorității trebuie să fie activată în Ultimele Zile înainte de întoarcerea lui **Yeșua**, pentru a rezolva toate chestiunile / întrebările Împărăției pe acest Pământ.

În ceea ce privește vremea / timpul acestei uniri, este o imagine (chip) profetică, care poate fi un indiciu pentru noi. După șapte ani de prosperitate în Egipt în timpul lui **Yoséf**, a urmat o perioadă de șapte ani de foamete. În momentul aproximativ al încheierii celui de-al doilea an a acestei foamete, a avut loc întâlnirea lui **Yoséf** cu frații, când el li s-a deschis: **Gen.45:5-6**. Dacă de primit această «șeptime flămândă» ca ultima șeptime înainte de întoarcerea lui **Yeșua**, atunci se poate vedea o oarecare aluzie profetică, că procesul reunirii a fraților, adică a celor două Toiaguri, va fi activată aproximativ peste doi ani sau cam așa ceva după începerea ultimei «șeptimi flămânde» sau aproximativ cu un an și jumătate înainte de / până la începerea Marelui Necaz, adică ultimii 3,5 ani. Desigur, asta poate fi doar o aluzie profetică, deoarece nivelul de belșug, precum și al sărăciei și, corespunzător, al foametei, nu este oriunde / pretutindeni același. Și procesul de sărăcire, recolte slabe dar și a altor procese însoțitoare este diferit peste tot. Cu toate acestea, dacă de privit la pictură în ansamblu, mediind unele momente, atunci se poate vedea și de înțeles multe.

După cum ne amintim, situația din Egipt se mișca / creștea treptat. Mai întâi, au fost mâncate toate rezervele avute din anul trecut. Apoi, s-a terminat argintul, mai departe au mers vițeei. Iar apoi egiptenii au fost nevoiți să-și vândă proprietățile / bunul imobil, adică pământul, dar de asemenea și pe ei înșiși ca robi. Toate resursele au fost epuizate în câțiva ani. La sfârșitul celor șapte ani de foamete, întregul Egipt, în afară de slujitorii cultului religios și israeliții, au devenit sclavii / robii faraonului, adică a acelei sisteme idolatrice. Slujitorii cultului religios slujeau acestei sisteme, iar norodul Celui Preaînalt a fost sub o acoperire deosebită și o protecție / apărare în această vreme grea.

Cum putem proiecta aceasta la vremurile noastre? Scoaterea ultimei pecete a șaptea de fapt a scos acea protecție / apărare corespunzătoare și a permis tuturor proceselor distrugătoare să iasă la nivelul maxim. Mai sus noi deja am abordat, că vremea pecetuirii a celor **144000** – este **Sukkótul** anului 2020 calendar. Dar problemele reale și vizibile la nivel global au fost pornite în primăvara anului 2020, când au început locdaunele (din eng: lockdown – restricția circulației a oamenilor), suspendarea în masă și reducerea activității a multor afaceri, în special în sectorul întreprinderilor mici și medii. Asta a accelerat considerabil sărăcia în masă. Cu alte cuvinte, începând aproximativ de la **Pésahul** din 2020 a început pregătirea pentru activarea maximă a celui de-al Treilea, călăreț negru, care mai întâi de toate este legat / asociat cu foametea. Dacă ne uităm la ultima «șeptime flămândă», atunci piscul foametei și al maximei lipse de libertate asupra populației poate veni în anul 2027. Asta nu înseamnă numaideci / neapărat că Mesia **Yeșua** se va întoarce în anul 2027. Dar asta ne arată aproximativ acea perioadă de timp a opresiunii maxime asupra populației, pe care vor să o supuiе sistemului a fiarei. Asta înseamnă că anul 2027 este un an ÎN INTERIORUL ultimelor 3,5 ani a Marelui necaz. Din punct de vedere al detaliizării temporale, asta este cea mai corectă abordare / examinare / analizare.

Reieșind din totul ce s-a spus mai sus, aproximativ peste doi ani după începerea «șeptimii flămânde», adică după **Pésahul** a acestui 2022 an calendar, și trebuie să fie pornită faza activă a

procesului de unire a oaselor, care sunt cei devotați / fideli ai Celui Preaînalt, înfăptuind Planul Lui de restaurare a «unității semințiilor / triburilor». Presupun, că Mesajul dat către cei **144000** și este unul din instrumentele a acestui proces.

Toate aluziile profetice au accesele sale temporale determinate și asta e făcut pentru aceea, ca noi să nu ne legăm / atașăm de numere / cifre concrete, dar să observăm după zilele stabilite (*moadím*) și perioadele temporale corespunzătoare. A doua aluzie profetică o vom aborda puțin mai departe și ea este legată cu maturizarea Rămășiței.

Maturizarea / Coacerea Rămășiței

Întotdeauna și în toate vremurile, oamenii au încercat să descifreze și să înțeleagă vremea întoarcerii lui Mesia **Yeșua** sau a ceea, ce deseori se numește «a Doua venire». Pricinele la toți sunt diferite, dar interesul s-a dovedit a fi unul comun. Cineva numără, cât timp a mai rămas de răbdat, cineva – cât timp încă se poate «de trăit în această lume pe (de)plin», cineva – pentru a putea să dovedească / reușească într-o măsură sau alta să se pregătească, cineva – pentru că e «foarte interesant», iar cineva – pentru a putea discuta la această temă în public și să prindă ceva «hayp» (din eng: hype – publicitate intensă). Fără îndoială, această întrebare / chestiune are o semnificație destul de importantă, însă nu este legată nici chiar de fapt cu întoarcerea Mesiei **Yeșua**, ci anume cu acele vremuri dificile, care trebuie să preceadă / să se întâmple înainte de acest eveniment semnificativ.

Cartea Apocalipsa, și nu numai, destul de colorat descrie tocmai aceste vremuri care vor precede / se vor întâmpla înainte de întoarcerea Regelui a tuturor regilor. Această perioadă grea se numește în Scriptură «*vremea vizitării*». Odată, rugându-se pentru *Yerusalím*, **Yeșua** plângea, jelind / compătîmind și fiind îndurerat de ceea, ce urmează să treacă norodul Lui în marea majoritate a sa, pentru că el «*nu a cunoscut timpul vizitării sale*» (*Luca 19:44*). Așa cum a fost în vremurile, legate cu Întâia venire a Lui în această lume, așa aproximativ deja este și va fi în zilele care vor veni, deoarece ei și sunt tocmai această «*vreme a vizitării*». «*Vremea vizitării*» este vremea / timpul judecăților a Celui Preaînalt, pe care El le permite în această lume, pentru a întreprinde împărțirea / separarea între «curat și necurat», între dreptate și fărădelege, între acei, care sunt gata să Îl urmeze pe Fiul Său **Yeșua**, trăind după regulile și învățăturile Lui, și între acei, care trăiesc după regulile acestei lumi căzute, inclusiv după propriile lor opinii și atitudini greșite.

Toate evenimentele semnificative în viața norodului Celui Preaînalt au fost întotdeauna și vor fi legate exclusiv cu zilele Lui stabilite, în ebraică / ivrită – *moadím*, care, din cauza unor traduceri greșite, sunt adesea numite «sărbători». Desigur, unele dintre ele pot fi considerate cu siguranță / într-adevăr Sărbători, dar nu toate, iar asta este doar o fațetă de grad / nivel secundar. Anume în *Pésah* s-a întâmplat Ieșirea / Exodul Israelului din Egipt. Anume în *Šavuót* s-a întâmplat «dăruirea Torei», când prin *Moșé* au fost date primele Table Cerești de safir pe muntele Sinai. Anume în *Pésah* s-a întâmplat încheierea Noului Legământ la *séderul* de Paște al Mesiei **Yeșua** cu ucenicii Săi, iar în timpul săptămânii *Azimelor* – moartea Lui și jertfa Ispășitoare / Răscumpărătoare. Anume în timpul *Sărbătorii Întâiului rod*, care trebuie să se întâmple după *Šabatul* săptămânal, care se află adică în interiorul săptămânii *Azimelor*, s-a trezit **Yeșua**. Anume în sărbătoarea *Šavuót* a fost revărsată ploaia timpurie a Duhului Sfințeniei

peste cei 120 de ucenici ai Săi. Întoarcerea lui Mesia **Yeșua** este legată cu **moadîmul** de toamnă, adică «cu zilele stabilite», și, mai întâi de toate, cu **Yom Truá** – Ziua Trâmbiței / Trâmbițelor sau a sunetelor de Trâmbiță. Judecata Lui, când El pe Pământ se va așeza pe tronul Său și va judeca noroadele rămase în viață, este legat cu **Yom Kipur**, iar ultima a opta zi a unui **Sukkót** va deveni prima zi a epocii Mesianice a Regatului de 1000 de ani.

Din punctul de vedere al pregătirii a norodului Celui Preaînalt, este important nu doar de știut o vreme aproximativă a întoarcerii lui Mesia, ci este important de știut anume începutul «timpului vizitării», pentru a nu «rata, trece cu vederea», dar și de asemenea de a nu «omite» începutul și dezvoltarea acelor evenimente, care pot oferi influență principială și semnificație la viața fiecărui fiu și fiecărei fiice a Tatălui Ceresc. El doar nu degeaba i-a dat un Mesaj Fiului Său, iar **Yeșua** ni l-a deschis nouă prin proorocul Său **Yohanán**, arătând «**ce trebuie să fie în curând**» și spunând mai departe, că «**binecuvântat este cel care citește și ascultă cuvintele acestei proorocii**» (**Apoc.1:2,3**). Dacă nu ar fi fost important și nu e nevoie de știut acest lucru, atunci Cel Preaînalt nu ar fi dat acest Cuvânt și această înțelegere. Și asta este vrednic / demn de cea mai mare atenție și de analiză / abordare. **Capitolul 19** descrie întoarcerea Regelui tuturor regilor, Împăratului tuturor Împăraților Mesia **Yeșua**, dar până la acest capitol este încă capitolul 18, unde se descriu acele evenimente importante, pentru care Tatăl Ceresc și dorește nouă tuturor să ne spuie. Dar este important oare asta pentru toți și cât de important? De pregătit trebuie nu pur și simplu pentru evenimentele descrise în **capitolul 19**, ci la acele, ce sunt descrise semnificativ mai devreme, pentru că anume ele determină și vor determina toate deciziile, evenimentele, și acțiunile fundamentale, care vor influența la destinele noastre / soarta noastră în Veșnicie.

De aceea este important de înțeles toate evenimentele fundamentale precedente / anterioare, pentru a vedea acele curse și capcane, care au fost așezate de către cei căzuți, dar de asemenea și de înțeles mersul acelor evenimente de bază, care sunt determinate de sus, pentru a dobândi o inimă înțeleaptă:

Ps.89¹² Învăță-ne să ne numărăm zilele noastre în așa fel, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă.

Cel Preaînalt dorește să ne deschidă, să ne arate toată imaginea / pictura în întregime, fără a intra în detalii, pentru ca noi să înțelegem cursul / mersul comun / general și succesiunea / secvența evenimentelor, pentru ca să putem comensura partea noastră, care este legată cu chemarea noastră. Detaliile / detalierea vor veni treptat, după măsura necesară, și asta într-o măsură semnificativă va fi legată cu specificul chemării noastre.

Pentru o înțelegere corectă, este destul de important și interesant faptul, că **moadîmele**, adică «zilele stabilite / rânduite» a Celui Preaînalt, nu sunt «riguros» precizate de calendar, dar el, este într-un sens, puțin «plutitor», iar asta are o semnificație importantă pentru înțelegerea timpului evenimentelor din Ultimele zile. Toată asta este foarte strâns și direct legat cu cei **144000** devotați / fideli.

Restaurarea statului Israel în 1948 a devenit un reper / indicator principal pentru înfăptuirea a planului Celui Preaînalt pentru restabilirea / restaurarea măslinului natural și adunarea a părții din norodul Său în acel loc, care a fost determinat lui inițial ca pământul Făgăduit.

Ceasurile au fost pornite, după aceea au fost deschise / desfăcute multe aluzii și paralele profetice, care au permis de văzut contururile necesare temporale a apropierii evenimentelor mult așteptate, despre care s-a vorbit mai sus. Dar aceste «contururi», dacă se poate așa de exprimat, nu ne-au putut da o «detaliere» mai exactă. Pentru asta, este important de înțeles aceea, că o înțelegere mai exactă a «vremurilor și a termenilor (de timp)» este legată anume cu **maturizarea / coacerea Rămășiței**, a cărei parte importantă și fundamentală și sunt cei **144000**. Asta nu este vremea întoarcerii lui **Yeșua**, pe care noi nu o abordăm / analizăm aici, deoarece ea direct nu este obiectivul / scopul nostru, dar această vreme, este legată cu slujirea pregătitoare, care trebuie să preceadă venirea Lui.

Pésah este legat cu orzul, iar săptămâna **Azimelor** este, într-un sens **Sărbătoarea Orzului**, ce este legat cu lipsa oricărei plămădeli. Orzul se coace primul și **Sărbătoarea Întâiului Rod** în interiorul perioadei de șapte zile a **Azimelor** – este primul snop de orz, care se înălța de către Întâiul Preot. Asta este legat cu **Yeșua** Însuși, dar și cu cei devotați / fideli ai Săi – Rămășița Lui. Anume coacerea / maturizarea duhovnicească a Rămășiței este direct legată cu toate **moédele** și toate **moédele** sunt legate cu ea. Asta este una din lucrurile-cheie pentru înțelegerea esenței a Rămășiței și a voiei Celui Preaînalt pentru ei și prin ei.

Socoteala / calculul **moédelor**, care a existat de la început, acum nu corespunde acelei ordini stabilite / aceluși aranjament, care a fost schimbat după distrugerea Templului în anul 70 d.Hr. Această schimbare a fost înfăptuită / săvârșită de către rabinii ortodocși, din pricina alungării din / de pe pământul Făgăduit a mării majorității a iudeilor și imposibilitatea de a număra corect **moédele** așa, cum a fost poruncit inițial / de la început. Dar cum a fost asta de la început?

Orzul se cocea primul. Numele lunii **Avív** («spicuri verzi») în ebraică / ivrită este legat cu coacerea orzului în această lună. În ajunul primei zile a acestei luni, preotul examina / inspecta snopurile de orz pentru aceea, ca să vadă, dacă s-au desfăcut oare spicele. Dacă da, atunci peste două săptămâni în **Yerusalaim** trebuia să se înceapă **Pésah**. Dacă grăunții / boabele de orz tot încă erau închise și acoperite cu pleavă / coajă, preotul spunea despre aceea, că începutul lui **Pésah** va fi în următoarea lună, pentru aceea, ca să se respecte acest **moéd** sau ziua stabilită în conformitate cu porunca lui **YHVH**. În așa fel, în loc de începutul noului an, la anul precedent se adăuga încă una, a treisprezecea lună, care este cunoscută sub numele de «al doilea **Adár**». Așadar, coacerea orzului determina, va fi oare o nouă lună (a 13-a) «începătoare din nou» («an bisect») – al doilea **adár**, sau va fi prima lună a noului an – **avív** sau, cum mai târziu au început să-l numească – **nisán**.

Profetic asta vorbește despre aceea, că anume coacerea / maturizarea Rămășiței determină și specifică / clarifică toți termenii, care sunt legați cu toate evenimentele semnificative, determinate de sus. Și aceste evenimente sunt legate ca cu vremea «Exodului / Ieșirii în pustie» (**Pésah**), activarea slavei (**Šavuót**), dar și cu toate celelalte, deoarece aici totul este consecvent / consecutiv și strâns corelat / legat reciproc una cu alta. Coacerea / maturizarea duhovnicească a Rămășiței, a cărei mai întâi de toate sunt cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt, și poate să ne sugereze mai exact mersul / cursul a tuturor evenimentelor importante.

Una dintre evenimente-cheie pentru înțelegerea corectă a ceea, ce este descris în **cartea Apocalipsa**, este scoaterea **pecetei a 7-a**, ce a determinat scoaterea apărării / protejării

definitive și permitea tuturor evenimentelor distrugătoare să se dezvolte în sine la maxim. Și anume maturizarea / coacerea Rămășiței și pecetuirea ei în persoana celor / reprezentată de cei **144000** a determinat scoaterea ultimei pecete, ce a activat acțiunea șofarelor Cerești și, corespunzător, a tuturor celor evenimente, ce sunt legate cu asta.

O zi cunoscută de mulți

De ce anume «cunoscută de mulți»? Haideti să ne amintim episodul abordat mai sus cu carul de foc al proorocului **Eliyáhu**, transfigurarea și trecerea lui, dacă se poate așa de exprimat, în «formatul de slujire proslăvit». De fiecare dată, când **Eliyáhu** și **Elísa** se apropiau de **Beyt-El**, iar apoi spre **Yerihó**, în întâmpinare ieșeau ucenicii proorocilor lor și îi spuneau lui **Elísa** despre aceea, că le este deschis, că într-o zi cunoscută **Eliyáhu** trebuie să fie «înălțat deasupra capului», iar acela confirma, că lui asta îi este de asemenea cunoscut. Ținând cont de faptul, că proorocul **Eliyáhu** profetic reflecta pe cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt, și noi asta deja am abordat mai sus, atunci din asta noi putem să vedem, că oamenilor profetici poate să fie deschisă tocmai această vreme a transfigurării / transformării cu slavă / glorie manifestată în zilele care vor veni.

Noi deja am intrat în timpul / vremea a celei exacte ultime șeptimi, despre care este spus în proorocia lui **Daniél**. Și aici eu vreau să mă împart cu acea aluzie profetică, care este legată direct cu cei **144000**, și care ne poate să ajute să analizăm anumite puncte de repere temporale a evenimentelor viitoare. Despre asta, ca și multe altele, direct nu se spune în Scriptură, pentru că multe lucruri profunde / adânci ale Cuvântului sunt ascunse și trebuie o revelație / dezvăluire corespunzătoare, pentru a le vedea. Și de aceea mă voi împărți cu asta anume ca cu un fel de aluzie profetică, lăsând asta la înțelegerea voastră și la obiectul întrebărilor voastre către Tatăl Ceresc, dacă veți vrea astfel de întrebări să-i dați Lui.

Apoc. / Reve.12⁵ Și a născut pe un fiu, pe un bărbat, care se pregătește să păstorească toate noroadele cu un toiag de fier. Și a fost smuls / răpit acest copil la Cel Preaînalt și la Tronul Lui.

Cei **144000** sunt exact acei «Fiu, Bărbat», așa cum se spune în originalul Scripturii, și asta a fost abordat mai sus. Pe 23 septembrie a anului 2017 s-a întâmplat un semn cunoscut de mulți, care s-a discutat mult în vremea sa și este încă în memoria multora. Unii «interpreți ai Scripturii», așa să-i numim, au socotit greșit, că asta este legat cu acel eveniment, care, cum ei se gândeau, este «răpirea bisericii», dar asta a fost o înțelegere greșită, legat exact cu această concepție greșită a «răpirii înainte de necaz» sau «răpirea între vremea de necaz la Tărâmurile / Sferile cerești» a părții din norodul a Celui Preaînalt, ce a fost infiltrată de către structurile babiloniene cu puțin mai mult de 150 ani în urmă în Trupul lui **Yeșua**.

De fapt, acest loc din Scriptură ne dezvăluia / desfăcea nouă episodul din viața și slujirea a celor **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt, despre care noi discutăm aici. 23 septembrie a anului 2017 – a fost Ziua **Yom Truá** sau Sărbătoarea Trâmbeței, care este direct legat cu vremea întoarcerii lui **Yeșua**, și anume de aceea asta a influențat la aceea, că unii din norodul Celui Preaînalt au făcut o presupunere incorectă.

Ceea, ce s-a întâmplat, într-adevăr a fost un semn de sus, prin care Cel Preaînalt a atras atenția

și a fixat un eveniment duhovnicesc important. În Israelul Antic au fost înțelegerile sale și denumirile sale ale constelațiilor, dar și a tot ceea, ce este legat atât cu stele-luminătoare / candelile nemișcate, cât și cu cele care se mișcă. Totul asta a venit la ei, mai întâi de toate, prin revelațiile / dezvăluirile lui *Hanóh* (Enoh), *Nóah*, *Avraam* și *Mosé*. Așadar, de exemplu, ceea, ce au «numit» «planeta mercur» este «**steaua Arhanghelului Mihaél**»; «planeta venus» este «**steaua lui Mesia**» sau «**steaua de dimineață**»; «planeta marte» este «**steaua lui Eysáv**»; «planeta jupiter» este «**steaua lui Tédek**» (adică Neprihănirea sau Dreptatea); «planeta saturn» este «**steaua lui Șabtái**». Cuvântul **πλανηται** (*planétay*) se traduce din limba greacă ca «vagabond» sau «rătăcit» în contextul anume a stelelor-luminătoare / candelile care se mișcă. Sub **constelația Fecioarei** se înțelegea «**Femeia Neprihănită**», care a născut pe fiul făgăduit. Sub / Prin ea se înțelegea *Sarra*, soția lui *Avraam*, dar de asemenea și Femeia neprihănită, care trebuie să nască pe Mesia – Regele lui Israel. Cei căzuți foarte tare s-au stăruit să schimbe și să profaneze toate denumirile adevărate, pentru a îndepărta vederea copiilor a Regelui de la acea esență importantă, care a fost depusă inițial de Cel Preaînalt în acele semne ale Cerului, care a fost dată tuturor pentru o înțelegere / vedere în ansamblu.

Cu aproximativ 9 luni înainte de evenimentul abordat, steaua **Tédek** a intrat în zona pântecelui a **constelației Fecioarei** și s-a aflat acolo în decursul de nouă luni întregi, ceea ce reflectă profetic graviditatea / sarcina. După 23 septembrie a anului 2017, această stea a început «ieșirea sa din pântec», și asta a devenit prevestirea / semnul nașterii acestui însuși «**Fiu, Bărbat**». Această prevestire / Acest semn a devenit o mărturie de sus, confirmând faptul «aparității la lumină / în lume», dacă se poate așa de exprimat, tocmai a acestor **144000**, care, așa cum a spus Singur **Yeșua**, au trebuit să păstorească noroadele cu toiagul de fier. Prevestirile / Semnele cerești, de regulă, nu prevestesc acel sau alt eveniment, ci doar fixează și confirmă acea sau altă faptă, care **deja** s-a întâmplat în lumea duhovnicească, deoarece din punct de vedere consecutiv / ordinar, **totul vizibil apare / vine de la invizibil, dar nu invers**.

Al nostru Mesia **Yeșua** a fost născut imediat după *Yom Truá* – Sărbătoarea Trâmbiței, la începutul lui *Sukkót*. Proorocul *Eliyáhu*, care a venit ca *Yohanán Scufundătorul*, simbolizează cu sine pe cei **144000**, și el s-a născut în jurul lui *Pésah*, cu o jumătate de an mai devreme de **Yeșua**. În momentul, când *Míriam*, mama lui **Yeșua**, a venit la ospetie la sora sa, care a fost însărcinată cu proorocul *Yohanán*, atunci acela, cum este scris «**a sărit / a săltat în pântec**», reacționând la Regele lui Israel, manifestându-se într-un fel. Dacă totul asta de abordat ca o reflectare profetică, atunci vremea a anumitei «manifestări» a celor **144000** în această lume, dacă se poate așa de exprimat, se poate **aproximativ** de corelat cu vremea care este cu puțin timp înainte de / până la *Pésah*, iar singura naștere chiar – în *Pésah*.

Dacă de analizat evenimentele a **versetului 3 a capitolului 12**, atunci noi putem vedea trei evenimente: sarcina / graviditatea, nașterea «Fiului, Bărbatului», dar și de asemenea «smulgerea / răpirea» lui ulterioară spre Tronul Celui Preaînalt. Aceste trei evenimente diferite nu se întâmplă simultan, ci sunt delimitate între sine pe o vreme determinată.

Noi ne-am atins de prima fațetă a acestei întrebări / chestiuni, iar acum haideti să privim la alta, pentru a înțelege, cum «**ziua cunoscută de mulți**» poate fi legată cu aceea, ce deseori o numesc «ultima șeptime».

Scriptura ne spune, că voia Tatălui Ceresc constituie în aceea, pentru ca noi să creștem în măsura vârstei (de)pline a Mesiei **Yeșua**. Mai întâi, ca prunci – spre Salvare:

1 Petru 2² Ca bebeluși nou-născuți, să doriți laptele duhovnicesc curat, și nestricat, pentru ca din el să creșteți spre salvare...

Apoi, merge creșterea în «maturitatea» duhovnicească:

Ef.4¹³ Până când nu vom veni cu toții în unitatea a devotamentului / a fidelității (a încrederii) și a cunoașterii a Fiului Celui Preaînalt, într-un Soț / Om desăvârșit / perfect, în măsura (de)plinătății a vârstei lui Mesia,¹⁴ ca noi să nu mai fim bebeluși (neîndemânatici; fig.: duhovnicește slabi și nepricepuți)...

Bebeluşii duhovnicești nu pot să împlinescă / îndeplinească chemarea sa prin determinare. Iar ea numai de cât trebuie să fie realizată, deoarece este un instrument de extindere și afirmare / întărire a Împărăției Tatălui Ceresc pe acest pământ. Bebeluşii duhovnicești sunt acei, care singuri ca și cum «**de abia se salvează**», în principal prin mila Domnului. Bebeluşii duhovnicești nu sunt pur și simplu cei, care știu rău / slab Scripturile, ci, de regulă, sunt acei, care deseori se poticnesc / se împiedică, cad periodic, permițând acele sau alte păcate în viața lor. Iar noi știm, că «**nici un necurat nu îl va vedea pe Domnul**», cum este scris. Și de aceea, pentru astfel de bebeluşii sunt doar două variante / opțiuni principale ale dezvoltării evenimentelor: Asta este ori «răscumpărarea cu sânge», adică martiriul, la care marea majoritate a bebeluşilor nu este deloc pregătită, ori programul «extreme» (se pronunță: ix-trím, din eng.: mediu periculos și risc mare) pentru maturizarea / coacerea rapidă, pentru a coace în condiții de pustiu / deșert toată plămădeala drojdiată, care în esența sa, și împiedică maturizarea / coacerea duhovnicească.

Deoarece intrarea în maturitatea duhovnicească este principalul SCOP / OBIECTIV a Tatălui Ceresc, atunci absolut totul este îndreptat la realizarea ei. Iar asta înseamnă, că vor fi create astfel de condiții, pentru ca să se întâmple TOATE evenimentele necesare în viața fiilor și fiicelor Lui, pentru ca prin acțiunea harului Său, ei totuși să poată să-și lase toate ștrengăriile copilărești și glumele adolescente, intrând în maturitatea duhovnicească. Și dacă cineva este gata să fie ascultător și atent, să rabde și să învețe în viața sa cotidiană / de zi cu zi, atunci înseamnă că nu va fi lăsat din nou și din nou la al doilea sau al treilea an a aceluiași curs de instruire / învățare. Iar dacă nu, iar întrucât ȚINTA / SCOPUL trebuie să fie reușit(ă), atunci la sfârșitul zilelor va fi inclusă programa Examenelor Fără Instruire / Învățare Prealabilă care lucrează în sistemul Extreme, (se pronunță: ix-trím, din eng.: mediu periculos și risc mare) și atunci la mulți le va trebui, ce se numește, să facă «cincinalul în trei zile». Iar asta este dureros. Și foarte tensionat. Dar alte variante / opțiuni nu sunt. Și Tatăl nostru nu este deloc părtinitor. Coacerea prin ardere a «drojdiilor de păcat» și intrarea în maturitatea duhovnicească și va fi acea temelie, pentru a smulge / răpi pe cei care sunt gata și de ascuns pe ei de la potrivnic / împotrivor, plasându-i / așezându-i în locuri de refugiu / adăpost, care vor fi apărate / protejate în siguranță, și unde toți, care au nimerit acolo, vor aștepta întoarcerea Regelui sau, și a Întâiului nostru Preot.

Iar acum, pe baza totului spus de mai sus, vreau să mă împart / împărtășesc cu acea aluzie profetică, pe care eu am primit-o ca o dezvăluire / revelație, când pregăteam acest Mesaj. Pentru cei **144000** care simbolizează «grupa de orz» a Ultimelor zile înainte de întoarcerea lui **Yeșua**,

«Ultima șeptime» are alți parametri temporali. La cei **144000** ea se începe și se termină mai devreme. Cronologia comună / generală nu acționează la ei. Slava manifestată este o mărturie vizibilă a intrării în maturitatea duhovnicească, când tu ai depășit / (în)trecut toate încercările necesare, și succesibil dând toate testele necesare. Ei trec toată pregătirea sa spre trecerea în slavă manifestată într-un regim mai puțin dificil și mai puțin greu, deoarece nu au ignorat și într-o formă necesară și-au rezolvat toate «lecțiile de viață», care au fost determinate de sus. Chestiunea / Întrebarea a dedicației (de)pline Celui Preaînalt și ascultarea față de El, întotdeauna aduce binecuvântare în diferite forme. Orzul, iar profetic asta sunt cei **144000**, se maturizează / se coace mai devreme decât grâul, și de aceea la el este începutul său de numărare.

Toți ceilalți, care sunt din grupa «grâului duhovnicesc», vor trece «încercări» dificile «de pustie» și vor intra în slavă manifestată doar în momentul întoarcerii lui **Yeșua**. Acei, care se vor afla în grupa «strugurelui duhovnicesc», vor primi / obține șansa sa de a intra în slavă manifestată doar la sfârșitul celor o mie de ani a Epocii Mesianice, în timpul / vremea trezirii (învierii) a doua a morților.

Când cei **144000** se vor înveșmânta în slavă manifestată și își vor începe slujirea finală principală în timpul așa-numitului «Necazul cel Mare», atunci pentru ei asta nu va fi «Necazul cel Mare» așa cum va fi pentru ceilalți, deoarece pentru ei, asta va fi o slujire în (de)plinătatea posibilă la maxim de retrăire a Celui Preaînalt și a slavei manifestate a Cerurilor, care va fi posibilă la acel moment.

Dacă de primit / acceptat aceea, că cei **144000** au putut să se «manifeste» în lumea noastră în jurul lui **Pésah**, care a venit în anul calendar 2017, iar prevestirea / semnul indicat mai sus a atestat / mărturisit asta, atunci la **Sukkótul** anului 2020, când s-a întâmplat pecetluirea lor care este exact 3,5 ani a «pregătirii lor primare / inițiale», când ei din bebelușul născut trec profetic în creșterea sa duhovnicească, intrând în vârsta de tineret duhovnicesc. După pecetluirea în **Sukkótul** anului 2020, cei **144000** au trebuit să intre în perioada pregătirii încheietoare de 3,5 ani înainte de aceea, când ei se vor apropia spre vârsta sa duhovnicească a «maturității», pentru ca să fie «smulși / răpiți la Tron / Scaunul De Domnie» a Celui Preaînalt, pentru ca, cum și **Yeșua**, aproximativ în jurul lui **Pésah**, să primească / obțină toate împuternicirile necesare pentru înfăptuirea slujirii sale, intrând în slavă manifestată. Și atunci, când toți ceilalți din norodul Celui Preaînalt vor intra în maturitatea sa duhovnicească în timpul ultimelor 3,5 ani ai necazului cel Mare, confirmând pe ea, cu deciziile și roadele corespunzătoare, cei **144000**, ca Orzul duhovnicesc, vor sluji deja în această vârstă a maturității duhovnicești, trecând pregătirea sa și încercările sale mai devreme.

Cei 3,5 ani din momentul **Sukkótului** a anului calendar 2020 se termină în jurul lui **Pésah** a anului 2024. Și asta poate să fie o aluzie profetică la vremea / timpul, când acest Întâi-Născut, «Fiu, Bărbat», poate fi «răpit / smuls spre / la Tron», pentru ca, cum și **Yeșua**, de a dobândi / obține împuternicirile necesare pentru înfăptuirea slujirii sale în decursul Ultimelor 3,5 ani ai Necazului cel Mare. Personal pentru ei asta deja nu va fi «Marele necaz», deși ei și vor sluji norodului Celui Preaînalt în această perioadă a timpului / vremii. La fel ca și Îngerii, duhurile slujitoare, dar și mulți alți fii ai Celui Preaînalt, care întotdeauna se aflau în slava Lui și împlineau poruncile Lui. Pentru cei **144000** asta va fi o vreme / un timp de slujire în slavă

manifestată, când «necazul cel Mare» se va apropia de cei căzuți, care îi vor împiedica lor să afirme / întărească Împărăția Celui Preaînalt aici pe acest Pământ.

Este și o altă variantă, prin / în care «șeptimea a pregătirii» a celor **144000**, de la **Pésahul** lui 2017 până la **Pésahul** lui 2024 inclusiv, nu numai că trebuie imediat să se dezvolte / crească în slujire a slavei manifestate, dar asta poate fi un început al fazei active de slujire în perioada Judecăților, asemenea la aceea, cum se petreceau judecățile în Egipt înainte de ieșirea / exodul Israelului în pustiu / deșert. Aceste judecăți, conform tradiției și a diferit(el)or cercetări, au ocupat intervalul de la o jumătate de an până la un an, și aici nu sunt cifre exacte, ci doar o perioadă aproximativă. Și la încheierea fazei active a acestor judecăți, care poate să se prelungească de la jumătate de an până la un an și jumătate, și se va întâmpla activarea la maxim a întunericului manifestat, cu transformarea / transfigurarea ulterioară a celor devotați / fideli în slavă manifestată.

Dacă de privit la o altă parte a acestei «medalii», atunci se poate de văzut o altă fațetă, ce permite de presupus aceleași parametri temporali. Se poate de presupus, că în **Pésahul** anului 2024, Rămășița în persoana celor / reprezentată de cei **144000** va intra în perioada «maturității sale duhovnicești», și se va începe etapa de slujire pregătitoare, asemenea la aceea, cum a petrecut **Yeșua** slujirea sa după scufundarea în Iordan până la Golgota și la transfigurarea / transformarea ulterioară. Asta a fost etapa de slujire în decurs de mai puțin de 1,5 ani în Ungerea puternică, dar până ce încă fără (de)plinătatea Slavei Manifestate. Dacă de privit la tot asta sub un astfel de «unghi profetic», atunci intrarea în slavă manifestată se poate de așteptat și în jurul lui **Sukkót** a anului 2025.

Vreau din nou să atrag atenția la aceea, că Cel Preaînalt dă o detaliere necesară în procesul mișcării, prin măsura trecerii a «punctelor de control». Deocamdată / Până ce este evident aceea, ce este legat cu «șeptimea pregătirii» a celor **144000**, să numim așa, dar de asemenea și, că a fost scoasă ultima a **șaptea pecete**. Deja se poate clar de văzut activitatea sporită / înmulțită a celui de-al Doilea călăreț, care este cel de Foc, dar de asemenea și, intensificarea acțiunii celui de-al Treilea, care este direct legat cu «șeptimea flămândă», care este reflectată profetic în istoria cu conducerea / guvernarea lui **Yoséf** în Egipt. Totul se derulează / desfășoară chiar sub ochii noștri, și dezvoltarea / evoluarea ulterioară a evenimentelor apropiate / a viitorului apropiat ne va ajuta mai clar să vedem toate detaliile / piesele necesare. Aici este important de înțeles, că o detaliere mai (de)plină / completă și mai exactă se deschide celor, care se află în curentul mișcării a Celui Preaînalt și care tind să intre în voia Lui desăvârșită / perfectă.

Dreptul Rămășiței

Unul din(tre) principiile fundamentale și unul dintre cele mai importante principii a lumilor / tărâmurilor duhovnicești și fizice este principiul **Dreptului Rămășiței**. Esența lui / ei se încheie în următoarele. De către Sfatul Ceresc a fost determinat și de către Cel Preaînalt a fost afirmat / întărit aceea, că Împărăția Lui a devotaților / fidelilor, dar și, împărăția celor căzuți în toată această vreme a Terenului de Încercare / Testare vor avea dreptul la Rămășița sa în această lume, și drepturile lui / ei într-o anumită măsură, (determinată) convenită / învoită vor fi apărate / protejate. Orice încălcare a acestor drepturi va duce la eliberarea instantanee / momentană a

judcărilor, deoarece asta este legat cu încălcarea granițelor ambelor împărății. Aici sunt anumite reguli (determinate) și, să spunem așa, parametri.

Pe baza acestui principiu duhovnicesc, până la ultimul moment chiar și în echipa lui Însuși Mesia **Yeșua** se afla **Iudá**, care a fost o neghină, «fiul Pierzării» sau a «Moartei». Numai înainte de captivitatea / arestarea lui **Yeșua** Însuși, «echipa» Lui, să spunem așa, a fost «curățită». În cea mai grea vreme a idolatriei vremurilor / timpurilor **Yezavelei / Izabelei** și a lui **Aháv**, în regatul de Nord a Israelului a fost Rămășița, despre care lui **Eliyáhu** i-a fost spus, că 7000 nu se vor pleca / închina în fața lui Baal. În tocmai acest timp, unul dintre cei mai importanți apropiați generali ai lui **Aháv**, a fost un oarecare **Ovádia**, care, fiind parte a Rămășiței, a ascuns 100 de prooroci și îi hrănea pe ei în tot timpul persecuției (**3 Regi / 1 Împ. 18:3-4**). Multor neghine, care sunt o parte a împărăției celor căzuți, li se permite să se afle în această lume tocmai până la întoarcerea lui Mesia **Yeșua**, și când ucenicii Săi s-au repezit să se ducă și ca și cum să smulgă tocmai aceste neghine, atunci au fost opriți. Li s-a spus, că neghinelor le este permis să crească alături de fiii și fiicele Împărăției până la cea mai ultimă vreme a secerișului (**Mat.13:28-30**).

Pe baza acestui «**Drept al Rămășiței**», celor, care sunt Rămășița Împărăției a Celui Preaînalt, le sunt date anumite drepturi și este eliberată apărare corespunzătoare și harul în general / ansamblu. Rămășița Celui Preaînalt se află în toate straturile ale societății, în diferite sfere, în structuri de forțe, guvernamentale, comerciale. De asemenea și cei, care sunt o rămășiță dedicată a împărăției căzuților, au dreptul până la o anumită vreme și în anumite condiții să se afle în biserici, sinagogi, Comunități și chiar în echipele și slujirile celor devotați / fideli. Și asta deja nemaivorbind de structurile și organizațiile corespunzătoare ale acestei lumi. Desigur, se întâmplă și așa, că în unele adunări religioase sunt foarte multe neghine, dacă nu mai mult, decât fiii și fiicele Împărăției.

În cele mai dificile vremuri care vor veni, la Cel Preaînalt va fi Rămășița Sa practic în toate straturile și sferile poporației acestei lumi. Acest procentaj este oriunde, desigur, diferit, dar ca principiu va fi respectat în măsura (de)plină. Cei doi prooroci, ca reprezentanți ai celor **144000**, vor fi invincibili / nebiruiți în tot timpul necazului cel Mare și la ei va fi harul corespunzător, apărare / protecție și forță / putere, astfel încât nimeni să nu le poată pricinui nici o daună. O apărare / protecție deosebită a Rămășiței se numește «**pecetluirea**», adică, când se pune o pecete de apartenență și apărare corespunzătoare. Cei **144000** au fost pecetluiți cu protecție / apărare deosebită de Sus, ce putem să citim în **al 7-lea capitol al Apocalipsei**.

Acest har al «**Dreptului Rămășiței**» poate să se atingă de diferite sfere pentru cei, care intră în el. Și până când, de exemplu, va fi internet, dar și acele sau alte platforme media, precum **youtube, telegram** ș.a.m.d. atunci pentru Rămășiță este un drept de a posta acolo tot ceea, ce este legat de slujirea Împărăției Celui Preaînalt. Până când vor exista acele sau alte media, business (afacere) sau structuri guvernamentale, atunci acolo îi va fi permis să se afle cuiva din Rămășița norodului Lui cu toate drepturile și posibilitățile.

Adică, orice sferă, vorbind relativ, orice «platformă», care există în această lume, trebuie să prevadă posibilitatea prezenței Rămășiței a celor devotați / fideli. Aceste drepturi nu pot fi luate și încălcate, și pentru orice astfel de încercare în ultimele zile va veni o judecată instantanee / momentană. Dintr-o parte, asta este o condiție, care este partea determinată de Judecătoria

Cerească despre / cu privire la granițele existente, iar pe de altă parte – aici este principiul Rămășiței, care este, ca «sarea Pământului», și dacă această Rămășiță, această sare va fi înlăturată de undeva, atunci acest «ceva» va fi distrus. Și dacă drepturile Rămășiței într-o anumită sferă vor fi încălcate, atunci în această sferă vor veni judecățile, și ea în «varianta sa extremă», așa de spus, va fi prăbușită și lichidată.

În **capitolul 11 din Apocalipsa**, noi putem să citim, de exemplu, că pentru orice încercare de a limita cumva slujirea celor doi prooroci și de a vătăma pe ei, va ieși focul și va distruge pe oricine, care riscă să o facă. Desigur, încercările de a încălca principiile și granițele / limitele stabilite vor fi prezente, dar pentru protecția lor de Sus este determinat harul pentru rezolvarea oricărei situații. Acesta este un model și un principiu a ceea, că drepturile Rămășiței vor fi protejate de întreaga tărie a Împărăției Cerurilor.

Acest har nu se dă «pentru totdeauna», dacă se poate așa de exprimat, dar aici sunt anumite limite temporale. **Iudá din Kriót** a fost înlăturat din echipa lui **Yeșua** practic în cel mai ultim moment, când, într-un / ceva sens, și-a încheiat «slujirea a activității de diversiune subversivă». Cei doi prooroci vor muri, când își vor sfârși / termina slujirea, dar nu cu o zi mai devreme. Asta se va întâmpla cu puțin timp înainte de întoarcerea lui **Yeșua**. În tot acest principiu s-a păzit și va fi păzit, echilibrul stabilit. Până nu va fi săvârșită în toată (de)plinătatea, slujirea stabilită / determinată de Domnul pentru fiecare dintre devotați / fideli în acele sfere, unde ei se află, la nimeni nu va fi nici drepturi, nici posibilități de oprit asta. iar pentru orice astfel de încercări din partea celor căzuți, va veni Judecata de Sus. Uneori momentan și foarte dur / aspru.

Pentru înțelegerea a acestei chestiuni / întrebări, în Scriptură este o situație interesantă, care este descrisă în **Mesajul lui Iudá**. Acolo se spune cum **Sarul** (Arhanghelul) **Mihaél** și **krúvul / heruvimul** căzut discutau «la granițele / limitele» ale împărățiilor, vorbind așa, chestiunea / întrebarea, legată cu trupul fizic al lui **Mosé**. Era o chestiune ambiguă / echivocă și la fiecare parte au fost argumentele sale. Deoarece părțile nu au reușit să rezolve această situație dificilă, atunci **Mihaél** a recurs / s-a adresat la instanța superioară, spunând: «**Să-ți interzică YHWH!**». Vreau să mărturisesc experiența mea personală, dar și cu însuși această revelație / dezvăluire, că asemenea «întâlniri la graniță», dacă așa asta de numit, se întâmplă periodic, și uneori chestiunile / întrebările se rezolvă fără «componenta de aplicare a forței». La **Sarul Mihaél** niciodată nu a fost probleme cu aceea, ca să «lovească», dacă într-adevăr trebuie de «lovit», și el este în asta un profesionist / profesional serios. Putem vedea asta în situația din **capitolul 12 al Apocalipsei**, când se descrie războiul între el și **krúvul / heruvimul** căzut.

Esența acestui principiu se încheie în aceea, că Cel Preaînalt nu sancționează atacul, dacă pentru asta, din punct de vedere al Dreptății Lui, mai întâi de toate, nu au apărut condiții necesare corespunzătoare, De exemplu, nu a venit vremea de alungat / expulzat triburile, care au cucerit pământul care aparținea lui **Avraam** și descendenților / urmașilor săi, care a fost ocupat de descendenții / urmașii lui **Knaán**, fiul lui **Ham**, deoarece măsura fărâdelegii lor la acel moment încă nu s-a umplut definitiv. Sau, așa cum a fost descris în situația de mai sus, nu sunt temeuri / cauze uniforme deoarece sunt o serie de alți factori, bazate pe principiile și stabilirile duhovnicești. Toate chestiunile / întrebările dificile și nesimple se descurcă deseori în Judecătoria Superioară / Supremă Cerească, ce apoi se afirmă / întărește de către Cel Preaînalt, Care este

Judecătorul Drept. După o astfel de examinare, se iau decizii corespunzătoare și se eliberează verdicte, care deja și dau de procedat în mod corespunzător, indiferent de opinia cuiva subiectivă și de cele sau alte argumente.

Deoarece drepturile Rămășiței sunt legate cu slujirea Împărăției Celui Preaînalt aici pe Pământ, atunci în cadrul realizării dreptului dat va fi necesar de a se strămuta în diferite locuri. În zilele care vor veni, sistema Babiloniană va încerca într-o vreme determinată să închidă orașele pentru cei care se află în ele. Dar Scriptura zice, că: **«pentru Cuvântul a Celui Preaînalt nu sunt legături»** (2 Tim.2:9). Dreptul Rămășiței în această chestiune / întrebare va fi susținută / întărită de slava Cerurilor pentru fiecare din devotați / fideli în formatul său.

Înțelegerea acestui principiu «drepturile Rămășiței» va permite fiecăruia, cine intră în acest număr, în toată (de)plinătatea să realizeze drepturile sale pentru sporirea / înmulțirea și apărarea a Împărăției Celui Preaînalt pe Pământ, ca ea să fie aici, ca și în Ceruri. În caz de necesitate, acest «drept al Rămășiței» trebuie să fie declarat în lumea duhovnicească / tărâmul duhovnicesc, iar deja în viitorul apropiat care vine și în lumea / tărâmul fizic(ă). Făceam asta periodic, de exemplu, când am postat înregistrările video ale predicilor în care am ridicat anumite subiecte / teme corespunzătoare, dureroase pentru împărăția întunericului. S-a întâmplat așa că din motive care nu sunt evidente la nivel fizic, **youtube** nu lăsa să treacă înregistrările video, dar după declararea acestui drept, întrebarea / chestiunea practic deodată se rezolva fără rugăciuni suplimentare deosebite.

Cei 144000 împotriva sistemii Babilonului

Chestiunea / Întrebarea puterii / a autorității și a împuternicirii / competenței este în aceea, pentru a săvârși judecățile atât în lumea / tărâmul duhovnice(a)sc(ă), cât și în cea fizică, întotdeauna a fost capul unghiului, și însemnătatea acestei chestiuni / întrebări a crescut în zilele noastre până la maxim.

Mat.16¹⁶ Șimon Kifá a răspuns: «Tu ești – Mașiah, Fiul Celui Preaînalt Care este Viu / Care trăiește». ¹⁷ **Și Yeșua i-a răspuns, zicând: «fericit ești tu, Șimon, fiul lui Yóna, pentru că nu carnea și sângele ți-au deschis asta, ci Tatăl Meu, Care este în Ceruri.** ¹⁸ **Și Eu îți spun că tu ești Kifá (piatra), și mai mult ca atât / în afară de asta pe această stâncă Eu voi construi Comunitatea Mea, și porțile Șeólului nu o vor birui / depăși.** ¹⁹ **Și îți voi da ție cheile Împărăției Cerurilor, și dacă ceva vei lega (interzice, încheia în cătușe, bloca) pe Pământ, atunci va fi legat (interzis, încheiat în cătușe, blocat) în Ceruri; și tot ce vei dezlega (desfînța, anula, aboli, declara nul) pe Pământ, va fi dezlegat (desfînțat, anulat, abolit, declarat nul) în Ceruri.**

Aici putem vedea (inter)acțiunea reciprocă a puterii / autorității duhovnicești și fizice în exercitarea / realizarea acelor sau altor decizii judecătorești. Forma acestei exprimări a voiei / voinței – asta, de regulă, este forma «Cuvântului Viu». În anumite situații, prin îndrumarea Duhului Sfințeniei, sunt posibile și diferite formate «scrise».

Este important înțelegerea termenului **«porțile Șeólului»**. În majoritatea lumii Antice, deseori și în Israel, anume la intrarea într-un oraș, **«la porți»**, se poate de spus, ședeau cei mai importanți oameni cu autoritate, care aveau puterea de a examina cazuri și de a declara decizii

judecătorești pentru locuitorii din acel loc. «**Porțile Șeólului**» au o semnificație profetică care există în lumea / tărâmul duhovnice(a)sc(ă), dar și reflectarea ei în lumea noastră fizică. Actualul sistem judiciar bazat și sprijinit de Babilon este o reflectare profetică a acestor tocmai «**porți ale Șeólului**», despre care **Yeșua** a spus, că ele nu vor birui / depăși / (în)trece Comunitatea Lui.

Acest loc din Scriptură, menționat mai sus, este direct legat cu acel «Cântec al Judecăților» din **Psalmul 149**, care a fost menționat mai sus în contextul cântecului deosebit al celor **144000**, care a fost analizat mai devreme. Acolo se spune despre aceea, că cei care eliberează cuvintele acestui «cântec deosebit» vor poseda / deține dreptul «**să înfăptuiască / săvârșească răzburarea asupra noroadelor, pedeapsa asupra triburilor; să încheie pe regi în lanțuri și pe demnitarii în cătușe de fier, să execute asupra lor judecata scrisă**». Verbul «**a lega**» din **Mat.16:19** unul din variantele de traducere are sensul de «**a încheia în cătușe**».

După ce **Yeșua** a luat cheile **Șeólului** și ale **Moartei** și s-a trezit din morți, El a făcut o declarație importantă, spunând, că Lui Îi este dată TOATĂ puterea / autoritatea, precum în Ceruri, așa și pe Pământ.

În **Mat.17:1-2**, ce a fost abordat mai sus, este arătată întâlnirea dintre **Moșé, Eliyáhu, Yeșua**, dar și de asemenea a celor trei ucenici ai Săi. Această întâlnire are multe semnificații și fațete profetice, eliberând anumite mesaje în lumea duhovnicească / tărâmul duhovnicesc și fizic. Una dintre aceste fațete importante este dreptul declarat de a produce judecăți în lumea duhovnicească / tărâmul duhovnicesc, dar și în lumea / tărâmul fizic(ă) într-o anumită măsură (determinată), într-o vreme corespunzătoare.

Hainele albe strălucitoare ale lui **Yeșua**, dar și a celor, care se află în slavă manifestată, sunt contrapuse de acela, care se înveșmântează în haine negre. Hainele negre – sunt hainele întunecimii ale **Șeólului**, cu pretenția de a săvârși judecăți atât în lumea duhovnicească / tărâmul duhovnicesc, cât și în cel fizic. În lumea noastră / tărâmul nostru, așa înveșmântare poartă slujitorii întunericului dar și judecătorii în procedura judiciară din majoritatea țărilor existente, guvernate de dreptul Roman, Maritim sau Amiral.

Yeșua este Cel care are autoritatea de a săvârși Judecata în cea mai înaltă instanță. Și acei care intră în slavă manifestată, de asemenea intră și ei în competențe / împuterniciri corespunzătoare încă ÎNAINTE DE întoarcerea lui **Yeșua**, cum și El însuși a spus, că, cine învinge și săvârșește lucrările Lui, făcându-le până la săvârșirea lor (de)plină, atunci anume Lor li se dă autoritatea de a zdrobi noroadele cu toiagul de fier al puterii / autorității (**Apoc. / Reve.2:26-27**). Fierul după Scriptură – este metalul războiului și al procedurii judiciare în formele lui aspre / dure. Mai departe El spune, că cei, asupra cărora se va produce așa judecată. se vor zdrobi, ca vase de lut. Argila / Lutul – nu este un simbol al avatarelor, trupurilor proslăvite dar și a «sistemei de lut» a acestei «lumi de lut» căzute, pe care o susțin «subiectele de lut».

Activarea celor **144000** și pecetluirea lor în / la **Sukkótul** anului 2020 calendar a lansat / pornit procesul **perioadei de tranziție**, care se va termina cu transfigurarea (transformarea) completă / (de)plină a ADN-ului, și asta se va întâmpla la finalul ruperii / distrugerii a sistemii Babiloniene și a instalării / instituirii a sistemului fiarei. În acest moment, deja nu va acționa mașina judecătorească-procesuală babiloniană, deoarece Babilonul va fi distrus. Este acel moment,

care este numit începutul vremii a Marelui Necaz. În perioada ultimei jumătăți a ultimei șeptimi, adică 3,5 ani, Sistema Babiloniană cu mașina ei judecătorească-procesuală deja nu va mai lucra / funcționa, deoarece va acționa / funcționa sistema fiarei, care este bazată pe un totalitarism autoritar cu un mecanism strict / aspru de constrângere și violență. Judecând după totul ce a fost analizat mai sus, este foarte probabil că ei (Babilonului) i-a rămas să existe între 1,5 și maxim până la 3 ani.

Această **perioadă de Tranziție** este marcată de intensificarea / amplificarea a confruntării și a judecății asupra Babilonului din partea celor devotați / fideli, așa cum este descris în **al 18-lea capitol al Apocalipsei / Revelației**. Asta este acea perioadă, când puterea / autoritatea Babilonului, în toate manifestările ei va slăbi, iar puterea / autoritatea Împărăției prin cei **144000** devotați / fideli se va intensifica constant. Asta se manifestă și se va manifesta atât în lumea / tărâmul duhovnice(a)sc(ă), cât și în acele lumi / tărâmurile fizice.

Sigilarea / Pecetluirea celor **144000** este o protecție / apărare deosebită a Împărăției Cerești, care se asigură prin acțiunea Judecătoriei Cerești, prin care, în caz de necesitate, vor veni judecățile asupra sistemului Babilonului în orice instanță a ei pe plan fizic, încă ÎNAINTE DE / PÂNĂ LA distrugerea ei (de)plină. Cum, de exemplu, asta a fost în Babilon în privința lui **Daniél**, dar și a prietenilor săi: **Šadráh, Méșah și Aved-Negó**. Judecata Încheietoare de sus s-a întâmplat în momentul, când un rege nelegiuit / netrebnic, urmașul lui **Nevuhadnetár** (Navuhodonosor), a folosit vasele de aur ale Templului, care simbolizează, mai întâi de toate, anume pe cei **144000**. Și deodată o judecată momentană a venit din Ceruri, care a fost scris, ca o sentință a Judecătoriei Cerești de înaltă instanță. Iar prorocul **Daniél**, care a avut împuterniciri Cerești, a spus cu o voce / a dat un glas, a proclamat această Judecată, care a fost imediat adusă la împlinire / executare.

Când **Yerovám** deschidea lucrul noului altar idolatric, atunci la această prezentare a fost detașat un proroc, care a poruncit acestui altar să se distrugă. Și altarul totuși a ascultat, pentru că nu avea altă ieșire. Numai «intrare». **Yerovám** s-a indignat de un astfel de lucru fără ceremonie din punctul lui de vedere, și a manifestat un act de agresiune, întinzându-și mâna spre proroc, concepând ceva rău. Judecata a urmat momentan. Mâna lui întinsă a înțepenit, ceea ce l-a speriat foarte tare pe proprietarul mâinii. **Yerovám** a început imediat să ceară iertare și repede a întocmit petiția / a suplicat pentru ca mâna sa să-și recapete flexibilitatea / elasticitatea anterioară. Tonul său blând și privirea lingușitoare și-au jucat rolul și prorocul s-a rugat, ca judecata asupra lui să fie anulată / revocată, iar mâna din nou a revenit în funcția sa (**3 Regi / 1 Împ. 13:1-6**). Acest exemplu are o semnificație profetică la aceea, ce va veni / urma. **Yerovám** în acest caz, a fost reprezentantul sistemului Babilon, iar prorocul a fost instrumentul pentru distrugerea ei, reflectând pe cei **144000** devotați / fideli, care eliberează Judecată Cerească.

Anume cei **144000** sunt instrumentul principal și de cheie pentru distrugerea Babilonului, care este determinat de Tatăl Ceresc. Anume ei intră în conflict maximal cu sistemul Babilonului la nivel duhovnicesc, iar apoi și la nivelul fizic în acea vreme și în acel format, care este determinat personal fiecăruia de către Domnul. Orice confruntare în această perioadă, este sancționată și susținută de împuternicirile / competențele Curții / Judecătoriei Cerești, în harul călăuzirii / îndrumării (de)pline a Duhului Sfințeniei.

Yeșua odată a spus :

Mr.13¹¹ Și când vă vor (con)duce, cei care vă predau, nu vă îngrijați din timp, ce veți vorbi; ci ceea ce vi se va da în acel ceas, aceea și să vorbiți, căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfințeniei.

Lc.12¹¹ Când vă vor (a)duce la sinagogi, la conducători / căpetenii / superiori și la autorități, nu vă îngrijați, cum sau ce veți răspunde în apărarea voastră, sau ce de spus, ¹² Căci Duhul Sfințeniei vă va învăța tocmai în acel ceas, ce este necesar de spus.

Aici putem vedea, că în cazul încercărilor corespunzătoare ale sistemii Babiloniene să acuze / să învinuiască și să încerce să întreprindă judecata sa, obârșiile căreia vin din **Şeól**, este harul îndrumării a Duhului Sfințeniei la Cuvântul viu de la Cel Preaînalt.

La începutul **capitolului 18 al Apocalipsei** putem vedea o imagine / pictură, când un Înger puternic (de tărie) cu un glas puternic glăsuiește determinarea Curții / Judecătoriei Cerești, proclamând ceea, că măsura fărădelegii a Babilonului a (în)trecut, dacă se poate așa de exprimat, «linia roșie», și din acest moment celor devotați / fideli ai Celui Preaînalt, fiecăruia în măsura sa, se dă dreptul de a elibera judecățile corespunzătoare în privința structurilor ei, împotriva tuturor personalităților cu împuternicire, prin care ea acționează, dar și împotriva Babilonului, ca sistemă, în general / în ansamblu:

Apoc. / Reve.18¹ După asta am văzut un alt Înger, care coboară / coborând din Ceruri, care are / având o autoritate / putere uriașă, și acest Pământ a fost luminat de la slava Lui. ² Și a strigat cu un glas de tărie / puternic, groaznic, pronunțând / zicând: «A căzut, a căzut Babilon cea mare și s-a făcut un locaș al demonilor, o întăritură, o strajeră a închisorii oricărui duh necurat, și o întăritură, o strajeră a închisorii oricărei pășări necurate, vicioase, și o întăritură, o strajeră a închisorii oricărei fiare necurate și odioase. ³ Pentru că din vinul mâniei a desfrânării ei s-au îmbătat toate noroadele, și împărații acestui Pământ s-au predat la desfrâu cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit de la puterea / forța luxului / bogăției ei». ⁴ Și am auzit un alt glas din ceruri, care zicea: «Ieșiți din ea, norodul Meu, ca să nu fiți coparticipanți / părtași la păcatele ei și să nu fiți supuși urgiilor pedepsei ei. ⁵ Căci păcatele ei s-au îngrămădit până la cer și Cel Preaînalt și-a adus aminte de nedreptatea crimelor ei. ⁶ Răsplățiții ei așa cum v-a răsplătit ea pe voi și dații dublu, după faptele ei. În același pahar, în care ea va amestecat vinul ei, amestecați ei dublu (de două ori mai tare)».

În al **6-lea verset** este descris nu pur și simplu o recompensă / răsplată ca măsură pentru măsură, ce este un principiu în lumea duhovnicească, ci o măsură dublă, deoarece Babilon a (în)trecut o anumită limită, când deja a început să acționeze principiul «semănării și secerișului / semănatului și seceratului», și măsura dublă a răsplătirii a devenit o normă legală din punctul de vedere a Judecătoriei Cerești.

Lui **Yeșua** i s-a dat TOATĂ autoritatea / puterea precum în Ceruri, așa și pe acest Pământ, și El a delegat într-o anumită măsură (determinată) fiecăruia dintre devotații / fideli Săi,

Împuternicirile Lui. Mai departe **Yeșua** conchide, zicând, că El săvârșește judecata a devotaților / fidelilor Săi, pe care ei au eliberat-o asupra acestei sisteme a Babilonului:

Apoc. / Reve.18²⁰ Veseliți-vă (de)asupra ei / peste ea [Babilon(ului)] Cerurile, și sfinții, și cei trimiși, și proorocii, pentru că a produs / făcut recuperare Cel Preaînalt de la ea (a făcut dreptate ca ea să despăgubească) după / prin sentința (hotărârea judecătorească) a voastră.

Aici putem vedea supremația autorității a celor devotați / fideli și acel fapt, că hotărârile noastre judecătorești în privința sistemului Babilonului asupra persoanelor a celor sau altor structuri ale ei sau persoanelor împuternicite se desfășoară de către Cel Preaînalt Însuși. Sistemul Babilonian trebuie să fie distrus în temelie încă ÎNAINTE DE / PÂNĂ LA venirea slavei manifestate, și de aceea implementarea / realizarea judecăților celor devotați / fideli, care încă nu se află în (de)plinătatea a acestei slave, aparține în principal Domnului. Iar după instalarea sistemului a fiarei, se poate de spus, pe ruinele Babilonului, se va întâmpla intrarea în slavă manifestată a celor **144000**, și cu această «sistemă a fiarei» deja în baza sa se vor confrunta / combate anume ei singuri. În conformitate cu Planul Tatălui Cereșc, pentru organizarea trecerii a pustiului de către norodul Lui și salvarea a tuturor copiilor Lui în general / în ansamblu.

Este încă un aspect important a acestei teme, și el se referă la întoarcerea a acelei moșteniri, care a fost determinată fiilor și fiicelor a Celui Preaînalt aici pe Pământ, și care are o fațetă atât duhovnicească, cât și una fizică. Când israeliții au ieșit din Egipt în pustiu, atunci ei, cum este scris «i-au jefuit pe egipteni»:

Exo.12:36 Și YHVH a dat bunăvoință / favoare norodului Său în ochii egiptenilor, și aceia dădeau ceea ce se cerea, și au jefuit (izbăvit [de obiecte de valoare]) ei pe Egipt.

Obârșiile acestui ca și cum un «Jaf» este în aceea, că Egiptul i-a înrobii pe israeliți și s-a folosit de munca lor, fără să le plătească în mod corespunzător. Și de aceea în ochii Celui Preaînalt a fost o dreptate în felul următor să compenseze această nedreptate. Această imagine (chip) profetică este un fel de principiu duhovnicesc, care va fi în măsura (de)plină activat pentru cei devotați / fideli din norodul Celui Preaînalt, care vor ieși din sistemul nelegiuit a acestei lumi căzute și se vor duce înspre acel pustiu, unde el va fi condus / îndreptat de Duhul Celui Preaînalt. Acel exod / Acea Ieșire din Egipt înspre pustiu este o imagine (chip) profetică a ieșirii deja începute din Babilonul vremii noastre / timpului nostru.

Și este de asemenea încă o imagine (chip) profetică, care este reflectată în **cartea proorocului Havakúk** (Habacuc / Avaakum). O traducere puțin mai extensivă:

Hab.2⁵ Și (deja) cu atât mai mult (e asemănător) vinului trădător puternicul bărbat / om cu mândrie, arogant, și nu poate să se liniștească el, își extinde / lărgeste sufletul, ca Șeól, și, ca Moartea, nu este sătul. Și își adună la sine toate noroadele, și își adună către sine toate națiunile. ⁶ Nu vor compune oare toți aceștia un proverb despre el și o ghicitoare batjocoritoare, și vor spune: «Vai de cel care își înmulțește nu (ceea ce aparține) lui – până când? – și cel care se îngreunează pe sine cu gajurile / zălogurile (luate în datorie)!» (sau posibil: «Vai lor / de ei, pentru că au acaparat bunul străin, s-au îmbogățit cu ajutorul

extorcărilor!»⁷ Căci se vor răscula brusc reclamanții (creditorii) tăi [cărora le ești datornic], și se vor trezi, și te vor zgudui [în groază], și vei fi jefuit de ei (posibil: și vei deveni tu pradă lor)⁸ Așa cum ai jefuit tu multe noroade (așa și) pe tine te vor jefui cei rămași din noroade pentru sângele omenesc și pentru violența asupra pământului, asupra orașelor și tuturor care locuiesc în ele.

Acest loc al Scripturii, care este simultan și o făgăduință, ne spune nouă despre aceea, că în ultimele zile se va ridica Rămășița Celui Preaînalt, care va prezenta acțiuni în judecată împotriva sistemului a celor căzuți, pe care ei au organizat-o în această lume, pentru a jefui pe toți pe care se va primi. Cei căzuți s-au stăruit să-și rețină, să-și sustragă, să-și aroge / aproprie ceea, ce nu le aparțineau. Ei sunt asemenea unor «administratori / ispravnici / intendenți», care s-au stăruit nu pur și simplu să folosească moștenirea care a fost dată norodului Celui Preaînalt, dar și să o aroge / aproprieze, folosindu-se de vârsta duhovnicească corespunzătoare a copiilor Regelui. Dar Cel Preaînalt a determinat în Cuvântul Său, că acești «jefuitori universali», să-i numim așa, vor fi înșiși jefuiți, și această determinare Cerească de sus este imposibil de anulat. Și este responsabilitatea Rămășiței a Celui Preaînalt, mai întâi de toate în persoana celor / reprezentate de cei **144000**, asupra cărora le este atribuită această răspundere.

Aici este potrivit încă odată de adus locul din Scriptură, care este abordat mai sus:

Mica 5⁷ Și va fi rămășița lui Yaakóv printre multe noroade, ca roua de la YHVH, ca picăturile de ploaie pe iarbă, cărora nu le (trebuie) să aștepte pe om și să nădăjduiască în fiii oamenilor.⁸ Și va fi rămășița lui Yaakóv printre noroade, printre multe triburi, ca un leu printre fiarele pădurii, ca un leu tânăr printre turmele de vite mărunte, care, când va înainta, atunci calcă în picioare și sfâșie, și nu este cui să salveze pe cineva de la el.

În traducerea versiunii MBO (o versiune biblică în limba rusă) sfârșitul ***versetului 7*** este tradus încă mai contrastiv:

«...care [Rămășiță] de nimeni nu depinde și nu este sub autoritatea muritorilor».

Fraza «nu este sub autoritatea muritorilor» este multiplană / are multe plane. Una dintre fațetele ei este aspectul Rămășiței care nu este sub autoritatea, mai întâi de toate a celor **144000** devotați / fideli, înaintea sistemului judecătoresc al acestei lumi căzute în încercările ei de a pricinui o oarecare daună și cumva de a limita pe ei în slujirea care le-a fost încredințată. Cei, care sunt Vii – nu sunt sub autoritatea muritorilor. Pentru a fi Viu, trebuie de gândit ca un Viu, a vorbi ca un Viu, a trăi ca un Viu, comesurând Viața sa cu voia Tatălui Ceresc, cu Cuvântul și principiile Lui. Este necesar de a avea o atitudine corectă nu numai față de sine, dar și față de tot ceea ce se întâmplă împrejur, inclusiv față de conducerile existente și față de autoritate care este aici pe Pământ, dar și de avea o atitudine corectă față de toate legile, regulile și documentele declarate care pot fi foarte deseori un instrument de control și de înrobire. Autoritatea suverană a fiilor și fiicelor Vii a Tatălui Ceresc, care le este dată atât în lumea / tărâmul duhovnice(a)sc(ă), cât și în lumea cea / tărâmul cel fizic(ă), este moștenirea lor, și asta trebuie să fie restaurat / restabilit în aceste zile care vor veni pe (de)plin / în măsura (de)plină.

Dacă până la ultima vreme asta s-a întâmplat episodic, atunci acum noi intrăm în acea

perioadă a Judecăților, care profetic este reflectată în istoria cu urgiile / pedepsele Egiptene. În timpul acestor urgii, componenta supranaturală, dar și asprimea întâmplărilor la nivelul fizic, permanent / constant se mărea până când totul a intrat în piscul său / a atins punctul său culminant. Stâlpul de foc, care proteja norodul, a apărut în / la **Pésah**, și el este o reflectare profetică a celor **144000**, care vor fi transfigurați / transformați de focul slavei manifestate.

În momentul transfigurării / transformării a celor **144000** de slavă manifestată, Sistema Babilonului trebuie să se prăbușească în temelie sa, și cei devotați / fideli se vor lupta deja nu cu ea, dar cu sistema fiarei, care este asemenea lui faraon, care s-a repezit / aruncat în fugă, ca să distrugă și să nimicească.

Libertatea și Autoritatea / Puterea

Odată a apărut o situație, când au venit să-l aresteze pe **Yeșua**. **Kifá** în impulsul său emoțional-volitiv, a înșfăcat sabia și i-a tăiat urechea dreaptă a robului Întâiului Preot, pe nume **Malh**. **Yeșua** a vindecat această ureche, spunând cuvinte foarte importante.

Mat.26⁵³ *Sau presupui, că eu nu pot să-l rog pe Tatăl Meu, și El îmi va da în același ceas mai mult de douăsprezece legiuni de Îngeri?*

Esența importantă a ceea ce s-a întâmplat constă în aceea, că **Yeșua** avea puterea / autoritatea în aceea, pentru a anula întregul Plan de Salvare în orice moment. Libertatea și Autoritatea / Puterea. **Yeșua** a fost întotdeauna maximal liber și ceea, ce El făcea, a fost o manifestare a dedicației și smereniei Lui maxime. Asta i-a dat Lui posibilitatea de a intra în puterea / autoritatea maximală în privința tuturor celor care trăiesc / locuiesc și a tot ceea ce se întâmplă. El a mărturisit asta, spunând, că Îi este dată Lui TOATĂ puterea / autoritatea, precum în Ceruri, așa și pe Pământ (**Mat.28:18**). Până El nu a săvârșit această jertfă la Golgota, iar apoi nu a luat cheile de la **Șeól** (sinonim contextual al lui **Avaddon**) și de la **Moartea**, (de)plinătatea acestei autorități / puteri în privința anumitor sfere încă nu a fost.

Libertatea, Autoritatea / Puterea, Smerenia și Slava sunt direct și inseparabil legate una de alta. Robii, prin determinare, nu au libertate și fac totul sub constrângere cu diferite niveluri de zel. Tatăl nostru Cerească urăște robia / sclavia, și în Împărăția Sa a pus principiul Libertății, care nu trebuie să încalce Libertatea altora, ci să reguleze asta cu Dragostea. Tatăl dorește să dea copiilor Săi Libertate la maxim, pentru a le da Autoritate maximă și pentru a-i aduce la Slavă maximală, dar această Cale se află prin ascultare voluntară și smerenie, când nimeni nu te poate forța să faci ceva sub constrângere. Numai inima ta. Alegerea celor Devotați / Fideli – este o alegere a celor liberi. Cu cât cei devotați / fideli intră în mai multă slavă / glorie, cu atât mai multă Autoritate primesc și cu atât mai multă Responsabilitate / Răspundere poartă, de aceea au nevoie de Smerenie pentru a folosi corect această Autoritate. **Yeșua** ne-a arătat Calea și această cale este pentru toți cei devotați / fideli.

Făgăduința de restabilire a ADN-ului

Aici noi vom atinge una dintre fațetele «primului element» al veșmântului **Principalului Kóhen / Kóen** sau a Întâiului Preot. În **Exodul 28:4** se spune că «primul element» este numit **Hósen**, traducerea în română / moldovenească – **Pieptar / Platoșă**. **Hósen** reprezenta în sine o

lucrare de artă deosebită, dacă nu de spus mai mult. Era țesută din cinci feluri de ață: patru dintre ele corespundeau firelor din care era confecționat stratul interior al pologului / baldachinului a **Mișkánului** (Cortul): **thélet** (albastru deschis-ceriu din lână), **argamán** (purpurie din lână), **tolá șaní** (roșie / stacojie din lână), **șeș** (alb din IN de zăpadă albă). Adăugător în el era încă un fir de **aur** – un simbol a **Yerușalaimului** Ceresc, un simbol al dumnezeirii / divinității. **Hóșen** reprezenta în sine un dreptunghi de țesătură care se plia în jumătate într-un pătrat. Perimetrul acestui **Hóșen** în stare desfășurată / desfăcută era de aproximativ **144 cm**. În interiorul **Hóșenului** erau făcute celule speciale sau cuiburi din aur pentru punerea în ele a pietrelor prețioase. Erau patru rânduri cu câte trei pietre, care se amplasau vertical. Cele 12 pietre se puneau în aceste cuiburi de aur speciale și se numeau «**urím și tumím**»: «**de foc, și care umple (care zidesc) întregimea / integritatea**». Mai devreme deja s-a menționat aceea, că **Hóșenul** era, într-un fel, asemănător cu un laptop. Când **Principalul kóhen / kóen** punea o întrebare Celui Preaînalt, dorind să primească un răspuns «**prin urím și tumím**», el deschidea cele două lanțuri de aur cu care partea de sus / superioară a jumătății exterioare a **Hóșenului** era fixată / întărită la rama a pietrelor **șohám**, care au fost pe umerii lui. Dezvăluind **Hóșenul**, **Principalul kóhen / kóen** se uita la literele care se luminau, care izbucneau pe pietre, formând răspunsul.

Hóșenul a fost un element central în veșmântul Întâiului Preot și era un simbol profetic al câtorva lucruri. Una din ele simboliza cele 12 lanțuri de ADN care au fost în trupurile proslăvite ale lui **Adam** și **Havá** până când pe ei încă nu i-a lăsat **Șhináua** (slava manifestată) a Celui Preaînalt. După căderea din cauza păcatului, în rezultatul căreia, vrăjmașul cu hâtrie a capturat autoritatea / puterea asupra lumii noastre, zece sau, mai exact, cinci lanțuri duble de ADN au fost sfâșiate, deteriorate, răsucite, ca și cum «comprimate și cocoloșite», prezentând în ziua de azi ceva, ce foarte deseori de către geneticieni este numit «gunoi genetic», care alcătuiește aproape 90% din totalul a «volumului genetic».

Cel Preaînalt i-a poruncit lui Israel să alunge cele zece triburi de pe pământul său Făgăduit și în cazul refuzului lor de a pleca, să-i nimicească. Aceste zece triburi erau «knaanieni / canaanieni» care au fost urmașii fiului mai mic a lui **Ham** – **Knaán**. Ei perfid au capturat / cucerit pământurile, care aparțineau urmașilor lui **Éver**, un strănepot al lui **Șém**, fiul cel mare al lui **Nóah**. Una din fațetele profetice ale acestor noroade (**Gen.15:18-21**) este prototipul celor 10 lanțuri de ADN distruse. Lui **Avraam** i-a fost dată făgăduința întoarcerii acestui pământ, și asta este făgăduința profetică de restabilire a acestor zece lanțuri distruse. De asemenea lui **Avraam** în persoana urmașilor lui **Israel** a fost dată făgăduința de aducere încolo a slavei manifestate a Celui Preaînalt: mai întâi în formatul **Mișkánului** – un fel de «Templu mobil», iar apoi deja și în formatul Templului «staționar».

O altă fațetă a acestei întrebări / chestiuni constă în aceea, că, vorbind relativ, cele două seminții ale lui (**Iudá și Binyamín**) într-un fel sau alt «volum», dacă se poate așa de exprimat, au rămas, iar cele zece seminții ale lui **Israel** au fost împrăștiate. Asta este o reflectare a unui singur lanț dublu de ADN lucrător / funcțional relativ stabil, și a «cocoloșirii împrăștiate» a celorlalți. Făgăduința de restaurare a celorlalte zece seminții și unirea tuturor în (de)plinătatea tuturor celor douăsprezece, va fi realizată în zilele noastre prin intermediul celor **144000** de Israeliți din

toate cele 12 seminții, prin care va acționa slava manifestată a Regelui. În ei se realizează profetic restaurarea (de)plină a celor 10, dar și sincronizarea tuturor celor 12 lanțuri de ADN. Aceste lanțuri de ADN distruse mai devreme, răspundeau într-un grad semnificativ pentru capacitățile omului, legate cu aceea, ce este numit «puterile veacului viitor» – *Evr.6:5*.

Apropo, cei zece împărați din *al 17-lea capitol al Apocalipsei* sunt reflectarea tocmai a acestor zece triburi, de care a fost necesar de curățit pământul Făgăduit. Acești zece împărați pământești sunt de asemenea prototipul celor, care s-a dus «nu după acel rege», și, acționând după carne, dar nu după Duh, în loc de restabilire / restaurare a celor 10 lanțuri de ADN distruse și dobândirea trupului proslăvit, vor primi marcajul fiarei, obținând în rezultat «trupul moartei». Împletirea firului de aur în *Hósen* – este sfințirea, transfigurarea / transformarea ADN-ului a slavei manifestate, și prin aceasta – transfigurarea / transformarea trupurilor: atât pe cel duhovnicesc, cât și pe cel fizic. Asta și este aceea, despre care este scris, că noi toți împreună gemem, dorind să ne «îmbrăcăm» în a noastră «locuință Cerească»: *1 Cor.15:53, 2 Cor.5:2,4*.

Defragmentarea și transfigurarea

Sunt câteva fragmente din Veșnicie care au trebuit să fie dezarhivate până la trecutul *Şavuótului*, care a trecut destul nu demult, pentru a crea o «osatură» duhovnicească necesară, care este în felul său cea «bază» duhovnicească, cea temelie duhovnicească, care trebuie să formeze un fel de încăpere duhovnicească pentru acel nivel de slavă manifestată, procesul activării care a fost pornit în acest *Şavuót* a anului calendar 2022. O anumită cantitate și calitate a revelațiilor / dezvoltărilor de sus, care decurg din Veșnicie, sunt, dintr-o parte, niște porți ale Veșniciei, de unde izvorăște Slava. Din altă parte, ele, sunt o proiecție duhovnicească din Veșnicie, formează un Chip / Imagine necesar(ă), Amprenta *Neşamáei* noastre în *Néfeşa* noastră, care trebuie să primească această slavă.

Neşamáua noastră este sufletul nostru divin / dumnezeiesc, care are cu începutul său vremea / timpul, când am fost născuți cu mult înainte până la începutul restaurării a acestei lumi, acoperită cu bolta Cerească pentru organizarea în ea a Terenului de Încercare / Testare. Fiecare din noi a trăit până la venire în această lume o vreme uriașă după măsurările actuale pământești, măsurată de / cu multe mii, zeci de mii de ani și mai mult în parametrele aproximative a vremii noastre. Cei, care au fost Primii / Întâi în generațiile sale frățești Cerești, sunt cei mai Antici, și pe ei a fost și este principala responsabilitate, pentru tot ceea, ce s-a întâmplat mai devreme, dar și pentru ceea, ce se întâmplă acum. *Néfeşa* noastră este sufletul nostru pământesc, care s-a format în noi în acel moment, când am fost născuți în această lume. Despre asta este spus în *Gen.2:7* și de văzut asta se poate doar în limba originalului. Mai detaliat despre asta, totul este descris în cartea indicată mai sus.

Néfeşa noastră nu poate singură după sine să primească și să rețină slava Regelui din pricina, că ea se aseamănă la o sită, prin care se strecoară apa, fără a se (re)ține în ea. Păcatul a acestei lumi a scăzut nivelul de vibrații a trupurilor noastre fizice, a duhului nostru, dar și de asemenea, a sufletelor noastre pământești – *Néfes*. făcându-ne incapabili să «primim, asimilăm și să păstrăm», dacă așa se poate de exprimat, slava manifestată a Tatălui. *Néfes* este capabilă doar să-și deie drumul ei PRIN sine și asta este anume acel proces, care se numește UNGERE. Și chiar în

asa format, luând în calcul, că există diferite niveluri de slavă, corpurile fizice și sufletele oamenilor în starea lor actuală nu pot îndelung să rețină niveluri mai înalte de slavă, iar la unele chiar și să se atingă, pentru a nu muri.

După anumite retrairi duhovnicești în contact cu diferite niveluri de slavă manifestată, proorocii au fost nevoiți pentru o vreme anumită să se restabilească / refacă, ce putem, de exemplu, citi în cartea proorocului **Daniél (Dan.8:18, 27)**. **Moșé**, de exemplu, neprivind la nivelul său duhovnicesc înalt, a trecut o pregătire deosebită în decurs de șapte zile la poalele munților, departe de întregul norod, înainte ca Cel Preaînalt să-i spună să se urce la cel mai înalt vârf (**Exo.24:15-18**).

Numai **Neșamáua** noastră este capabilă să primească și să rețină Slava în interiorul sau, (re)înnoindu-se de la ea, dar de asemenea emitând-o, eliberând-o pe ea. Însuși această Slavă, primită în sine a celui sau altui «volum duhovnicesc», deja nu se micșorează, ci este o sursă constantă / permanentă.

Néfeșa noastră, în starea ei actuală este – într-un sens, ca un «recipient crăpat, care nu poate (re)ține apa». Iar **Neșamáua** noastră, care acum, într-un sens, este arhivată – asta, tocmai, într-un sens, este un «recipient întreg» care poate să rețină slava, îmbibându-se / impregnându-se cu ea și emitând-o pe ea. Această Slavă manifestată, depusă în **Neșamáua** noastră de către Tatăl nostru Ceresc, devine singură în interiorul nostru cea sursă a puterii / forței, care este numită în Scriptură «**puterile viitorului veac (viitoarei lumi / viitorului tărâm)**».

Dar slava manifestată a fost înlăturată din **Neșamáua** noastră, și ea – e ca un fel de vas, care a fost golit / pustiit. Pentru o înțelegere mai profundă, vreau să aduc imaginea / chipul copacilor, pe care deseori sunt folosite de către Domnul în Scriptură pentru reflectarea profetică a diferitor oameni. Înlăturarea slavei din sufletele noastre dumnezeiești și din trupurile noastre proslăvite este asemenea, într-un anumit grad, la aceea, ca și dintr-un copac veșnic înfloritor și constant umplut cu Viață, i-au extras toată umezeala lui, rupându-l / smulgându-l de la Sursă, și, rămânând aproximativ după forma asemenea celui anterior al său, el a devenit uscat și învechit. Ceva vreme după apariția în această lume, ca și cum printr-o oarecare inerție duhovnicească, Viața se manifestă pentru o vreme, până la 30-40 de ani, după care se începea ofilirea, uscarea, învechirea și moartea. Plecarea Slavei nu permitea mai mult să rețină Viața. Scriptura spune, că în această lume, care a fost pregătită pentru cei care au păcătuit, toți au fost lipsiți de slava Celui Preaînalt. Asta a fost un proces foarte neplăcut și destul de dureros la nivel sufletesc și, într-un anumit grad, la nivel fizic, care au trecut toți, cine a venit în Terenul de Încercare / Testare a acestei lumi. Senzațiile au fost așa, de parcă din tine au «extras» toată umezeala Vieții și a Slavei, și tu ai devenit ca un copac uscat, fragil, care depinde pe (de)plin de acele picături și curenți de umezeală înviorată / dătătoare de viață, care vor veni din afară. Până la acest moment, o prezență în Slavă, care a fost obârșia / sursa în interiorul nostru, era perceptută ca ceva de la sine înțeles, ca, de exemplu, o inimă care bate sau cum se respiră aerul.

După aceasta, într-un sens «golire / pustiire», **Neșamáua** noastră a fost ca și cum «arhivată»: acoperită trainic și împachetată cu un vâl / pătură de uitare. Anume despre scoaterea acestei pături / acestui vâl de uitare se vorbește ca a Făgăduinței în **Is.25:7**. La aceea, că dacă în interiorul **Neșamăei** s-ar afla sursa Slavei / Gloriei manifestate, așa «arhivare» ar fi fost

imposibilă. După ce, *Neșamáua* noastră a fost plasată în avatarul nostru pământesc, în corpul nostru fizic care a început să se formeze, ea într-un fel s-a «formatat sub / pe sine» nu numai pe el, pe corp, dar și pe sufletul nostru pământesc aici care s-a născut – *Néfeș*, așa cum este descris în *Gen.2:7*. La finalul acestui proces, înainte de apariția noastră în această lume, toate legăturile dintre *Neșamáua* noastră și *Néfeș*a noastră au fost maximal slăbite, într-un sens «înghețate duhovnicească», lăsând doar un fel de «bază reflectoare» duhovnicească. Asta e asemenea la aceea, cum și în trupul nostru măduva spinării răspunde în gradul mare anume pentru reflexele din corpul nostru, în timp ce cea a creierului – este pentru acțiunile sensibile, legate cu alegerea noastră conștientă. Toate acestea au fost făcute în corespundere cu condițiile de trecere a Terenului de Încercare / Testare în această lume.

Procesul, care poate fi condiționat numit o dezarhivare a *Neșamáei* noastre, constă în aceea, pentru a elibera anumite imagini / chipuri din însuși *Neșamá* în *Néfeș*a noastră. Asta nu numai și nu pur și simplu sunt acele sau alte amintiri, ci asta de asemenea sunt acele sau alte simțiri și retrairi. Asta sunt diferite revelații / dezvăluiri și asociații în înțelegerea și simțirea lumii duhovnicești, dar și a lumii înconjurătoare în general / ansamblu.

O oarecare (de)plinătate planificată individual a acestei proiecții *Neșamá* în *Néfeș*a noastră, este, de fapt, prima etapă a unificării / unirii lor, care este un proces complicat / dificil, care trebuie să fie săvârșit / încheiat numai după întoarcerea lui **Yeșua** și întoarcerea nouă a moștenirii noastre – trupurile noastre veșnice proslăvite, care ne așteaptă în Ceruri.

Până la vremea stabilită de Tatăl, *Neșamáua* noastră trebuie să fie dezarhivată în mod corespunzător. Adică, prin acțiunea deosebită a Duhului Sfințeniei trebuie să fie proiectate din ea în *Néfeș*a noastră chipuri / imagini corespunzătoare, impulsuri, asociații duhovnicești și corespunderi, care trebuie să formeze în ea o anumită REFLECTARE a sufletului nostru dumnezeiesc Veșnic – *Neșamá*, ce va permite la această primă etapă a unirii să creeze o încăpere a slavei manifestate. După ce procesul va fi pornit, el se va mișca în creștere, intensificându-se la maxim spre finalul evenimentelor planificate.

Când va fi produs un nivel necesar de dezarhivare a *Neșamáii* noastre prin proiecția ei duhovnicească în *Néfeș*a noastră, atunci va fi dobândit / căpătat un nivel necesar a restaurării necesare, care va deveni bază pentru aceea, ca să fie transfigurată ADN-ul nostru. Aceasta va deveni o temelie / bază fizică pentru transfigurarea trupului nostru actual fizic, dar și pentru intensificarea procesului ulterior de dezarhivare a memoriei și a capacităților noastre divine / dumnezeiești.

Când **Yeșua** a spus, că «**Împărăția Celui Preaînalt este înăuntrul / în interiorul nostru**» (*Luca 17:21*), atunci profetic El vorbea anume despre sufletul nostru dumnezeiesc – *Neșamá*, în interiorul cărei și este ascunsă Împărăția Lui. Anume ea trebuie să se dezvăluie prin norodul Lui în acel grad la maxim, cum asta este plănuțit de El în vremea care va veni. Anume despre aceasta **Yeșua** vorbea, spunând, că va veni vremea când unii vor săvârși lucruri mai mari decât El Singur. El vorbea despre zilele de Slavă manifestată care vor veni. În timpul slujirii Lui pe acest Pământ, acest lucru s-a întâmplat doar după trezirea Lui din cei morți, dar acel format, care Tatăl Cereșc i-a determinat Lui, a fost ascuns în marea parte după asta.

Pregătite, iar apoi transfigurate / transformate de slavă manifestată trupurile noastre curente – asta încă nu sunt acele trupuri proslăvite, care ne așteaptă pe noi, ca moștenirea noastră în Ceruri, așa cum este descris în **al 2-lea Mesaj către Corinteni, capitolul 5**. Ele ne vor fi întoarse doar după încheierea a tuturor evenimentelor care vor veni. Asta se referă la toți cei **144000** devotați / fideli, care vor fi pregătiți și transfigurați pentru slujirea a Ultimelor zile. După încheierea acestei slujiri, slava manifestată pentru o vreme scurtă îi va lăsa pe toți, căruia ea a fost dată, și ei vor dobândi / căpăta trupurile sale manifestate, care se păstrau pentru ei în toată vremea a acestui Teren de Încercare / Testare.

Încheiere

În încheierea acestui Mesaj, aș vrea să aduc un loc cunoscut din Scriptură:

Rom.8¹⁸ Căci presupun / consider, că suferințele a vremii de acum nu se comensurează în comparație cu acea slavă, ce se pregătește să fie dezvăluită în noi. ¹⁹ Pentru că toată creația / făptura e în așteptare puternică, tensionată a dezvăluirii fiilor Celui Preaînalt.

Această dezvăluire a fost planificată în Veșnicie, și ea va veni în curând. Vin evenimente mari, și este o onoare de la Domnul – să trăim în așa vreme. Fără îndoială, asta sunt vremuri foarte neliniștite, dar, după cum ne amintim din Scriptură, toate evenimentele semnificative, care au fost umplute cu slavă supranaturală, nu s-au întâmplat în vremuri liniștite, stabile, ci în vremuri dificile, care sunt numite «timpul vizitării», așa, după cum mulți știu, este vremea Judecăților de sus, dar și de asemenea vremea de curățire a norodului Celui Preaînalt și de ieșirea lui la libertate din orice robie. În afară de aceea, este o vreme unică de încheiere a etapei importante în Planul Celui Preaînalt pentru nimicirea păcatului dar și de asemenea, a Răscumpărării și restabilirii a norodului Lui. Noi trăim în această vreme.

Ne apropiem cu repeziciune de acea vreme, când întunericul se va manifesta în lumea noastră în cea mai (de)plină măsură supranaturală, cum noi putem asta vedea la exemplul intensificării judecăților spre final în Egipt. Împreună cu aceea, ne apropiem de cel mai maximal nivel de slavă manifestată, care și s-a manifestat în rezultatul / urma acestor judecăți și deodată după ele. Noi tot mai mult intrăm în (de)plinătatea acelor vremuri, despre care a vorbit **Yesua**, că va fi «**ca în zilele lui Noe**». Iar cum a fost în zilele lui? Iar în zilele lui a fost nu pur și simplu un nivel maximal de desfrânare, dar a fost și vremea a uriașilor gigantici care au fost **neflîmi**, adică cei căzuți cu un ADN de hibrid, dar și de asemenea vremea a diferitor creaturi / făpturi hibride, cu care a fost umplută întreaga noastră lume. Asta a fost vremea «urâciunii pustiirii», când aproape peste tot Pământul stăpâna întunericul manifestat. Nemicirea tuturor primilor născuți nelegiuitori a acelei vremi, mai întâi de toate în persoana (reprezentați de urmașii) urmașilor a fiilor căzuți ai Celui Preaînalt, pe care ei i-au adus în această lume din **Șeól**, dar și de asemenea, salvarea lui **Nóah** și a familiei lui, a găsit reflectarea sa profetică în evenimentele pedepsei / urgiei a zecea din Egipt.

Înainte de intrare în pământul Făgăduit cei zece spioni au zăpăcit inima israeliților, semănând frica, când au relatat despre uriașii gigantici din urmașii lui **Anák**, care erau din rodul / genul celor căzuți, adică neghine. Cu toate acestea, peste 40 de ani, Israelii totuși au intrat în acest

pământ și i-au nimicit pe acei uriași. Înălțimea lor constituia aproximativ de la 9 până la 12 metri, și **Goliát** cu frații săi, în comparație cu ei, au fost la nivelul copiilor poznași. Dar asta nu a oprit planul Celui Preaînalt, în timp ce harul Lui a fost suficient, pentru a învinge. Ceea, ce s-a întâmplat în acele vremuri străvechi – asta sunt doar imagini (chipuri), dar realitatea va fi mult mai aspră / severă. Totuși, nivelul slavei manifestate va fi mai mult decât suficient, pentru ca să fie obținută victoria, și pentru ca toate scopurile, care sunt puse de Cel Preaînalt, să fie reușite / obținute.

În timpul capturării a pământului Făgăduit, umplute cu neghine de diferite feluri și formate, s-a întâmplat un eveniment cunoscut de mulți:

*Is. Nav.10¹² Yehoşúa a chemat / a strigat la **YHVH** în acea zi, în care i-a predat **YHVH** pe Amórî în mâinile lui Israél, cand i-a bătut pe ei în Givón, și ei au fost bătuti înaintea feței fiilor lui Israél și a spus înaintea Israeliților: «stai, Soare, (de)asupra (peste) Givónului, și Luna, (de)asupra (peste) văii Ayalón!». ¹³ Și s-a oprit Soarele, și Luna stătea, până când, norodul se răzbuna pe dușmanii săi. Nu asta oare este scris în cartea celui Neprihănit: «stătea Soarele printre cer și nu se grăbea spre apus aproape toată ziua»? ¹⁴ Și nu a fost așa zi nici înainte, nici după aceea, în care **YHVH** [așa] să fi ascultat vocea unui om. Fiindcă **YHVH** a luptat pentru Israél.*

În ceea ce privește Soarele și Luna, care s-au oprit: ele într-adevăr s-au oprit, iar nu Pământul a încetat să se roteze. Pământul nu se poate roti, pentru că ea este în nemișcare, așa cum afirmă Scriptura. Ea întotdeauna spune adevărul spre deosebire de oameni.

Ceva asemănător la aceea, ce este scris în acest loc al Scripturii, se va întâmpla în vremea, legată cu Necazul cel Mare și slujirea celor doi prooroci, prototipul cărora sunt **Yehoşúa, fiul lui Nun, și Kálev**. Acele cataclisme care se intensifică, dar și instrumentele tehnologice, care se folosesc acum de cei căzuți pentru distrugerea Pământului și realizarea intențiilor sale, vor fi compensate de o autoritate / putere care va fi dată celor **144000** în zilele care vor veni. Această autoritate va fi într-atât mai mare decât autoritatea celor căzuți, atât cum a fost mai înaltă autoritatea lui **Moşé** și **Aaron** în ciocnirea / încăierarea lor cu vrăjitorii Egiptului. Toiagul celor devotați / fideli, transformându-se în crocodil, a înghițit toiagurile vrăjitorilor egipteni care s-au transformat în crocodili (toiagurile care s-au transformat în crocodili). Asta totul deja în curând va veni și este scris în **Apocalipsa / Revelație**, că Soția Mielului s-a pregătit, s-a adus / pus în ordine. (**Apoc. / Reve.19:7**). Acum - este vremea pregătirii și învățării încheietoare / finale, o parte căreia – asta deja nu este pur și simplu o teorie, dar în marea parte – anume practică. Noi am intrat în perioada de dare / trecere a testelor fundamentale și de trecerea a etapelor încheietoare / finale a «curselor cu obstacole» pregătitoare.

Citind locul prezentat de mai sus al Scripturii și reflectând asupra tuturor celor minuni, care se întâmplau în antichitate, cineva poate să exclame, că «unde deja mai mult»? Dar slava Templului ulterior, care trebuia să vină după Primul Templu, construit de regele **Şlomó**, trebuia să o (de)pășească / (în)treacă. În realitate / de fapt, slava celui de-al Doilea Templu fizic niciodată nu (de)pășea / (în)trecea slava Primului. Slava manifestată – **Şhiná** – s-a dus / a plecat din Templu, și asta a fost legat de captivitatea Babiloniană. Chivotul și **Menorá** au fost ascunse în

peștera lui **Yerémia** și până în ziua de astăzi nimeni până ce nu le-a scos de acolo / nu a ajuns acolo. Când **Yeșua** a răspuns la una dintre întrebările referitoare la Templu, atunci, răspunzând, El avea în vedere Templul Trupului Său, în timp ce toți se gândeau la Templul fizic. Noi – norodul Celui Preaînalt – suntem Templul Lui, Noi – suntem Trupul Lui. Anume despre noi este spus în proorocie, că slava manifestată care va veni, va depăși / întrece acea slavă manifestată, care a fost în Primul Templu. Cel mai bun vin Domnul l-a pastrat la sfârșit. El a avertizat / preîntâmpinat, că cei, care vor fi după El, vor săvârși fapte mai semnificative, mai mari, mai puternice, și anume așa este spus în originalul Scripturii. Așa a fost voia Tatălui Ceresc. **Yeșua** pregătea calea a norodului Său, pentru ca cei devotați / fideli Lui să poată acum să pregătească calea pentru El.

Neprivind la chemarea avută, în tot ceea ce va veni este de asemenea alegerea noastră și tendința noastră. **Yeșua** a spus odată, că o altă roadă se întâmplă că aduce 30, alta 60, iar alta – 100 ori. Domnul de asemenea spune, că El va revărsa peste ceea ce însetează: **Is.44:3**.

Cel Preaînalt ne propune mai multe variante, dând recomandarea Sa, dar lăsând totul la alegerea noastră.

Deut.30¹⁹ Chem în martori împotriva voastră astăzi Cerul și Pământul: Viața și moartea v-am propus Eu, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, pentru ca sa trăiești tu și posteritatea / descendența ta (urmașii tăi)...

Sub / Prin propunerea Vieții se poate înțelege de asemenea și propunerea Slavei, care este direct legată cu Viața. Iar sub / prin moarte se poate profetic de înțeles și lipsa Slavei, care i-a lăsat pe **Adam** și **Havá** după păcătuirea lor. Propunându-ne Viața și moartea, Tatăl Ceresc ne recomandă să alegem Viața, care este inseparabilă de Slava Lui. Cu cât este mai înalt nivelul de Viață / Vieții, cu atât mai înalt este nivelul de Slavă (Glorie) / a Slavei (Gloriei). În **Apocalipsa / Revelație** în privința celui de-al Treilea călăreț negru este spus, că lui îi este interzis să vatăme uleiul / untdelemnul și rodul viței de vie (**Apoc. / Reve.6:6**). Profetic – asta este Slava și Viața, iar aceste două înțelesuri sunt inseparabile. Tatăl a făcut propunerea Sa și nouă ne trebuie să facem alegerea sa: cu cât de înalt noi suntem pregătiți să urcăm pe acel munte, unde El ne așteaptă pe noi.

Nemijlocit pentru cartea **Terenul De Încercare / Testare Finală** a fost făcut un site (sayt): **www.final-poligon.info**. Pe **youtube** la canalul **EL Emuna** sunt postate înregistrări video cu slujiri a **Comunității** noastre «**Porțile Sionului – porțile noroadelor**».

Dacă la cineva va apărea dorința de a se împarte / împărtași cu dezvăluirile / revelațiile sale personale, pe care el le-a primit referitor la acest Mesaj, dar și dacă vor rămâne sau vor apărea careva întrebări după citire, atunci voi fi bucuros, dacă vă veți împărtași / împărți cu asta.

Poșta mea pentru legătură / contact: **emuna777@yandex.ru**, dar și de asemenea **info@final-poligon.info**.

Mă rog, ca acest Mesaj să ajungă la fiecare din cei **144000**, dar de asemenea la fiecare, la care el trebuie sa ajungă în voia desăvârșită / perfectă a Tatălui Ceresc. Mă rog, ca **Rúah haKódeș**, Duhul Sfințeniei, să îndrepte / îndrume la orice Adevăr pe fiecare fiu și fiecare fiică a Celui Preaînalt, care va citi acest Mesaj. Mă rog, ca toți cei **144000** devotați / fideli ai Celui Preaînalt să intre în voia desăvârșită / perfectă a Tatălui nostru Ceresc, îndeplinind toată voia Lui pe acest

Pământ. Mă rog la aceea, ca Tatăl Ceresc să adauge la acei **144000** pe acei devotați / fideli, care vor fi în echipele lor și vor interacționa / conlucra cu ei, cum asta a fost în slujirea lui **Eliyáhu** și **Elísa**. Mă rog pentru (de)plinătatea dezarhivării a **Neşamáei** lor în voia desăvârșită / perfectă a Tatălui Ceresc. Mă rog pentru apărarea / protecția tuturor celor **144000** și a celor devotați / fideli, care vor sluji împreună cu ei, dar de asemenea și pentru apropiatii lor aici în această lume. Mă rog pentru (de)plinătatea înțelepciunii, a harului și a oricărei aranjări / oricărui aranjament în viața lor, pentru o sensibilitate / simțire maximală în Duhul Sfințeniei. Mă rog pentru unitatea a tuturor celor **144000** în Duhul Tatălui nostru, pentru unificarea / unirea toiagurilor lui **Judá** și **Yoséf** într-un Toiag Unificat și pentru eliberarea autorității / puterii maxime a Împărăției Cerurilor pe acest Pământ. Mă rog, ca să fie pregătită calea pentru **Yeşua**, Mesia și Regele nostru. Mă rog, pentru ca Numele Tatălui nostru Ceresc să fie sfințit și proslăvit / glorificat, și pentru ca voia Lui să se înfăptuiască, precum în Ceruri, așa și pe Pământ!

Acest Mesaj către 144000 este un Mesaj pentru toți și cei devotați / fideli, care sunt Rămășița Celui Preaînalt, chemați în această lume la această vreme, pentru a înfăptui acel Plan grandios din Veșnicie, care a fost în inima Lui. Evenimentele în această lume se grăbesc spre finalul său, și se apropie vremea dezvăluirii a fiilor și fiicelor Împărăsiei în slava manifestată a Tatălui Ceresc pentru ca să devină suflarea Lui a focului mistuitor, protejând norodul Lui, afirmând Împărăția Lui și pregătind calea pentru Mesia și Regele Yesua.

